

การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

โดย

นางณัฐิยา ภูขามคม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

โดย

นางณัฐิยา ภูขามคม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**A USING OF TALES ACCOMPANIED BY PICTURES TO DEVELOPE
READING COMPREHENSION ABILITY OF A LEARNING DISABILITY
STUDENT**

By

Natthiya Phukhamkhom

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Psychology and Guidance

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้” เสนอโดย นางณัฐิยา ภูขามคม เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่..... เดือน พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
อาจารย์ ดร.กมล โพธิเย็น

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานคณะกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นवलนวี ประเสริฐสุข)
...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กมล โพธิเย็น)
...../...../.....

47261404 : สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

คำสำคัญ : การใช้นิทานประกอบภาพ / ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ / นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ณัฐยา ภูษามคม : การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : อ.ดร.กมล โพธิ์เย็น. 176 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้นิทานประกอบภาพ ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโล่ อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 คน ทำการทดลอง โดยให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพแล้วทำแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 ชุด ใช้เวลาในการทดลอง 6 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ 2) แบบฝึกการอ่านจับใจความ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้นิทานประกอบภาพ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการใช้นิทานประกอบภาพมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนการใช้นิทานประกอบภาพ ทั้งนี้ก่อนการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ ร้อยละ 40.00 และหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ ร้อยละ 90.00 โดยมีผลต่างของความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนการใช้นิทานประกอบภาพและหลังการใช้นิทานประกอบภาพ คิดเป็นร้อยละ 50.00

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2552

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

47261404 : MAJOR : SPECIAL EDUCATION PSYCHOLOGY

KEYWORD : A USING OF TALES ACCOMPANIED BY PICTURES / READING
COMPREHENSION ABILITY / LEARNING DISABILITY STUDENT

NATTHIYA PHUKHAMKHOM : A USING OF TALES ACCOMPANIED BY
PICTURES TO DEVELOPE READING COMPREHENSION ABILITY OF A LEARNING
DISABILITY STUDENT. INDEPENDENT STUDY ADVISOR : KAMOL PHOYEN, Ed.D.

176 pp.

This study aimed to compare the reading comprehension ability of a learning disability student, after and before the using of tales accompanied by pictures. The subject, derived by a purposive sampling, was a Mattayom Suksa 1, Ban Ta Lo School, Amphur Ta Yang, Petchburi. In this experiment, the subject read 6 stories accompanied by pictures and completed the exercises provided by the researcher. The experiment involved 6 sessions, with 1:30 hours for each session. Instruments included : 1) 6 tales accompanied by pictures, 2) 5 sets of reading comprehension exercises., 3) test of reading comprehension ability. Percentage was used to analyze the data. A comparison of pretest and posttest scores of reading comprehension was made.

The result showed that, after receiving the lessons, reading comprehension ability of the learning disability student was higher than that before receiving the lessons. The student obtained a pretest score of 40% and a posttest score of 90%. The discrepancy of posttest and pretest score was 50%.

Department of Psychology and Guidance Graduate School , Silpakorn University Academic Year 2009

Student' s signature

Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิด และการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดี จากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรรัตน์ บุรณวัฒน์ และ อาจารย์ ดร.กมล โพธิเย็น อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระ ผู้วิจัย ซึ่งในพระคุณเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลฉวี ประเสริฐสุข กรรมการ ที่ได้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อความสมบูรณ์ของการค้นคว้าอิสระฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนภรณ์ ประธานสาขาจิตวิทยา การศึกษาพิเศษ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว ที่ได้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านของภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว ที่ได้มอบความรู้อันทรงคุณค่าและสร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้วิจัย เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนางานการศึกษาพิเศษต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณ นางวารุณี น้อยภาณี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวชิรธรรมโสภิต นายสมคิด อัมภารักษ์ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และนางชญาดา นาควิชรานันท์ รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเพชรบุรี ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่ได้เปิดโอกาส และสนับสนุนทุนการศึกษา ขอขอบพระคุณ นายชาญณรงค์ รัตนา ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเพชรบุรี นายธีระพันธุ์ ธีรานันท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี และ นายบุญเลิศ โสภณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวชิรธรรมโสภิต ที่ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อ

ขอขอบคุณ นายสุรชัย ภูขามคม เด็กชายไววิทย์ ภูขามคม เด็กชายภาวิต ภูขามคม นางสาวฐิติมา สุวรรณชาติ นายคำรณ ตีบแก้ว และนางพิสมัย ตีบแก้ว ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว ที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ เพื่อนครูโรงเรียนวชิรธรรมโสภิต ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้ที่ให้โอกาสและสิ่งที่ดีในชีวิต ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในวันนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	8
ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	8
สาเหตุของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	9
ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน.....	11
หลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	14
การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ.....	16
ความหมายของการอ่านจับใจความ.....	16
ความสำคัญของการอ่านจับใจความ.....	17
จุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความ.....	17
องค์ประกอบของการอ่านจับใจความ.....	18
การสอนอ่านจับใจความ.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานประกอบภาพ.....	23
ความหมายของนิทาน.....	23
คุณค่าของนิทาน.....	24

บทที่	หน้า
ความสำคัญของการใช้ภาพประกอบในนิทาน.....	26
หลักการเขียนนิทานประกอบภาพ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานประกอบภาพ.....	31
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา.....	33
ตัวแปรที่ศึกษา.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	36
วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	45
สรุปผลการวิจัย.....	46
อภิปรายผล.....	46
ข้อสังเกตที่พบในการวิจัย.....	48
ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	48
ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน.....	48
ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป.....	49
บรรณานุกรม.....	50
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญ ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	55
ภาคผนวก ข หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ แบบฝึกการอ่านจับใจความ.....	62
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ.....	130
ภาคผนวก ง แผนการสอนเฉพาะบุคคล.....	151
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	176

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยที่แสดงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารของคนในชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาก็ต้องใช้ภาษาไทยในการศึกษาหาความรู้วิชาการต่าง ๆ อันเป็นแนวทางไปสู่การประกอบอาชีพ และการสื่อสารเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2539 : 7) ทำให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างปกติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ข้อมูล การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยของโลกยุคไร้พรมแดน ตลอดจนการนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2544 กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระพื้นฐานที่ทุกคนต้องเรียน และมีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้อย่างชัดเจนในการใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและแสวงหาความรู้ ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน ครูต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนต้องเอาใจใส่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และช่วยกันอนุรักษ์ภาษาไทยไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติต่อไป ฉะนั้น การสอนทักษะทางภาษาไทยซึ่งมีทั้งหมด 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ควรสอนให้มีความสัมพันธ์กัน ตามกระบวนการธรรมชาติในการสอนภาษา ฉะนั้น การเรียนภาษาควรเน้นสัมฤทธิ์ผลของทักษะการเข้าใจภาษา คือ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการใช้ภาษา คือ การพูด การเขียน (กรมวิชาการ 2545 : 1)

การฟัง การพูด เป็นทักษะที่ทุกคนได้ฝึกโดยธรรมชาติตั้งแต่เรียนรู้ภาษา ส่วนการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว และความสามารถในการอ่านมีความสำคัญในการเรียนวิชาอื่น ๆ มีผลต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ทักษะด้านการอ่านคือหัวใจสำคัญยิ่งในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ในยุคข้อมูลข่าวสาร การรู้จักอ่านเพื่อเลือกสรร

แยกแยะ วิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก อาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว ผลการเรียนวิชาต่าง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ฯลฯ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ 2543 : 5)

นอกจากนั้น ทักษะการอ่านยังมีผลต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันด้วย ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อ สื่อสารเพื่อกิจธุระ การประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน หรือเป็นเครื่องมือในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ต้องอาศัยการอ่านทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าแทบจะไม่มีกิจกรรมใดในชีวิตประจำวันของคนเราที่ไม่อาศัยการอ่านเข้าช่วย การอ่านนอกจากเป็นพื้นฐานของการศึกษาแล้วยังช่วยให้เกิดความสดชื่น และความสำคัญในชีวิต คนที่มีทักษะในการอ่านมากเท่าใด ย่อมมีโอกาสเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ได้มากกว่านั้น อ่านแล้วสามารถจับใจความได้ วิเคราะห์ความได้ สรุปเรื่องราวได้ สามารถถ่ายทอดความรู้สึกจากเรื่องราวที่อ่านได้ มีนิสัยรักการอ่านและรู้จักอ่านเพื่อจับใจความ สามารถนำความรู้ไปแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านจะทำให้มีความเฉลียวฉลาด ความรู้กว้างขวาง ทันสมัย มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักค้นหาความรู้ด้วยตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ที่กำหนดให้ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 3 กำหนดให้นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง ย่อเรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากการอ่าน ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและใช้การอ่านในการตรวจสอบความรู้ (สุขพัชรา ชัมเจริญ 2545 : 46)

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) มีสมองปกติแต่สมองไม่สามารถแปลผลข้อมูลได้ดีเท่ากับคนทั่วไป การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนเรียนร่วม ถ้าหากจัดให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เรียนรู้เหมือนนักเรียนปกติทุกประการ จะไม่สามารถพัฒนาได้ ทำให้มีความยุ่งยากลำบากกว่าคนอื่น และเมื่อนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก อ่านได้ช้า ขาดความเข้าใจ ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้ จำข้อเท็จจริงในเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถ

ของนักเรียน ส่งผลให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ได้ผล ล้มเหลว เกิดความเบื่อหน่าย ความท้อถอย อับอาย ไม่อยากเรียน ผลการเรียนก็ตกต่ำ หลายคนสอบตกบ่อยครั้ง ในบางรายผลการเรียนที่ไม่ดี ส่งผลให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนไป กลายเป็นเด็กที่ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากบุคคลที่เกี่ยวข้องอีกจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่รู้จักนักเรียนกลุ่มนี้ ทำให้ปัญหาของนักเรียนเหล่านี้ไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างจริงจังและไม่ถูกวิธี นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จึงมักจะถูกตำหนิอยู่เสมอ ทำให้เกิดความท้อแท้ใจ เบื่อโรงเรียน ขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียนหนังสือ มาเรียนโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย ขาดความสนใจ บางคนไม่อยากมาโรงเรียน และในที่สุดก็อาจจะออกจากโรงเรียนกลางคัน

ดังนั้น การจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จึงควรจัดให้เหมาะสมกับสภาพความบกพร่อง และตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล เพื่อให้ให้นักเรียนเหล่านั้นได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง สามารถช่วยเหลือตนเองเพื่อที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านเพื่อเข้าใจ คืออ่านแล้วไม่สามารถตอบคำถามได้ เด็กบางคนอ่านได้ แต่ไม่รู้เรื่อง ไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมาย ไม่มีประโยชน์ เพราะไม่รู้เรื่อง หรือไม่ได้สาระจากเรื่องที่อ่าน ทำให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพ การอ่านเพื่อจับใจความเป็นการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่องโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสรุปใจความสำคัญ การช่วยเหลือนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จะต้องแก้ปัญหาให้นักเรียนสามารถอ่านได้ เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน และสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ การแก้ปัญหาของนักเรียนจะต้องสร้างแรงจูงใจ และสิ่งเร้าในรูปแบบต่าง ๆ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ ที่สามารถสร้างความสนใจของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 62) ได้เสนอแนะว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูไม่ควรอธิบาย หรือบรรยายเพียงอย่างเดียว เพราะนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้บางคนเรียนรู้ได้ดีโดยใช้การรับรู้ทางสายตา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lerner (1997 : 34) ว่าไม่มีวิธีใดวิธีเดียวของการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับเด็กทุกคน ดังนั้น การสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องมีวิธีสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน การสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานประกอบภาพก็เป็นวิธีสอนอีกวิธีหนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ เนื่องจากมีภาพประกอบที่สามารถส่งเสริมความคิดจินตนาการต่าง ๆ ที่บกพร่องของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

จากการประเมินผลการเรียนตามรายจุดประสงค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโล่ พบว่านักเรียนที่เป็นตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ มีปัญหาด้านการอ่าน กล่าวคือ อ่านข้อความยาว ๆ และคำง่าย ๆ ได้ แต่ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ จับประเด็นจากการอ่านไม่ได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็นทั้งในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาไทยและครูการศึกษาพิเศษ จึงได้ดำเนินการสร้าง "นิทานประกอบภาพ" ขึ้น โดยมุ่งหวังที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาคำอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโล่ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงขึ้น อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและสาระการเรียนรู้อื่น ๆ สูงขึ้นด้วย

ปัญหาการวิจัย

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังการใช้นิทานประกอบภาพสูงขึ้นกว่าก่อนใช้นิทานประกอบภาพหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้นิทานประกอบภาพ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังการใช้นิทานประกอบภาพสูงกว่าก่อนการใช้นิทานประกอบภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าโล่ อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 คน ซึ่งใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ นิทานประกอบภาพ แบบฝึกการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น คือ การใช้นิทานประกอบภาพ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

4. ข้อยกเว้นของการวิจัย

4.1 ข้อยกเว้นเรื่องเวลา เนื่องจากระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในการทดลองเพียง 6 ครั้ง ดังนั้นจึงทำให้มีการเว้นช่วงเวลาระหว่างการทดสอบก่อนการทดลอง และหลังการทดลองน้อย อาจทำให้ผลที่ได้จากการทดสอบหลังการทดลองมีความคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากนักเรียนอาจจำแบบทดสอบก่อนการทดลองได้

4.2 ในระหว่างการทดลอง การทำแบบฝึกการอ่านจับใจความระหว่างเรียน พบว่านักเรียนต้องเขียนตอบลงในแบบฝึกที่ 5 เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ อาจทำให้นักเรียนซึ่งมีภาวะบกพร่องด้านการเขียนอยู่แล้ว เขียนสะกดคำได้ไม่ถูกต้อง ทั้ง ๆ ที่นักเรียนอาจจะเข้าใจเรื่องราวได้อย่างถูกต้องแล้ว จึงอาจส่งผลให้ผลที่ได้จากการทดสอบคลาดเคลื่อนได้

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ใช้เวลาทดลอง 6 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนบ้านท่าไต้ อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ที่มีความยุ่งยากในการอ่านจับใจความ ไม่สามารถตอบคำถามและเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้

2. นิทานประกอบภาพ หมายถึง สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องการอ่านจับใจความ ประกอบด้วย หนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ ที่ผู้วิจัยแต่งเรื่องและวาดภาพประกอบขึ้นเอง จำนวน 6 เรื่อง เรื่องละ 1 เล่ม รวมทั้งสิ้น 6 เล่ม แต่ละเรื่องมีแบบฝึกการอ่านจับใจความ จำนวน 5 ชุด โดยฝึกการจับคู่ข้อความจากเนื้อเรื่องกับรูปภาพ จับคู่ภาพเหตุการณ์กับเนื้อเรื่องสั้น ๆ เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ก่อน-หลัง คัดลอกข้อความให้สัมพันธ์กับภาพเหตุการณ์แล้วเรียงลำดับก่อน-หลัง ตอบคำถามจากเนื้อเรื่องแบบมีตัวเลือก และแบบเติมคำ

3. การใช้นิทานประกอบภาพ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่าน

จับใจความ โดยใช้นิทานประกอบภาพ ประกอบด้วย หนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ จำนวน 6 เรื่อง แต่ละเรื่องมีแบบฝึกการอ่านจับใจความ จำนวน 5 ชุด

4. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ได้อย่างถูกต้อง โดยสามารถระบุประเด็นสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งประเมินได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งก่อนและหลังการใช้นิทานประกอบภาพ

5. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการใช้นิทานประกอบภาพ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสูงขึ้น หลังจากใช้นิทานประกอบภาพ

2. ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถนำนิทานประกอบภาพไปเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัย เรื่อง การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้-

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.2 สาเหตุของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.3 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
 - 1.4 หลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.5 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ
 - 2.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.4 องค์ประกอบของการอ่านจับใจความ
 - 2.5 การสอนอ่านจับใจความ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานประกอบภาพ
 - 3.1 ความหมายของนิทาน
 - 3.2 คุณค่าของนิทาน
 - 3.3 ความสำคัญของการใช้ภาพประกอบในนิทาน
 - 3.4 หลักการเขียนนิทานประกอบภาพ
 - 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานประกอบภาพ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีนักจิตวิทยา และนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เบญจพร ปัญญาขง (2543 : 4) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities : LD) หมายถึง นักเรียนที่ไม่สามารถจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างๆ ที่มีศักยภาพ และความบกพร่องนั้น ไม่ได้เกิดจากสาเหตุทางร่างกาย เช่น ปัญหาการมองเห็น หรือปัญหาทางการได้ยิน นักเรียนกลุ่มนี้จะมีกระบวนการเรียนรู้ที่บกพร่อง มีความยากลำบากในการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การสื่อสาร การใช้ภาษา และการใช้กล้ามเนื้อเคลื่อนไหว

ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 2-3) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขนขา ลำตัว สายตา การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมตัวเด็ก

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 3) ให้ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabled Children) หมายถึง นักเรียนที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยา การเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ และเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากการมองไม่เห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติ เนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2548 : 1) ให้ความหมายว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยาตั้งแต่หนึ่งอย่างขึ้นไปที่แสดงออกมาโดยบุคคลที่มีปัญหาในการเข้าใจถ้อยคำ การพูด การอ่าน การเขียน การให้เหตุผล ตลอดจนการคำนวณ ความผิดปกตินี้เกี่ยวข้องกับภาวะบกพร่องทางระบบประสาทส่วนกลางและจะติดตัวไปตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถจริงๆ ที่เขามีอยู่

เลอร์เนอร์ (Lerner 1997 : 4) กล่าวว่าความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึงความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ ความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งอาจจะปรากฏความบกพร่องให้เห็นในด้าน ความสามารถในการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การสะกดคำหรือการคิดคำนวณทาง คณิตศาสตร์ ความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้ ยังรวมถึงสภาพความบกพร่องในการรับรู้ การได้รับ บาดเจ็บทางสมอง การทำงานของสมองสูญเสียไปเล็กน้อย ความบกพร่องในด้านการอ่าน (dyslexia) ความบกพร่องในการฟังและพูด (aphasia) ความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไม่รวมถึง เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนอันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยินหรือ การเคลื่อนไหว ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาทางด้านอารมณ์ หรือเด็กที่ด้อยโอกาส เนื่องมาจากสภาพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมหรือเศรษฐกิจ

สมิท และคนอื่น ๆ (Smith and other 1995 : 101) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มี ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าจะทำให้นักเรียนมีปัญหายุ่งยากในการดำเนินชีวิตประจำวัน การแสดงออกทางพฤติกรรม การรับรู้ทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งแสดงออก ในลักษณะของการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิด และการเรียนคณิตศาสตร์ ปัญหา ดังกล่าวเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล และไม่ได้รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม

จากความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องในกระบวนการทาง จิตวิทยาการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีปัญหาที่แสดงออกมาในรูปของปัญหาการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณ การเคลื่อนไหวและการรับรู้ ปัญหาดังกล่าวไม่ได้มีสาเหตุมาจาก ความบกพร่องทางการมองเห็น ทางการได้ยิน ทางสติปัญญา ภาวะปัญญาอ่อน หรือด้อยโอกาส ทางสภาพแวดล้อม ทางสังคม วัฒนธรรม หรือเศรษฐกิจ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้สมรรถภาพของ นักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถทาง สมองจำเป็นจะต้องได้รับบริการทางการศึกษาที่แตกต่างจากนักเรียนปกติ คือ การศึกษาพิเศษ

1.2 สาเหตุของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีสาเหตุหลายประการด้วยกัน ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับสาเหตุของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ไว้หลายท่าน ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 :8-9) กล่าวว่าไว้ว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อให้เกิด ปัญหาในการเรียนเนื่องจากนักเรียนไม่สามารถเรียนได้ดีเท่ากับนักเรียนปกติทั่วไปการค้นหาคำว่า

บกพร่องของนักเรียนส่วนมากเป็นหน้าที่ของบุคลาการทางสาธารณสุข บุคลาการทางการศึกษาอาจจำเป็นต้องรับรู้ไว้ เพื่อจะได้หาทางจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับปัญหาของนักเรียนต่อไป สาเหตุของภาวะบกพร่องนี้อาจจำแนกได้ ดังนี้

1. การได้รับบาดเจ็บทางสมอง บุคลาการทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในหลายประเทศเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีนั้นเนื่องมาจากได้รับบาดเจ็บทางสมอง (brain damage) อาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงนัก (minimal brain dysfunction) สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนมาก มีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไป ทำให้นักเรียนที่มีปัญหาในการรับรู้ การจำและการคิด ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมดเพราะนักเรียนบางรายอาจเป็นกรณียกเว้นได้

2. กรรมพันธุ์ งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่า ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเป็นรายกรณีพบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้บางคน อาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกัน มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นกันหรืออาจมีพ่อแม่ พี่ น้อง หรือญาติใกล้ชิดที่มีภาวะบกพร่องเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และการเข้าใจภาษา มีผลการวิจัยที่ระบุถึงความเป็นไปได้ว่านักเรียนฝาแฝดที่เกิดจากไข่ในใบเดียวกัน (Identical Twins) หากพบว่า ฝาแฝดคนหนึ่งมีปัญหาในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งก็จะมีปัญหาในการอ่านด้วย แต่ปัญหานี้ไม่บ่อยนักสำหรับฝาแฝดที่มาจากไข่คนละใบ (fraternal twinl twins) จึงนำไปสู่ข้อสรุปว่าปัญหาทางการเรียนรู้อาจสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้

3. สิ่งแวดล้อม สาเหตุทางสภาพแวดล้อมในที่นี้หมายถึง สาเหตุอื่นๆ ที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมองลักษณะนี้หายได้และกรรมพันธุ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนภายหลังการคลอด เมื่อนักเรียนเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่นักเรียนมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้าด้วยสาเหตุบางประการการที่ร่างกายได้รับสารบางประการอันเนื่องมาจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและวัยเด็ก การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนขาดโอกาสในการศึกษา เป็นต้น แม้ว่าองค์ประกอบเหล่านี้อาจทำให้สภาพการเรียนรู้ของนักเรียนมีภาวะบกพร่องมากขึ้น

สมทรัพย์ สุขอนันต์ (2548 : 3) ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ดังจะกล่าวเป็นด้านๆ ต่อไปนี้

1. สาเหตุทางพันธุกรรม จากการวิจัยหลายเรื่องนำมาสู่ข้อสรุปที่ว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีความเกี่ยวข้องกับกรรมพันธุ์ แม้การวิจัยเหล่านั้นไม่อาจโยงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนถึงความเป็นเหตุเป็นผลดังกล่าวได้ แต่ความถี่ของปรากฏการณ์ในระหว่างคนในสายเลือดเดียวกัน มีสูงมาก ดังเช่น งานวิจัยของ Finucci และคณะ (Finucci et al 1976:3) พบว่า 45% ของญาติสนิทของนักเรียนที่เป็น LD ด้านการอ่าน ที่มีปัญหาในการอ่าน ในขณะที่งานวิจัยของ (Smith และคณะ Smith et al 1982 : 3) พบว่าโครโมโซมบางตัว ทำให้เกิดปัญหาด้านการอ่าน

2. สาเหตุในระหว่างการจัดตั้งครรภ์และการคลอด ในกรณีนี้จะเป็นเรื่องของกาได้รับสารเคมีบางชนิดยาเสพติด ตลอดจนโรคภัยไข้เจ็บในระหว่างการจัดตั้งครรภ์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อการพัฒนาการทางสมองของทารกในครรภ์ไม่มากนักน้อย มารดาที่คลอดยาก ต้องใช้เครื่องมือทางการแพทย์บางชนิดมาช่วย บางครั้งทำให้เกิดความกระทบกระเทือนสมองชนิดที่เรียกว่า minimal brain damage ซึ่งความผิดปกติในลักษณะนี้เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิด LD ในปี 1978 Rourke ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับภาวะบกพร่องของระบบประสาทที่มีผลต่อการอ่านของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความยากลำบากในการอ่านมักมีประวัติเคยได้รับความกระทบกระเทือนทางสมองในลักษณะต่างๆ ไม่มากนักน้อย นอกจากนี้ยังมีรายงานการวิจัยอื่นๆ ซึ่งยืนยันว่า ทารกคลอดก่อนกำหนดมากๆ จะมีความเสี่ยงสูงมากต่อการเป็น LD

3. สาเหตุภายหลังการคลอด ได้แก่ โรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนอุบัติเหตุต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เช่น นักเรียนซึ่งมีประวัติเคยเป็นเชื้อหุ้มสมองอักเสบ (meningitis) หรือสมองอักเสบ (encephalitis) จะเป็นนักเรียน LD สูงกว่านักเรียนซึ่งไม่เคยมีโรคภัยไข้เจ็บเช่นนั้น

จากสาเหตุดังกล่าวสรุปได้ว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์ การได้รับสารเคมีบางชนิด ยาเสพติด การที่สมองได้รับการกระทบกระเทือนก่อนคลอด ระหว่างคลอด หลังคลอด ซึ่งจะเกิดความผิดปกติสมองซีกซ้ายซึ่งควบคุมการรับรู้และแสดงออกทางด้านภาษา การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การรับรู้สัญลักษณ์ การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ และการคิดคำนวณ

1.3 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ไว้ดังนี้

ชาลิวีทซ์ พรนภค (2548 : 3) ได้อธิบายลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ไว้ดังนี้

1. อ่านช้า อ่านตะกุกตะกัก อ่านคำต่อคำ ต้องสะกดคำจึงจะอ่านได้

2. อ่านข้ามคำยาก หรือคำที่อ่านไม่ออก อ่านข้ามบรรทัด
3. อ่านผิด โดยอาจใช้การเดา หรือแทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น
4. สับสนตัวสะกดแม่ต่าง ๆ สับสนเสียงวรรณยุกต์ ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ เช่น ออกเสียงเอกเป็นเสียงโท เสียงโทเป็นเสียงเอก
5. ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญไม่ได้ หรือจับใจความสิ่งที่เพิ่งอ่านไปได้น้อย

6. แสดงอาการหงุดหงิด กังวล ไม่สบายใจระหว่างที่อ่าน
7. อิดออด หรือพยายามหลีกเลี่ยงการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหามาก ๆ

เบญจพร ปัญญา (2543 : 6) กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

1. อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำต่อคำ จะต้องสะกดคำ จึงจะอ่านได้
2. อ่านออกเสียงไม่ชัด
3. ไม่ระมัดระวังในการอ่าน จะเดาคำจากตัวอักษรตัวแรก เช่น บาท เป็น บทที่ เมื่อนั้น เป็น บัดนี้
4. อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยค หรือผิดตำแหน่ง
5. อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือนั่นข้อความบางตอน
6. จำคำศัพท์ได้จำกัด พยายามอธิบายความหมายของคำที่อ่านไม่ได้
7. ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้
8. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้
9. จับใจความสำคัญ หรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้
10. ไม่รู้จักเดาคำจากคำ หรือประโยคที่อยู่หน้า หรือหลังคำ หรือย่อหน้านั้น ๆ

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 24-25) ได้กล่าวถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านว่า อาจมีพฤติกรรมดังนี้

1. จำตัวอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านเป็นคำไม่ได้
2. จำตัวอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้
3. ความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนในชั้นเรียนเดียวกัน
4. ระดับสติปัญญาของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เมื่อวัดโดยใช้แบบทดสอบเชาวน์ปัญญาที่เชื่อถือได้
5. นักเรียนบางคนอาจมีความไวในการใช้สายตา

6. นักเรียนบางคนอาจมีความไวในการฟัง
7. พุดไม่เป็นประโยค
8. นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาได้ดี หากให้นักเรียนฟังหรือมีคนอ่านหนังสือให้ฟัง หรือฟังจากเทป แต่ถ้าให้อ่านเองนักเรียนจะอ่านไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจหรือจับใจความไม่ได้
9. อ่านคำโดยสลับตัวอักษร เช่น กบ เป็น บก
มอง เป็น ของ
ยอด เป็น ดอย
กาบ เป็น บาก เป็นต้น
10. ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน-หลัง ตัวอักษรใดอยู่ทางซ้ายหรือขวา
11. ไม่สามารถแยกเสียงสระในคำได้ เช่น เด็กมักอ่านคำว่า แมลง ว่า แม-ลง หรือ มะ-แลง-ลง เป็นต้น

ศรียา นิยมธรรม (2540 : 42) กล่าวถึงลักษณะนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

1. ขมวดคิ้ว นิ่งหน้าเวลาอ่าน
2. หลงบรรทัด
3. อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ
4. อ่านสลับตัวอักษร
5. การอ่านช้า การอ่านถอยหลัง
6. อ่านออกเสียงไม่ชัด
7. จับใจความของเรื่องที่อ่านหรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้
8. จำใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้
9. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 11) กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ไว้ดังนี้

1. หลงบรรทัด อ่านข้ามคำ
2. อ่านช้าและตะกุกตะกัก
3. จำข้อเท็จจริงพื้นฐานไม่ได้
4. อ่านคำในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง
5. ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องราวได้
6. สับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน

7. ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวได้

8. อ่านคหกหล่น อ่านเพิมคำ หาคำมาแทนที่ อ่านกลับคำ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ปัญหาด้านการอ่าน เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เพราะถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ก็จะส่งผลให้ไม่สามารถเรียนวิชาอื่นได้ดีเพราะทุกวิชาต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญ นอกจากนี้ ภาวะบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน แต่ละวัย มีความแตกต่างกัน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กแต่ละคน จึงควรเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับภาวะบกพร่อง และสอดคล้องกับความต้องการของเด็ก ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถของเด็กให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ที่น่าพึงพอใจ

1.4 หลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 119 – 120) กล่าวถึงหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า ควรมุ่งจัดความบกพร่อง และในขณะที่เดียวกันก็มุ่งให้นักเรียนมีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่อไปนี้ คือ

1. การพัฒนาการรับรู้และการเคลื่อนไหว ควรมิกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก การประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อกับสายตา การรับรู้ทางสายตา การรับรู้ทางการฟัง และความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย

2. ภาษา นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีปัญหาด้านภาษา ดังนั้นหลักสูตรจึงควรเน้นด้านภาษาเพื่อจัดความบกพร่องด้านนี้ของนักเรียน ขอบข่ายเนื้อหาด้านภาษาควรครอบคลุมไปถึงการพูด การอ่าน การสะกดคำ และการเขียน

3. วิชาพื้นฐาน ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา

4. การงานและพื้นฐานอาชีพ พื้นฐานในด้านนี้จะช่วยเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการฝึกอาชีพต่อไป

5. ทักษะทางสังคม เป็นการฝึกทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นที่จะช่วยให้นักเรียนมีสัมพันธที่ดีต่อคนอื่นและสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ในที่สุด

1.5 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2545 : 56 – 60) กล่าวว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีขอบข่ายกว้างขวาง ทั้งพฤติกรรมกรเรียนวิชาการ และพฤติกรรมที่แสดงออกใน

เชิงรบกวนชั้นเรียน จึงได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอน นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ ดังนี้

1. สอนโดยเน้นความสามารถเด่นของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ เช่น ถ้าพบว่านักเรียนใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้นักเรียนมองคู่วัตถุต่าง ๆ แทนที่จะพูดให้นักเรียนฟังเท่านั้น
2. พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะ หรือความสามารถที่เป็นจุดบกพร่องของนักเรียน เช่น ถ้าพบว่านักเรียนมีความบกพร่องทางการเขียนก็ไม่ควรให้งานที่นักเรียนต้องใช้การเขียนมาก ๆ แต่อาจให้นักเรียนตอบปากเปล่า หรือตอบใส่เทปบันทึกเสียงแทนการเขียน
3. พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของนักเรียน หลังจากที่นักเรียนประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้ว
4. กำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้เรียนให้ชัดเจน ถ้าจะสอนความคิดรวบยอดใหม่ครูต้องทำความคิดรวบยอดใหม่ให้สัมพันธ์กับสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาแล้ว
5. ช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยชี้ให้นักเรียนเห็นว่าเมื่อวานนี้นักเรียนทำอะไรได้บ้าง วันนี้เรียนทำอะไรได้สำเร็จ และนักเรียนจะทำอะไรได้สำเร็จ และนักเรียนจะทำอะไรได้ในวันพรุ่งนี้
6. ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่างชัดเจนที่นักเรียนสามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป โดยให้นักเรียนทำงานในอันดับแรก ๆ ตามความสามารถของเขาจากนั้นค่อย ๆ จำกัดเวลา พร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของนักเรียน เมื่อนักเรียนทำงานก้าวแรกได้เสร็จตามกำหนดเวลาจึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเดียวกัน
7. ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่นักเรียนทำงานได้สำเร็จ ถ้านักเรียนทำผิดให้บอกทันทีอธิบายใหม่ และให้นักเรียนแก้ไขใหม่ทันทีแต่ต้องใช้วิธีการบวก ถ้านักเรียนทำได้สำเร็จต้องรีบให้คำชม และบอกเหตุผลที่เด็กได้รับคำชม โดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลัก ไม่ชมเชยเฉพาะงานที่ครูพอใจ
8. ให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราว รอเวลาอีกระยะหนึ่ง ถ้าครูได้พยายามใช้วิธีการใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนแล้วแต่นักเรียนยังไม่สามารถพัฒนาได้
9. อย่าพยายามสอนสิ่งที่นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้และไม่อาจเรียนรู้ได้
10. เนื้อหา บทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอน ที่จะนำมาใช้สอนนั้นควรเริ่มสอนเนื้อหาหรือบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับชั้นของเด็ก 1 ปี เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ

11. จัดกิจกรรมในทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อว่านักเรียนจะได้เลือกงานที่ทำได้ และให้นักเรียนทำงานตามแนวทางของเขาเอง เช่น เลือกมุมที่นั่งทำงานเอง ใช้อุปกรณ์ช่วยประเภทเครื่องเล่นเทป หรือคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

12. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

13. ใช้เกมหรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น และได้ยิน ได้ฟัง เพราะจะทำให้นักเรียนสนุกในการเรียนรู้ และเรียนรู้ได้เร็ว

14. สอนซ้ำและทบทวนบ่อย ๆ เพราะตามปกตินักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต้องการประสบการณ์ซ้ำและบ่อยมากกว่าเด็กปกติ

15. จัดทำป้ายกระดานแข็งหรือธงสีแดง ซึ่งมีความหมายว่าต้องการความช่วยเหลือซึ่งข้างหนึ่งของป้ายอาจเขียนว่า “พยายามทำงานต่อไป” และอีกข้างหนึ่งเขียนว่า “หนูมีปัญหา” ให้นักเรียนยกขึ้นตั้งหันออกนอกตัว เมื่อต้องการความช่วยเหลือจากครู วิธีนี้จะช่วยลดความคับข้องใจให้แก่นักเรียนได้บ้าง และป้ายหรือธงก็จะช่วยลดความวุ่นวายไปได้ โดยที่นักเรียนไม่ต้องลุกจากที่นั่งหรือยกมือ หรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากครูบ่อย ๆ และนอกจากนี้ป้ายดังกล่าวยังทำหน้าที่เตือนนักเรียนให้ทำงานต่อไปอีก

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

2.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และคุณภาพการอ่านจับใจความของนักเรียน ย่อมส่งผลกระทบต่อถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความ ไว้ดังนี้

สมพร มั่นตะสูตร (2526 : 5) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญสอดคล้องกับความหมายของการอ่านแตกต่างกันที่ว่าปัจจัยสำคัญ คือ การเข้าใจคำศัพท์ เพราะการรู้คำศัพท์จะสามารถเข้าใจเรื่องได้ดี

บันลือ พลฤกษ์วัน (2530 : 29-35) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นการอ่าน เพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหน และหมายความว่าอย่างไร จะเห็นได้ว่าการอ่านจับใจความ ส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องที่ทำได้อ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 88) ให้ความหมายว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง กระบวนการเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสำคัญของเรื่อง ตลอดจนแนวคิดของเรื่อง

จากความหมายของการอ่านจับใจความดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน เพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหนและหมายความว่าอย่างไร การแปลความ ตีความ ขยายความ การประเมินค่า สามารถเข้าใจคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับความได้ จับความคิดสำคัญได้ การอ่านจับใจความจึงเป็นเครื่องมือที่จะประหยัดเวลาในการอ่าน เป็นทักษะสำคัญที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียน การสอน การค้นคว้า เพื่อให้ได้ความรู้จากสิ่งที่อ่านได้ดี

2.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

สมบัติ มหาเรศ (2523 : 43) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความพร้อม พัฒนานิสัยและทักษะความรู้ให้ผู้เรียนทุกคน

ศศิธร อินตุน (2535 : 21) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเรียนเรื่องอะไร เรียนระดับไหน เพศหรือวัยและอาชีพอะไร เพราะถ้าหากอ่านแล้วไม่สามารถจับใจความได้ ผู้อ่านก็ไม่เข้าใจหรือรับรู้เรื่องราวไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของผู้เขียน และบางครั้งผู้อ่านก็ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควรจะได้รับ ถ้าหากผู้อ่านอ่านแล้วสามารถจับใจความได้ การอ่านนั้น ก็ถือว่าเป็นการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

เกศริน จันทร์หอม (2549 : 9) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านโดยทั่ว ๆ ไปนั้น เราอ่านเพื่อแสวงหาความรู้เพื่อรับทราบข่าวสาร เพื่อความบันเทิง ฯลฯ ผู้อ่านจะอ่านด้วยความมุ่งหมายใด ๆ ก็ตาม ย่อมต้องอ่านด้วยความเข้าใจเป็นพื้นฐานสำคัญ เพราะความเข้าใจเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความรู้ ความคิด และความบันเทิงได้ ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะอ่านได้อย่างเข้าใจ คำตอบก็คือ ต้องจับใจความสำคัญให้ได้

จากความสำคัญของการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า ถ้านักเรียนมีพื้นฐานทักษะการอ่านจับใจความที่ดี จะได้รับประโยชน์จากการอ่านตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองและศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้ ทำให้คนเรามีความฉลาดรอบรู้และเป็นนักปราชญ์ในอนาคต ฉะนั้นเราจึงควรจะต้องให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านจับใจความ

2.3 จุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความ

สมบัติ มหาเรศ (2523 : 68) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้ -

1. เพื่อให้นักเรียนอ่านและจับใจความได้ ไม่ใช่เรียนจบในชั่วโมงเท่านั้น เพื่อให้กิจกรรมการอ่านมีความหมาย การอ่านจึงควรเป็นการอ่านจากเอกสารที่นอกเหนือจากหนังสือเรียนและหนังสือไม่ควรหนามาก

2. ให้ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องราวที่อ่านว่ามีสาระอะไรบ้าง โดยเล่ารายละเอียดให้ชัดเจน จึงแสดงว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

3. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำ

4. ฝึกการใช้สายตา นิยมการอ่านเพื่อฝึกการอ่านเร็วและตอบคำถามได้ถูกต้อง

5. อ่านเพื่อสรุปหรือย่อเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร

6. อ่านแล้วสามารถคาดการณ์ ทำนายเรื่องว่าจะลงเอยอย่างไร

7. อ่านและทำรายงานย่อสรุป มีการฝึกโน้ตย่อ

8. อ่านเพื่อหาความจริง และแสดงข้อคิดเห็น

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 127 - 129) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า

1. อ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

2. อ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง

3. อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้

4. อ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นข้อจริง

5. อ่านเพื่อบอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

6. อ่านเพื่อบอกประโยชน์ของสิ่งที่อ่านได้

7. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่ง และคำแนะนำ

8. อ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

9. อ่านเพื่อถ่ายทอดจินตนาการจากการอ่าน

10. อ่านเพื่อสรุปเรื่องราวที่อ่านและย่อเรื่องได้

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความที่จะประสบความสำเร็จนั้นต้องรู้จุดมุ่งหมายในการอ่านว่าอ่านเพื่ออะไร อ่านอย่างไร ที่สำคัญพยายามจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ และรู้แนวคิดของเรื่องว่าเป็นอย่างไร

2.4 องค์ประกอบของการอ่านจับใจความ

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2543 : 360-361) กล่าวถึง องค์ประกอบหลักของการอ่านจับใจความ ได้แก่

1. ผู้อ่านต้องรู้จักคำและความหมายที่หลากหลายของคำแต่ละคำ เมื่ออยู่ในเนื้อหาที่ต่างกัน และฝึกสังเกตให้ได้ว่าคำใดสำคัญมากคำใดสำคัญรองลงมา คำใดเป็นเพียงคำใช้ประกอบการเขียน คำใดเป็นคำฟุ่มเฟือย คำที่สำคัญเรียกว่า คำคุณแจ

2. การเรียงคำเป็นอย่างไร การเรียงคำเป็นการสื่อความหมาย ผู้อ่านที่เข้าใจวิธีการเรียงคำของผู้เขียน จะอ่านจับใจความได้ดีและเร็ว

3. ในแต่ละย่อหน้าที่เป็นเนื้อหา ย่อมมีประโยคใจความสำคัญซึ่งอาจอยู่ตอนต้นย่อหน้า ตรงกลาง หรือตอนท้ายก็ได้ แล้วแต่วิธีการขยายประโยคใจความสำคัญ และลีลาการเขียน ผู้อ่านต้องรู้จักจับใจความประโยคสำคัญให้ได้ บางสาระเนื้อหาใจความสำคัญอาจไม่ปรากฏเป็นประโยคที่เห็นได้ชัดเจน ผู้อ่านต้องสรุปเอาเอง

4. ย่อหน้าหรือข้อความทั่วไป ไม่ได้มีแต่ประโยคใจความสำคัญเท่านั้น มักมีส่วนขยายเพื่อให้เข้าใจข้อความสำคัญชัดเจนขึ้น ตัวอย่างเช่น สถิติ ฯลฯ ในการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้อ่านไม่ต้องอ่านรายละเอียดทุกตัวอักษร เว้นแต่ต้องการเจาะจงหาข้อมูลที่ต้องการจริง ๆ

5. แนวคิดหลักของย่อหน้าหรือข้อความคืออะไร

ในการอ่านจับใจความสำคัญนั้นองค์ประกอบ 5 ประการนี้ เป็นแนวทางที่สำคัญในการฝึกการอ่าน

บันลือ พุทธชะวัน (2538 : 27) กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

1. ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ รูปร่าง ขนาด ส่วนสูง น้ำหนัก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเจริญเติบโตของร่างกาย โดยที่กรมอนามัยโรงเรียน กระทรวงสาธารณสุข กำหนดเกณฑ์เฉลี่ยไว้ นอกจากนี้ยังเน้นถึงการใช้สายตา หู ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อ มีการทรงตัว มีความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา ที่จะจับประคองใช้มือลากเส้นเขียนตัวอักษรและอื่น ๆ ความพร้อมทางสมอง ได้แก่ ความสามารถในการจำ การตีความ และแปลความ การอธิบายงานที่ตนทำงานที่เพื่อนทำ เล่าเรื่องราวของตนและผู้อื่นได้ดี เป็นต้น

2. ความพร้อมทางอารมณ์และสังคม ได้แก่ การมีอารมณ์ร่วมสนุกสนาน การรู้จักระงับอารมณ์ เล่นร่วมกับเพื่อน ไม่แย่งของเพื่อน รู้จักให้หยิบยืม หรือแบ่งปันของใช้ช่วยเหลือเพื่อน

3. ความพร้อมทางจิตวิทยา ได้แก่ การมีสมาธิในการฟังนิทานหรือเรื่องราว มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก นำกลุ่ม รู้จักลำดับเหตุการณ์ในนิทาน และอื่น ๆ

4. ความพร้อมทางพื้นฐานประสบการณ์ ได้แก่ การใช้ภาษาพูด การตอบคำถาม การมีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมใกล้ตัว และอื่น ๆ เป็นต้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2527 : 83-101) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการอ่าน ประกอบด้วย

1. ภูมิหลังของประสบการณ์ ประสบการณ์เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ถ้าผู้อ่านขาดประสบการณ์หรือความรู้ในเรื่องที่อ่าน อาจเป็นสาเหตุทำให้ขาดความสามารถในการอ่านได้

2. วุฒิภาวะ เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้โดยทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน ความพร้อมด้านวุฒิภาวะของเด็กมีข้อที่ควรพิจารณา คือ

2.1 ความพร้อมของวุฒิภาวะทางกาย

2.2 เด็กจะพัฒนาทักษะการอ่าน

2.3 ไม่ควรบังคับให้เด็กเริ่มอ่าน ก่อนที่เด็กจะมีวุฒิภาวะที่เหมาะสม

3. พัฒนาการด้านสติปัญญา ความสามารถทางด้านสติปัญญา

4. พัฒนาการด้านร่างกาย การอ่านเป็นการแสดงออกหรือการตอบสนองที่ผู้อ่านมีต่อตัวหนังสือ

5. พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการปรับตัวทางด้านอารมณ์และสังคม

6. พัฒนาการด้านความสนใจ การอ่านที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในเรื่องที่อ่านจะมีความหมายต่อเด็ก การทำกิจกรรมซ้ำ ๆ จะนำไปสู่ความสนใจจนเป็นการอ่านที่ถาวร พัฒนาการด้านการเรียน การสอนอ่านในระยะเริ่มแรก การสอนอ่านที่เหมาะสมในระยะเริ่มแรกควรเน้นความสำคัญเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลและควรเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับ

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2535 , อ้างถึงใน สุพรรณณี อ่อนจาก 2548 : 28) กล่าวว่า องค์ประกอบในการอ่านจับใจความมีพื้นฐานมาจาก

1. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของคำศัพท์ชัดเจนและกว้างขวาง ย่อมช่วยให้เข้าใจประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ดี

2. การเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อให้เข้าใจประโยค

3. การเข้าใจประโยค คือ การเอาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์กันจนเข้าใจประโยค

4. การเข้าใจตอน คือ ความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน จึงอ่านได้เข้าใจดีขึ้น

5. การเข้าใจเรื่องราว คือ จะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอน

จากการศึกษาองค์ประกอบของการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า ความพร้อมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา สิ่งแวดล้อม ความต้องการ

ประสบการณ์ ความสามารถในการรับรู้ของนักเรียน มีผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และยังรวมไปถึงความสามารถของครู ในการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ วิธีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนได้

2.5 การสอนอ่านจับใจความ

อัญชลี แจ่มเจริญ (2526 : 94) กล่าวถึง วิธีการสอนอ่านจับใจความไว้ว่า การฝึกนักเรียน ให้มีทักษะในการอ่านจับใจความ ครูต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้นักเรียนพัฒนา ทักษะการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการฝึกอ่านจับใจความมีดังนี้

1. เรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความ ควรเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน

2. ครูควรแนะนำให้นักเรียนรู้ว่าใจความสำคัญของข้อความในย่อหน้ามักอยู่ตอนต้น ๆ ของย่อหน้านั้น หรืออยู่ในตอนสรุปท้าย ผู้อ่านต้องพยายามจับประโยคใจความสำคัญให้ได้ หรือจับให้ได้ว่าย่อหน้านั้นกล่าวถึงอะไร แล้วจึงเรียงลำดับเหตุการณ์

3. ครูควรตั้งคำถาม ถามเป็นตอน ๆ ให้นักเรียนอ่านข้อความเพื่อหาคำตอบ

4. ฝึกให้เล่าเรื่องย่อ

5. ฝึกให้สรุปความว่าเนื้อเรื่องกล่าวถึงใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม และ เกิดผลอย่างไร แล้วเขียนบันทึกย่อได้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2530 , อ้างถึงใน ศศิธร อินตุ๋น 2535 : 21) ได้เสนอแนะ หลักเกี่ยวกับการอ่านที่ผู้เรียนควรจะได้รับ การฝึกฝนเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ดังนี้

1. อ่านเรื่องราวโดยตลอดก่อน เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นว่าด้วยเรื่องอะไรบ้าง จุดใด ตอนไหน เป็นจุดสำคัญของเรื่อง

2. ตอนใดที่สำคัญให้อ่านโดยละเอียด แล้วทำความเข้าใจให้ชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่าน ระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ต่อเนื่องกัน

3. ตอนใดที่ไม่เข้าใจควรอ่านซ้ำ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนและ ถูกต้อง

4. ตอบคำถามสั้น ๆ ในเรื่องให้ได้ เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน แล้วทำบันทึกย่อเรื่องที่ อ่านเพื่อป้องกันการลืม

5. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องได้

6. ควรฝึกฝนการอ่านสม่ำเสมอ เพื่อเข้าใจคำศัพท์กว้างขวางและมีพื้นฐานความรู้เป็นแนวทางในการอ่านต่อไปจะทำให้สามารถอ่านได้เร็วขึ้น

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2547 : 11-12) ได้นำเสนอกลวิธีการอ่านจับใจความดังต่อไปนี้

1. การอ่านจับใจความของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรเริ่มต้นจากการอ่านจับใจความในแต่ละย่อหน้าให้ได้ถูกต้องแม่นยำเสียก่อน เพราะข้อความตอนหนึ่งหรือย่อหน้าหนึ่งแม้มีใจความสำคัญหลายอย่าง แต่จะมีใจความสำคัญที่สุดในย่อหน้านั้นเพียงอย่างเดียว ถ้าเรื่องหนึ่งมีหลายย่อหน้าย่อมแสดงว่าจะมีความสำคัญหลายประเด็น เมื่อนำประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกันแล้ว จะทำให้สามารถจับแก่นเรื่อง หรือแนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องทั้งหมดได้ง่ายขึ้น

2. ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า หมายถึง ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ

3. ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ส่วนมากมักอยู่ในประโยคใดประโยคหนึ่ง โดยมีข้อสังเกตได้ดังนี้

3.1 ประโยคตอนต้นย่อหน้า

3.2 ประโยคตอนท้ายย่อหน้า

3.3 ประโยคตอนกลางย่อหน้า

3.4 ไม่ปรากฏในประโยคใดอย่างชัดเจนต้องใช้วิธีการตอบคำถามแล้วตอบตนเองให้ได้ว่า “ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด”

4. การอ่านจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า นอกจากการพยายามค้นหาประโยคหรือข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าไว้ทั้งหมดแล้ว หรือข้อความที่เป็นส่วนขยายหรือไม่จำเป็นในแต่ละย่อหน้าออกไปให้หมด ในที่สุดก็จะเหลือส่วนที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้า ส่วนที่ไม่ใช่ใจความสำคัญซึ่งควรตัดออกไปในแต่ละย่อหน้า ได้แก่

4.1 ส่วนขยายหรือรายละเอียดต่าง ๆ

4.2 ข้อเปรียบเทียบต่าง ๆ

4.3 ตัวอย่างประกอบ

4.4 คำศัพท์ สำนวน หรือโวหารที่ยกมาประกอบ

4.5 ตัวเลข สถิติที่เป็นรายละเอียด

4.6 คำถามและคำอธิบายของผู้เขียน

4.7 ชื่อบุคคลผู้เขียนอ้างอิงโดยไม่เน้นความสำคัญ

4.8 ย่อหน้าพิเศษบางย่อหน้าที่เป็นส่วนขยายความหรือตัวอย่างของเรื่อง

กล่าวโดยสรุป วิธีการอ่านจับใจความนั้น ครูควรแนะนำกลวิธีในการอ่านที่ถูกต้องและควรฝึกอย่างต่อเนื่อง ควรให้นักเรียนทำกิจกรรมการฝึกอ่านจับใจความทีละย่อหน้า และฝึกหลาย ๆ กิจกรรม เช่น ฝึกเรียงลำดับเหตุการณ์ ตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ เขียนแผนภาพโครงเรื่อง เขียนเรื่อง สรุปเรื่อง และอธิบายลักษณะของตัวละคร และให้ทราบผลการอ่านทุกครั้งเพื่อช่วยเสริมแรง และช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านการคิด ทำให้การสอนอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานประกอบภาพ

3.1 ความหมายของนิทาน

นภดล สังข์ทอง (2549 : 14) ได้ให้ความหมายของคำว่านิทานดังนี้ นิทาน คือ เรื่องราวที่แต่งขึ้น หรือเล่าสืบต่อกันมา เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นหลัก นิทานจะต้องมีเหตุการณ์มีตัวละคร และบางครั้งเรื่องราวในนิทานอาจสอดแทรกความรู้ หรือข้อคิดต่าง ๆ ให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านตามสมควร

เกริก ยूनพันธ์ุ (2538 : 16) ได้สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า นิทานเป็นเรื่องที่มีการเล่าสืบทอดต่อ ๆ กันมาในครั้งสมัยโบราณ ถือเป็นประเพณีโดยมีผู้เล่าที่มีความสามารถและเป็นบุคคลที่น่านับถือ นิทานมีเล่ากันทุกชาติ ทุกภาษา เนื้อหาของนิทานที่เล่าเป็นเรื่องราวที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความดี ความงาม และเรื่องของการยกย่องเชิดชู ปลูกจิตสำนึกของคนให้ประพฤติอยู่ในความดี และเป็นตัวอย่างแก่สังคม ต่อมามีการให้ความสำคัญแก่นิทาน โดยนำเอานิทานเข้ามาเล่าและจัดเป็นกิจกรรมในห้องสมุด ตลอดจนการเรียนการสอนได้มีวิชาการเล่านิทานขึ้น

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534 : 32) กล่าวว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาที่มีได้เจาะจงแสดงประวัติความเป็นมาของเรื่อง จุดใหญ่ก็เพื่อความสนุกสนานและความพอใจทั้งผู้เล่าและผู้ฟังมุ่งที่จะสนองความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ฟัง ในบางครั้งก็สอดแทรกคติสอนใจเอาไว้ด้วย

กัลยา ขวนมาลัย (2539 : 74) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวสั้น ๆ เป็นเหตุเป็นผลแก่กัน มุ่งใช้สอนผู้อ่านได้ดีซึ่งเป็นวิธีการที่ง่ายได้ผลคุ้มค่า เพราะนิทานเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ประสบการณ์ ความคิด ปลูกฝังค่านิยม ข้อปฏิบัติและสอดแทรกคติสอนใจ

จากความหมายของนิทานข้างต้น สรุปได้ว่า นิทาน เป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาช้านานแล้ว อาจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง หรือเกิดจากจินตนาการของผู้เล่า เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ผลิตเพลิน และสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม เป็นการปลูกจิตสำนึกให้กับเด็กในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องและการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างถูกต้องเหมาะสม

3.2 คุณค่าของนิทาน

นิทานเป็นสิ่งที่เด็กต้องการและสนใจอยากรู้ การจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กโดยใช้นิทานนำไปสู่ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ดี เพราะธรรมชาติการเรียนรู้ของคนเราจะให้ประสบผลดีได้นั้น ย่อมมาจากความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนเอง มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอน ดังนี้

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2533 : 101-102) ได้กล่าวว่า นิทานมีคุณค่าต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ใช้นิทานนำเข้าสู่บทเรียน
2. เสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิด และจินตนาการที่สวยสดงดงามให้แก่
นักเรียน
3. ใช้นิทานสอนและฝึกทักษะทางภาษา คือ ฝึกการอ่าน ฟัง พูด และเขียน
4. ส่งเสริมในด้านมนุษยสัมพันธ์ มีคุณค่า และศีลธรรม
5. เกิดการรับรู้เกี่ยวกับสังคม เข้าใจขนบธรรมเนียม และการปฏิบัติในสังคม
6. ปลูกฝังให้เด็กมีความรักในการอ่าน
7. ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542 : 59-62) กล่าวว่า การเล่านิทานเป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้ สามารถจดจำ กล้าแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา นอกนั้นยังช่วยตอบสนองความต้องการของเด็ก เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความสัมพันธ์ผล ความต้องการเป็นที่ยอมรับ เนื้อหาของนิทานที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการดังกล่าว จะช่วยให้เด็กสมปรารถนาและมีความสุข กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ นิทานมีความสำคัญและประโยชน์ต่อเด็กดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพในการชักจูงผู้เรียนให้คล้อยตาม เป็นตัวกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน เป็นตัวกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และการแสดงออกอันเป็นที่พึงประสงค์ของสังคมซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและบุคลิกภาพของผู้เรียน
2. เป็นเครื่องกระตุ้นและโน้มน้าวให้เด็กเปิดใจที่จะยอมรับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ และตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของเด็กด้วย

3. เป็นตัวแบบในการหล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก นอกจากนี้แล้ว นิตานมีประโยชน์และคุณค่าต่อเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก นิตานช่วยเสริมสร้างพัฒนาการของเด็ก ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้เหมาะสมกับพัฒนาการตามวัย และยังช่วยปรุงแต่งบุคลิกภาพ แก้ไขพฤติกรรมของเด็กให้เป็นไปตามตัวของตัวละครในนิทานที่เด็กชื่นชอบ รวมทั้งยังเปิดโลกจินตนาการให้กว้างไกลและมีสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลรอบข้าง เป็นเครื่องกระตุ้นนำให้เด็กยอมรับพฤติกรรมต่าง ๆ และเป็นตัวแบบในการหล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก

สุภัสสร วัชรคุปต์ (2543 : 36) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนว่า นิตานช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ นิตานยังเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดการเรียนรู้ สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี นิตานช่วยปลูกฝังคุณธรรม ความดี และความละเอียดอ่อนขึ้นในจิตใจของเด็ก และยังสามารถสร้างความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

ศ. ศุภนิมิตร (2522 : 28-32) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเล่านิทานในโรงเรียนว่า

1. เพื่อลดความเครียดหลังจากที่ครูสอนมาพอสมควร ครูสังเกตเห็นว่านักเรียนเกิดความตึงเครียด ความเบื่อหน่าย จากการเรียนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ครูอาจเล่านิทานให้ฟังเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ไม่ควรนำเรื่องที่หนักสมอง หรือเรื่องคติสอนใจเล่าเพื่อประโยชน์ด้านนี้
2. เพื่อใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน แต่ไม่ควรใช้พร่ำเพรื่อเพราะเด็กจะเบื่อ
3. เพื่อช่วยเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดี หรือทัศนคติที่ผิดบางประการของเด็กเกี่ยวกับ ความเชื่อ ความกลัว การกินอาหาร ที่เด็กได้รับการปลูกฝังหรือฝึกมาอย่างผิด
4. ใช้สอนเรื่องจริยศึกษาแก่เด็ก เช่น เรื่องความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความขยันหมั่นเพียร
5. ใช้สอนวิชาเรียงความ เช่น ให้นักเรียนเขียนเรื่องบรรยายลักษณะตัวละครจากนิทานที่เล่า
6. ใช้สอนหรือฝึกทักษะทางภาษา คือ การฝึกฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้นักเรียนรู้จักฟังเป็น มีมารยาทในการฟัง จับใจความจากเรื่องที่ฟัง เป็นต้น
7. ใช้นิทานส่งเสริมการอ่านของเด็ก
8. ฝึกให้เด็กแสดงออกในการเล่านิทาน ให้แสดงท่าทางประกอบ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟัง
9. สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมของผู้เล่าและผู้ฟัง ซึ่งส่งผลไปถึงการปกครองของเด็ก และการเข้าใจเด็ก

สรุปได้ว่า นิทานมีคุณค่าในการให้ความรู้ ความเพลิดเพลินบันเทิงใจ คลายความเครียด สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กจากตัวแบบในนิทาน ที่เด็กประทับใจ ทำให้เด็กกล้าแสดงออก สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ฝึกทักษะทางภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ตลอดจนปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี

3.3 ความสำคัญของการใช้ภาพประกอบในนิทาน

ภาพเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก เด็กมักจะชอบอ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าตัวหนังสือ เพราะภาพจะสามารถอธิบายเรื่องราวได้ดีกว่าตัวหนังสือ และทำหน้าที่สร้างภาพพจน์ในใจของเด็ก ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น และสามารถจดจำเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ภาพประกอบในนิทานมีความสำคัญ ดังนี้

1. ภาพช่วยเสริมเนื้อหาสาระและเรื่องราวในนิทาน ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้อย่างรวดเร็ว ไม่ผิดพลาด และยังเป็นตัวแทนหรือภาพจำลองของเนื้อหาในนิทานเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละคร สิ่งของ สถานที่ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในนิทาน

2. ภาพช่วยดึงดูดใจให้สนใจที่จะติดตามเนื้อเรื่องในนิทาน ความน่าสนใจเบื้องต้นของภาพประกอบในนิทานจะต้องมีคุณภาพ ทั้งในด้านความสวยงาม ความถูกต้อง ความชัดเจน และมีรายละเอียดของภาพหรือเนื้อหาในภาพสอดคล้องกับเรื่องราวที่จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

3. ภาพช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ภาพประกอบที่ผู้วาดภาพใช้สี เส้น แสงและเงา สวยงามสะท้อนฉากเหตุการณ์ และอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครประกอบกับบรรยายด้วยท่วงทำนองที่ให้ความรู้สึกและอารมณ์สอดคล้องกับภาพ ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตาม ชื่นชมในความงามอ่อนช้อยของเส้น แสงและสีสันทัน ทำให้เกิดจินตนาการลึกซึ้งและกว้างไกลยิ่งขึ้น

รัดพร ชังธาดา (2531 : 44-45) กล่าวถึง ภาพประกอบที่ดีในหนังสือเด็ก ควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรเป็นภาพเขียนมากกว่าภาพถ่าย เพราะภาพเขียนสามารถเขียนประกอบเรื่องได้อย่างกว้างขวาง เก็บรายละเอียดและเน้นบางส่วนที่ต้องการได้ดีกว่า มีความสวยงามน่าสนใจ ให้จินตนาการและอารมณ์ได้ดีกว่าภาพถ่าย

2. ภาพประกอบจะต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

3. เด็กดูภาพแล้วเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี

4. ภาพประกอบที่ดีสามารถเล่าเรื่องในตัวของมันเอง

5. ควรมีชีวิตชีวา มีความเคลื่อนไหวอยู่ในภาพ
6. ให้ความรู้สึก ก่อให้เกิดจินตนาการที่แปลกใหม่
7. เป็นภาพที่ให้อารมณ์ขัน
8. ควรมีภาพประกอบทุกหน้าในหนังสือสำหรับเด็ก
9. ขนาดของภาพสำหรับเด็กเล็กควรใช้ภาพขนาด $\frac{3}{4}$ ของหน้ากระดาษ ตัวอักษร $\frac{1}{4}$ ของหน้ากระดาษ
10. การให้สีภาพ ควรให้สีสดใสสวยงาม เพราะเด็กชอบภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ
11. เป็นภาพง่าย ๆ ขนาดใหญ่และชัดเจน ไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียดในภาพมากนัก
12. ภาพต้องถูกต้องตามความเป็นจริง โดยเฉพาะสำหรับเด็กเล็กภาพไม่ควรใช้ครึ่งตัวเป็นต้น

เกริก ชู้นพันธ์ (2540 , อ้างถึงใน ศิริจันทร์ ศรีนวนนิต 2549 : 66) กล่าวว่า รูปภาพประกอบนับเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เขียนจะต้องสร้างให้เป็นที่น่าสนใจแก่เด็ก ๆ ในขณะเดียวกันภาพที่เด็กเห็นจะต้องง่ายต่อการที่เด็กจะวาดเลียนแบบได้อย่างเข้าใจและรวดเร็วด้วย ดังนั้น ภาพประกอบหนังสือเด็กจึงเป็นเพียงภาพโครงร่างที่โอบอ้อม โยงเยก แบบอิสระ ไม่เหมือนภาพจริงเสียทีเดียว แต่จะดูออกว่าเป็นรูปอะไร ส่วนสีสันจะเน้นสีที่ดูฉลาดและสดใส ง่าย ๆ ตรง ๆ ปรากฏความใสซื่อบริสุทธิ์อย่างเด่นชัด

สมคิด ชีรศิลป์ (2527 , อ้างถึงใน อุษณี สติรัตน์ 2547 : 71) กล่าวถึง คุณสมบัติและลักษณะของภาพ ดังนี้

1. สามารถบอกเรื่องราวต่าง ๆ ได้ด้วยตัวของมันเอง
2. สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาเรื่องราวได้แม้แต่ผู้ไม่รู้หนังสือ
3. สามารถสร้างอารมณ์และความรู้สึกได้

กินเดอร์ (Kinder 1965, อ้างถึงใน ดวงใจ วรรณสังข์ 2541 : 24) กล่าวว่า ภาพสามารถจูงใจผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีมีชีวิตชีวามากขึ้น รูปภาพจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น เช่น แสดงสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ แสดงให้เห็นสิ่งที่ใกล้ตัวได้

สรุปได้ว่า รูปภาพเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ สร้างความประทับใจ และจูงใจให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น การนำรูปภาพมาใช้ประกอบในนิทานสำหรับเด็กนั้น รูปภาพควรมีองค์ประกอบของเนื้อหา ลักษณะ และสีสันที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอได้อย่างชัดเจน โดยไม่ต้องมีข้อความใด ๆ อธิบายก็สามารถเข้าใจเนื้อหาหรือเรื่องราวได้อย่างถูกต้องและชัดเจน รวมทั้งรูปภาพจะต้องสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหา เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

3.4 หลักการเขียนนิทานประกอบภาพ

สุพรรณิ อ่อนจาก (2548 : 36-37) ได้รวบรวมหลักในการเขียนนิทานประกอบภาพ ไว้ดังนี้

1.เค้าโครงเรื่อง สำหรับเด็กต้องไม่ซับซ้อน มีแนวคิดหรือแก่นของเรื่อง (Theme) ที่เด่นชัด จับใจความได้ง่าย ไม่เกินกำลังปัญญาของเด็ก ตัวละครควรอยู่ในวัยใกล้เคียงกับผู้อ่าน การวางโครงเรื่องต้องติดต่อกันเป็นเรื่องราว มีเหตุผลเป็นไปตามธรรมชาติ มีความสัมพันธ์กับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก มีเงื่อนไขบางตอนที่ตกขบขัน แสดงถึงความสำเร็จ ความสุข สมหวัง มีชื่อเรื่องกะทัดรัด เข้าใจง่าย และมีการดำเนินเรื่องที่กระตุ้นอารมณ์ สร้างความสนุกสนาน

2. วิธีการเขียน นักเขียนต้องมีความสามารถในการเขียนให้สนุก ใช้ถ้อยคำสละสลวย อ่านเข้าใจง่าย เป็นภาษาที่นิยมใช้กันในสังคม ตรงกับลักษณะบุคลิกตัวละครคงเส้นคงวา ตรงตามสมัยของเรื่อง และเรียบเรียงได้เหมาะสม สะกดการันต์ถูกต้องตามหลักภาษา ทั้งการใช้ภาษาในร้อยแก้วและร้อยกรอง อาจใช้การดำเนินเรื่องแบบเล่าเรื่อง หรือให้ตัวละครสนทนากัน แต่ต้องเป็นบทสนทนาสั้น ๆ อาจมีการพรรณนาสลับบ้างก็ได้ แต่ต้องดำเนินเรื่องรวดเร็ว ข้อที่สำคัญ คือต้องมีภาพประกอบเรื่อง โดยภาพและเรื่องต้องอยู่ในหน้าเดียวกัน

3. ภาพประกอบ ภาพประกอบที่ดีจะต้องเป็นภาพที่ตรงเรื่อง สามารถเล่าเรื่องได้ดี ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ เป็นภาพไม่ซับซ้อน ดูแล้วเข้าใจง่าย เป็นภาพที่เขียนได้สวยงามตรงตามลักษณะของตัวละคร ตรงตามฉาก ตรงตามสถานที่ และท้องเรื่อง ถูกต้องในเรื่องขนาดและสัดส่วนของภาพ และเป็นภาพที่ให้ชีวิต มีความรู้สึกและความเคลื่อนไหว

4. รูปเล่มและเทคนิคการพิมพ์ เด็กชอบหนังสือที่มีปกสีสวยสด ชอบปกแข็งมากกว่าปกอ่อน และชอบปกมัน ๆ ที่เคลือบน้ำยามากกว่าหนังสือพิมพ์สีเดียว หรือพิมพ์หลายสีแต่ไม่เคลือบเงา การจัดหน้าหนังสือดูโปร่งตา ภาพกับตัวอักษรไม่ทับกัน และชื่อเรื่องดึงดูดความสนใจของเด็ก ก่อนที่จะเขียนเล่ม จะต้องมีการตรวจสอบตัวสะกดของต้นฉบับให้ถูกต้อง พิมพ์ตัวอักษรและภาพประกอบได้ชัดเจน มีสีสันงดงามและดึงดูดความสนใจ ขนาดและรูปร่างของหนังสือควรขึ้นอยู่กับความสนใจและความง่ายในการหยิบฉวยของเด็ก เด็กชอบหนังสือที่พิมพ์ด้วยกระดาษที่มีคุณภาพดี ค่อนข้างแข็ง และเป็นกระดาษสีขาว วัสดุที่ใช้ในการเขียนเล่มต้องทนนานและต้องเขียนด้วยความประณีต เพื่อจะได้ทนทานต่อการหยิบถือของเด็ก

รัตพร ชังธาดา (2531 : 114-121) เขียนหลักเกณฑ์ทั่วไปในการเขียนเรื่องสำหรับเด็ก ดังนี้

1. นักเขียนหนังสือเด็กจะต้องสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว คือ มองเห็นอะไร ๆ น่าสนใจไปหมด
2. มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของสิ่งที่ดีสำหรับเด็ก
3. ควรมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของเรื่อง que เด็กชอบ ดังนี้
 - 3.1 เป็นเรื่องที่สิ่งเล็กสามารถเอาชนะสิ่งใหญ่ได้
 - 3.2 เป็นเรื่องจินตนาการที่สนุกสนานเหลือเชื่อ
 - 3.3 ตำนาน
 - 3.4 ปริศนา – คำทาย
 - 3.5 เด็กชอบบันเทิงมากกว่าสารคดี เป็นต้น
4. ต้องรู้จักว่าเป็นเด็กระดับไหน วัยใด มีความต้องการ และความสนใจอย่างไร มีความรู้ความเข้าใจในคำศัพท์มากน้อยแค่ไหน
5. ให้แนวคิดหรือความรู้ที่มีคุณค่าต่อเด็ก
6. เขียนในเรื่อง que ผู้เขียนมีความรู้อย่างแท้จริง
7. ตัวละครควรมีลักษณะดังนี้
 - 7.1 ตัวเอกของเรื่องควรรอยู่ในวัยเดียวกันหรือวัยที่ใกล้เคียงกับเด็ก
 - 7.2 พฤติกรรมของตัวละครเอกจะต้องให้มีคุณค่า และมีการพัฒนาบุคลิกภาพลักษณะนิสัยไปในทางที่ดีขึ้น
 - 7.3 บุคลิกลักษณะของตัวละครจะต้องเหมาะสมกับเรื่อง
 - 7.4 ตัวละครเอกควรเป็นสิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหวได้
8. ควรมีเทคนิคในการเขียน ปัจจุบันมี 5 แบบ คือ
 - 8.1 แบบเล่าเรื่อง คือ ผู้เรื่องให้ตัวละครอยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ มาเล่าเรื่องให้ฟัง
 - 8.2 แบบสนทนา คือ ผู้เรื่องให้ตัวละครในเรื่องสนทนากัน
 - 8.3 แบบใช้ภาพ คือ ใช้ภาพเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง ตัวอักษรบรรยายภาพ หรือเล่าเรื่องเพียงเล็กน้อยโดยให้ความสำคัญอยู่ที่รูปภาพ
 - 8.4 แบบบรรยาย หรือเล่าเรื่อง โดยผู้เขียนเป็นผู้เล่าเรื่องทั้งหมด
 - 8.5 แบบบรรยายผสมบทสนทนา คล้ายกับหนังสือนวนิยายของผู้ใหญ่
9. ต้องระวังอย่าเขียนแบบถูกเด็ก
10. พยายามสอดแทรกอารมณ์เข้าไปในเรื่อง เช่น ความรัก ความเพลิดเพลิน ความรื่นรมย์ ความสนุกสนาน
11. ใช้ภาษาที่ถูกต้อง

นภคธ สังข์ทอง (2549 : 75) กล่าวถึงหลักในการเขียนนิทานประกอบภาพไว้ดังนี้

1. รู้จิตวิทยาของเด็กแต่ละวัย การรู้จิตวิทยาของเด็กจะทำให้สามารถแต่งนิทานได้ตรงกับความต้องการของผู้อ่าน

1.1 เด็กเล็กระดับปฐมวัย ชอบนิทานสั้น ๆ มีตัวละครไม่มากนัก โครงเรื่องง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน เช่น นิทานเกี่ยวกับสัตว์ นิทานเทพนิยาย หรือเรื่องที่เข้าใจได้ด้วยตนเอง ถ้าเป็นหนังสือก็เน้นอ่านจากภาพมากกว่าอ่านจากตัวหนังสือ

1.2 เด็กระดับชั้นประถมศึกษา ถ้าเป็นชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 1) จะยังสนใจนิทานเทพนิยาย เด็กผู้หญิงจะชอบเรื่องเกี่ยวกับนางฟ้า เด็กผู้ชายจะชอบเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย เด็กชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ 2) เริ่มสนใจอ่านเรื่องที่มีสาระ สารคดี เรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เป็นการพัฒนาขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง

1.3 เด็กชั้นมัธยมศึกษา (ช่วงชั้นที่ 3-4) สนใจอ่านเรื่องที่สมจริง มีเนื้อหาสาระมากกว่าคุณภาพ แต่ก็มีหนังสือบางประเภทที่เป็นที่สนใจของเด็กทุกวัย และผู้อ่านโดยทั่วไป เช่น การ์ตูน เรื่องขำขันต่าง ๆ เป็นต้น

2. รู้เทคนิคการเขียนเรื่อง การรู้เทคนิคการเขียนเรื่องก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เรื่องที่เขียนนั้นน่าอ่าน บางเรื่องเนื้อหาดีแต่ถ้าไม่มีเทคนิคในการเขียนก็ไม่อาจทำให้ผู้อ่านสนใจที่จะอ่านต่อจนจบได้ การเขียนนิทานมีเทคนิคเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ไม่ควรมองข้าม ดังนี้

2.1 การตั้งชื่อเรื่อง ควรกระชับและกะทัดรัดก็คือ สั้น ได้ใจความ และสื่อความหมายได้ตรงประเด็น ไม่ควรรวบรัด คือทำให้สั้นเกินไป โดยไม่คำนึงถึงความหมายที่จะสื่อ เช่น ตั้งชื่อเรื่องว่า อาทิตย์ ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านไม่ทราบว่าเป็นวันอาทิตย์ หรือเป็นเรื่องของดวงอาทิตย์ หรือคนชื่ออาทิตย์กันแน่ การตั้งชื่อเรื่องอย่างรวบรัดเช่นนี้ ไม่เหมาะในการตั้งชื่อนิทาน แต่อาจเหมาะกับการตั้งชื่ออย่างอื่นที่ต้องอาศัยการตีความ

2.2 การกำหนดตัวละครต้องให้สมจริงแม้ว่าเรื่องที่เขียนนั้นจะเหนือจริง

2.3 การเลือกตัวละครต้องให้น่าเชื่อถือ เช่น ตัวละครที่เป็นผู้ปกครองปา ก็ควรเป็น สิงโต หรือเสือ ไม่ควรให้แพะ หรือไก่มาเป็นเจ้าปา

2.4 ตัวละครในนิทานควรมีชื่อเสียงเรียงนาม การตั้งชื่อตัวละครก็ควรสอดคล้องกับความเป็นจริง

2.5 ฉากของเรื่องควรจะต้องตามความเป็นจริง

2.6 ควรมีทั้งบทพูดและบทบรรยายเพื่อให้ผู้อ่านได้มีอารมณ์ร่วมไปด้วย

2.7 หลังประโยคที่เป็นคำพูด ควรมีบทบรรยายบ้างเพื่อสร้างภาพ และทำให้เรื่องน่าอ่านยิ่งขึ้น

2.8 เมื่อสร้างตัวละครแล้ว อย่าทิ้งขว้างตัวละครอย่างไม่มีเหตุผล การตัดบทตัวละครทิ้งไปคือ ๆ อาจทำให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยได้

2.9 ควรกำหนดให้ตัวละครที่ทำความดีต้องได้ดีเป็นสิ่งตอบแทน ส่วนตัวละครที่เป็นผู้ร้ายก็ควรจะได้รับผลกระทบหรือถูกทำร้ายในที่สุด เพื่อให้เด็กเห็นคุณค่าของการทำความดี

2.10 ควรให้เหตุการณ์ทั้งหลายในเรื่องเป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้อย่าใช้ประโยชน์ที่เป็นการชี้แนะเหตุการณ์ล่วงหน้า

2.11 เนื้อเรื่องในนิทานไม่ควรยืดเยื้อ การดำเนินเรื่องต้องลื่นไหล กระชับรัดกุม โครงเรื่องไม่ควรซับซ้อนเกินสติปัญญาเด็ก และควรสอดแทรกคุณธรรมหรือคติสอนใจไว้ด้วย และที่สำคัญ ต้องไม่ไปลอกเลียนแบบของใคร ควรสร้างสรรค์ หรือแต่งขึ้นมาเอง

สรุปได้ว่า การเขียนนิทานประกอบภาพ ควรคำนึงถึงความสนใจของเด็กแต่ละวัย เนื้อเรื่องควรกระชับไม่ซับซ้อนและสมจริง นอกจากนี้ควรสอดแทรกคุณธรรมหรือคติสอนใจ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาบุคลิกภาพที่ดีจากนิทาน ภาพประกอบดูแล้วจะต้องเข้าใจง่าย สวยงาม ถูกต้องตรงตามลักษณะของตัวละคร ฉาก สถานที่ เนื้อเรื่อง รวมทั้งขนาดและสัดส่วนของภาพ ก็จะต้องถูกต้องตามความเป็นจริง ควรเป็นภาพที่ให้อารมณ์ มีความรู้สึกและรับรู้ได้ถึง ความเคลื่อนไหว

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานประกอบภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานประกอบภาพ มีดังนี้

สุภัทสร วัชรคุปต์ (2543 : 73) ได้ศึกษาชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.00/93.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนโดยใช้นิทานสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

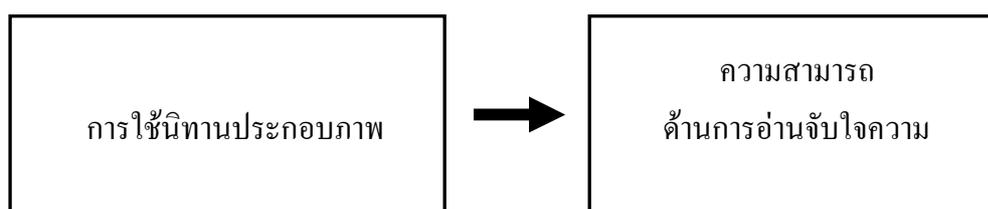
สุพัตรา พร้อมดิษฐ์ (2546 : 3) ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้นิทานพื้นบ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อนิทานพื้นบ้านหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุพรรณณี อ่อนจาก (2548 : 52) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนอ่านโดยใช้นิทานประกอบภาพ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพสูงขึ้น

วรัญญา เอี่ยมสำอาง (2551 : 90) ได้ศึกษาผลของการสอนอ่านภาษาไทยจากนิทานอ่านง่ายต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ช่วงก่อนการสอนโดยใช้นิทานอ่านง่ายได้ 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14 แต่ภายหลังจากการสอนด้วยนิทานอ่านง่ายแล้วมีคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 93 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังได้รับการสอนอ่านจากนิทานอ่านง่ายสูงกว่าก่อนการทดลองสอนอ่าน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าลักษณะของนิทานประกอบภาพ มีการใช้ภาษาง่าย ๆ เนื้อหาไม่ซับซ้อน มีรูปภาพประกอบ ยิ่งทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจเนื้อหา จึงใช้เวลาในการอ่านไม่มากนัก อีกทั้งยังให้ความเพลิดเพลิน และช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษา ก่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จะเรียนรู้ได้ดีต้องมีรูปภาพประกอบ นักเรียนสามารถจับต้องได้ เพราะรูปภาพจะช่วยสร้างความประทับใจและทำให้นักเรียนได้รับความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง แม่นยำ และสามารถจดจำเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาการใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
5. วิธีดำเนินการวิจัย
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีระดับสติปัญญาปกติ และไม่มีคามพิการซ้อน แต่มีความบกพร่องทางจิตวิทยาทำให้นักเรียนไม่สามารถจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านท่าไต้ อำเภอนาทายาง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1 คน ซึ่งใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

กระบวนการคัดเลือกตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีวิธีการคัดแยก คัดกรอง และวินิจฉัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 คัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านท่าไต้ อำเภอนาทายาง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน โดยการสัมภาษณ์ครูประจำชั้น /ครูประจำวิชา เกี่ยวกับความบกพร่องด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ ลักษณะลายมือ และด้านคณิตศาสตร์ว่านักเรียนมีความบกพร่องในเรื่องเหล่านี้มากน้อยเพียงใด พร้อมทั้งรวบรวมประวัติการเรียนของนักเรียน ใบรายงานผลคะแนน บันทึกสุขภาพ ระเบียบประวัติ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนโดยละเอียด ตลอดจนสังเกตการอ่านของนักเรียนจากครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย เพื่อค้นหานักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน จากการสัมภาษณ์และสังเกต พบว่ามีนักเรียนที่มีปัญหาทางภาษาด้านการอ่าน จำนวน 3 คน

ขั้นที่ 2 คัดกรองนักเรียน โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม [KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs)] ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา และสาขาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เป็นแบบคัดกรองพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ภาวะสมาธิสั้น (ADHD) ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน(LD-Reading Disorder) ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน (LD-Disorder of Written Expression) ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ (LD-Mathematics Disorder) และภาวะออทิซึม (Autism and PDDs) ใช้คัดกรองนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 6-13 ปี 11 เดือน โดยครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์ อย่างน้อย 2 ท่าน ที่รู้จักนักเรียนเป็นอย่างดี หรือมีโอกาสสอนนักเรียนอย่างใกล้ชิดมาแล้วอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา ร่วมกันประเมินพฤติกรรมนักเรียน ผลการคัดกรองพบว่า นักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงทั้ง 3 คน มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน อยู่ในกลุ่มที่ 3 ซึ่งหมายถึง กลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา

ขั้นที่ 3 ใช้แบบคัดกรองและวินิจฉัยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นเครื่องมือวัดความสามารถ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษาอายุระหว่าง 6 - 12 ปี คัดกรองและวินิจฉัยนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงจำนวน 3 คน ผลการวินิจฉัยพบว่า นักเรียนทั้ง 3 คน มีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ โดยมีนักเรียน 2 คน มีปัญหาด้านการอ่าน คือ ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ด้านการเขียน นักเรียนสามารถคัดลอกตามแบบได้ แต่เขียนตามคำบอกไม่ได้ และด้านคณิตศาสตร์นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเลขโจทย์ปัญหา ส่วนนักเรียนอีก 1 คน สามารถอ่านและเขียนคำหรือข้อความง่าย ๆ ได้ แต่ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ เลือกเหตุการณ์สำคัญของเรื่องไม่ได้ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านและจับใจความจากการอ่านไม่ได้ ในด้านคณิตศาสตร์นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเลขโจทย์ปัญหา

ขั้นที่ 4 นำข้อมูลทั้ง 3 ชั้น มาประมวลแล้วพิจารณาว่าข้อมูลแต่ละชั้นสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าหากข้อมูลมีความสอดคล้องกัน จึงตัดสินใจว่านักเรียนควรได้รับความช่วยเหลือด้านการศึกษา จากการพิจารณาพบว่า นักเรียนทั้ง 3 คน มีปัญหาทางการเรียนด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ โดยที่นักเรียน 2 คน ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ คัดลอกข้อความตามแบบได้ แต่เขียนตามคำบอกไม่ได้ และมีปัญหาเกี่ยวกับเลขโจทย์ปัญหา ซึ่งนักเรียนทั้ง 2 คนนี้ กำลังได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษาจากครูประจำชั้นอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว ส่วนนักเรียนอีก 1 คน สามารถอ่านและเขียนคำหรือข้อความง่าย ๆ ได้ แต่ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ บอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญจากการอ่าน

ไม่ได้ ในด้านคณิตศาสตร์ นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเลขโจทยปัญหา และยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ ดังนั้น จึงเลือกนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านจับใจความมาเป็นตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ เนื่องจาก การพัฒนาให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้ จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ และนำไปใช้แสวงหาความรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ต่อไป

ขั้นที่ 5 สัมภาษณ์ครูประจำชั้น เยี่ยมบ้านนักเรียน และสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เกี่ยวกับประวัติการเรียน ประวัติการเจ็บป่วย การคลอด การเกิด อุบัติเหตุ การเลี้ยงดู พฤติกรรมเมื่ออยู่ที่บ้าน และพัฒนาการด้าน ต่าง ๆ ของนักเรียน ตลอดจนสืบประวัติของบิดามารดา พบว่าตัวอย่างที่ใช้ศึกษา สามารถพูดโต้ตอบกับครูในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดี ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน หรือหนังสือที่มีภาพประกอบ ด้านทักษะภาษา พบว่า นักเรียนสามารถอ่านคำหรือข้อความง่าย ๆ ได้ แต่ไม่สามารถเล่าเรื่องที่อ่านได้ เรียงลำดับเหตุการณ์และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านไม่ได้

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้นิทานประกอบภาพ
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ

3.1 นิทานประกอบภาพ ประกอบด้วย

3.1.1 หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ จำนวน 6 เล่ม (ดูรายละเอียดในภาคผนวก

ข)

3.1.2 แบบฝึกการอ่านจับใจความ จำนวน 5 แบบฝึก ต่อนิทาน 1 เรื่อง ประกอบด้วย

3.1.2.1 จับคู่ข้อความกับรูปภาพ

3.1.2.2 จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

3.1.2.3 ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ

3.1.2.4 เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ

3.1.2.5 อ่านแล้วจำตอบคำถาม

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

4.1 การสร้างนิทานประกอบภาพ ซึ่งประกอบด้วย หนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ และแบบฝึก ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 และหลักสูตรของโรงเรียนบ้านท่าไต้ อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

4.1.2 ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3

4.1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการสอนอ่านจับใจความ เทคนิคการเขียนนิทานประกอบภาพ จากเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านจับใจความ และการใช้นิทานประกอบภาพ ตลอดจนหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย การนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม การสอนเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

4.1.4 แต่งนิทานโดยใช้คำง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและสอดคล้องคุณธรรม จำนวน 6 เล่ม เล่มละ 10 หน้า (1 หน้า เท่ากับ 1/2 ของกระดาษ A4) ใน 1 หน้า ประกอบไปด้วยข้อความประมาณ 3-5 บรรทัด และมีภาพประกอบ 1 ภาพ จัดทำรูปเล่มเป็นหนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ จำนวน 6 เล่ม ดังต่อไปนี้

เล่มที่ 1 หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม

เล่มที่ 2 หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ

เล่มที่ 3 หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

เล่มที่ 4 หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์

เล่มที่ 5 หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เต่า

เล่มที่ 6 หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ

โดยให้นักเรียนได้อ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องก่อนแล้วจึงดูภาพประกอบ เมื่อได้เห็นภาพแล้วนักเรียนจะเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

4.1.5 สร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยกำหนดขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 อ่านเนื้อเรื่องที่มีภาพประกอบ จากหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ
- ขั้นที่ 2 จับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความที่คัดลอก จากเนื้อเรื่องกับรูปภาพ โดยสร้างแบบฝึกที่ 1 จับคู่ข้อความกับรูปภาพ
- ขั้นที่ 3 จับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพกับเนื้อเรื่องสั้น ๆ โดยสร้างแบบฝึกที่ 2 จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
- ขั้นที่ 4 เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ก่อน-หลัง โดยสร้างแบบฝึกที่ 3 ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ
- ขั้นที่ 5 เรียงลำดับรูปภาพพร้อมคัดลอกข้อความให้สัมพันธ์กัน โดยสร้างแบบฝึกที่ 4 เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ
- ขั้นที่ 6 ตอบคำถามแบบมีตัวเลือก และตอบคำถามแบบเติมคำ โดยสร้างแบบฝึกที่ 5 อ่านแล้วจำตอบคำถาม

4.1.6 นำหนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ และแบบฝึกการอ่านจับใจความ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง นำมาปรับปรุงแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

4.1.6.1 ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาไทย และมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

4.1.6.2 ผู้เชี่ยวชาญทางการนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

4.1.6.3 ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษและมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

4.1.7 นำหนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ และแบบฝึกการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการใช้คำในนิทานประกอบภาพและการตั้งคำถามแล้ว ไปทดลองใช้ควบคู่กับแผนการสอนเฉพาะบุคคลกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีความคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ศึกษาแต่ไม่ใช่ตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ จำนวน 1 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวชิรธรรมโศภิต อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหาบทเรียน เวลา ความชัดเจนของคำสั่ง ขนาดตัวอักษร และภาพ

4.1.8 นำหนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ และแบบฝึกการอ่านจับใจความ ไปใช้ควบคู่กับแผนการสอนเฉพาะบุคคล สอนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

4.2 การสร้างและพัฒนาแผนการสอนเฉพาะบุคคลมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

4.2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 และหลักสูตรของโรงเรียนบ้านท่าไต้ อำเภอนาทาย จังหวัดเพชรบุรี

4.2.2 ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3

4.2.3 ศึกษาเทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดำเนินการเขียนแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยมีส่วนประกอบ ดังนี้

4.2.3.1 สาระการเรียนรู้ (ความคิดรวบยอด)

4.2.3.2 สาระสำคัญ (เนื้อหา)

4.2.3.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

4.2.3.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

4.2.3.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.2.3.6 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

4.2.3.7 กระบวนการวัดผลและประเมินผล

4.2.4 นำแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการันคว่ำ อิศระ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง นำมาปรับปรุงแล้วนำไปให้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไข

4.2.5 นำแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีความคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ศึกษาแต่ไม่ใช่ตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ จำนวน 1 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวชิรธรรมโสภิต อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข

4.2.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนเฉพาะบุคคลเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนให้มีความชัดเจนมากขึ้น แล้วนำไปใช้กับตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

4.3 การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ได้ ดำเนินการสร้าง ดังนี้

4.3.1 ศึกษาคู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

4.3.2 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรการสอนภาษาไทย สำหรับเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

4.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 40 ข้อ

4.3.4 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ มีดังนี้

4.3.4.1 ตอบคำถามได้ถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน

4.3.4.2 ตอบคำถามไม่ถูกต้อง ให้ข้อละ 0 คะแนน

4.3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไข

4.3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีความคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ศึกษาแต่ไม่ใช่ตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ จำนวน 1 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวชิรธรรมโสภิต อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เพื่อหาข้อบกพร่อง และปรับปรุงแก้ไข

4.3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความไปใช้กับตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 แบบแผนการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบรายกรณี (Single Subject Design) ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

T ₁	แทน	การประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนใช้นิทานประกอบภาพ
X	แทน	การใช้นิทานประกอบภาพ
T ₂	แทน	การประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความหลังใช้นิทานประกอบภาพ

5.2 วิธีดำเนินการทดลองโดยใช้นิทานประกอบภาพ

5.2.1 ทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนสอน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที บันทึกคะแนนการทดสอบก่อนการทดลองเก็บไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.2 ดำเนินการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลโดยใช้นิทานประกอบภาพ โดยใช้เวลาทำการทดลอง 6 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที และกำหนดขั้นตอนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้นิทานประกอบภาพ 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 อ่านเนื้อเรื่องที่มีภาพประกอบ
- ขั้นที่ 2 จับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความที่คัดลอกจากเนื้อเรื่องกับรูปภาพ
- ขั้นที่ 3 จับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพกับเนื้อเรื่องสั้น ๆ
- ขั้นที่ 4 เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ก่อน – หลัง
- ขั้นที่ 5 เรียงลำดับรูปภาพพร้อมคัดลอกข้อความให้สัมพันธ์กัน
- ขั้นที่ 6 ตอบคำถามแบบมีตัวเลือก และตอบคำถามแบบเติมคำ

5.2.3 ทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังสอน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที บันทึกคะแนนการทดสอบหลังการทดลองเก็บไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2 แผนการทดลอง เรื่อง การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานประกอบภาพ

ครั้งที่	วัน	เรื่อง	แผนการทดลอง
1	วันพุธ	ทดสอบก่อนเรียน	- ทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ
2	วันพฤหัสบดี	กะทิกับกะละแม	- อ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม - จับคู่ข้อความกับรูปภาพ - จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ - เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ - อ่านแล้วจำตอบคำถาม

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ครั้งที่	วัน	เรื่อง	แผนการทดลอง
3	วันศุกร์	เสือวิเศษ	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ - จับคู่ข้อความกับรูปภาพ - จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ - เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ - อ่านแล้วจำตอบคำถาม
4	วันเสาร์	ตะเกียงนางฟ้า	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า - จับคู่ข้อความกับรูปภาพ - จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ - เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ - อ่านแล้วจำตอบคำถาม
5	วันอาทิตย์	ฟักทองยักษ์	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์ - จับคู่ข้อความกับรูปภาพ - จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ - เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ - อ่านแล้วจำตอบคำถาม
6	วันจันทร์	อุบายแม่เต่า	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เต่า - จับคู่ข้อความกับรูปภาพ - จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ - เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ - อ่านแล้วจำตอบคำถาม

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ครั้งที่	วัน	เรื่อง	แผนการทดลอง
7	วันอังคาร	มะเขือเทศทองคำ	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ - จับคู่ข้อความกับรูปภาพ - จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง - ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ - เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ - อ่านแล้วจำตอบคำถาม
8	วันพุธ	ทดสอบหลังเรียน	<ul style="list-style-type: none"> - ทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 40 ข้อ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความจากการใช้นิทานประกอบภาพก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยใช้คะแนนและร้อยละ

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

6.2.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 59)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่า IOC ของเครื่องมือสามารถรายละเอียดได้จากภาคผนวก ก

6.2.2 หาค่าร้อยละ ของคะแนนก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง

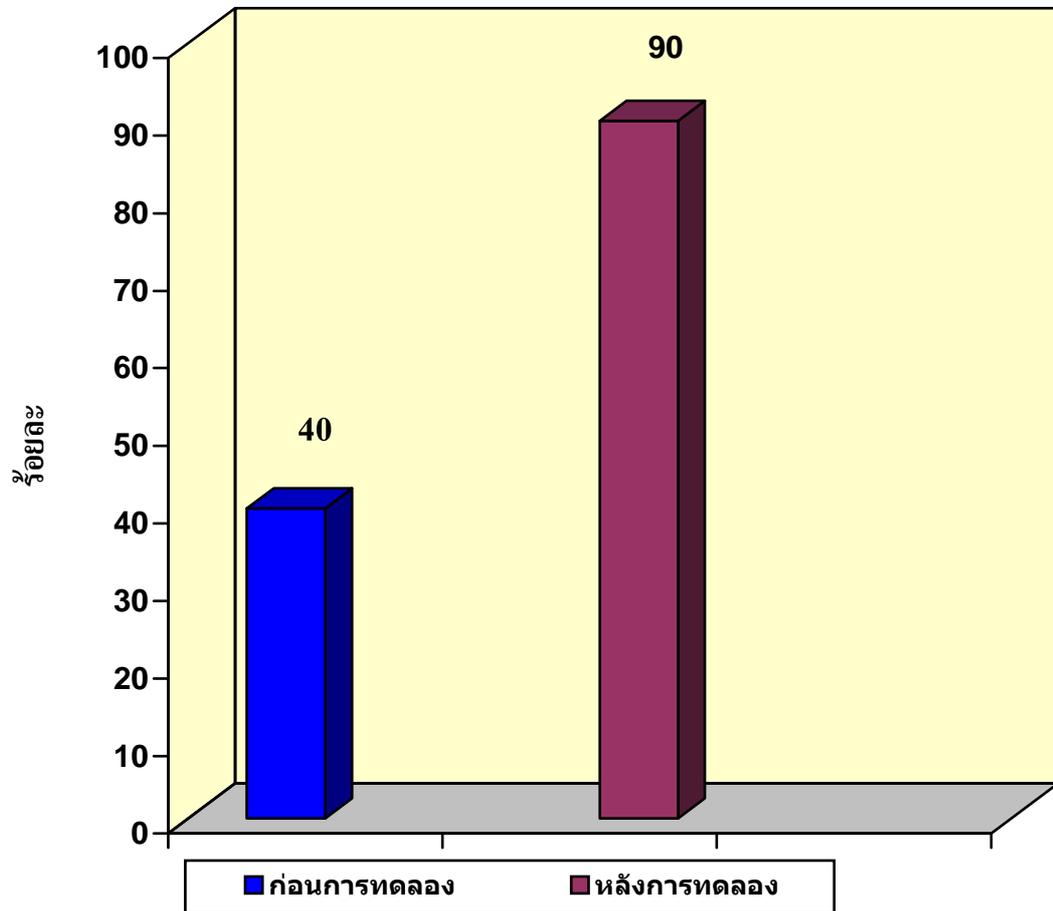
บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองโดยใช้นิทานประกอบภาพ

คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ผลต่างของคะแนน	
คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่เพิ่ม	ร้อยละ
40	16	40.00	40	36	90.00	20	50.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการฝึกโดยใช้นิทานประกอบภาพ ก่อนการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ผลต่างของความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมิน ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองโดยใช้
นิทานประกอบภาพ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้นิตานประกอบภาพ ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนบ้านท่าไต้ อำเภอนาทายาง จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 1 คน ซึ่งใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง ได้มาโดยกระบวนการ ดังนี้ คือ การสัมภาษณ์ครูประจำชั้น /ครูประจำวิชา พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ เมื่อทำการคัดกรองโดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้และออทิซึม [KUS-SI Rating Scales : ADHD/LD/Autism (PDDs)] ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา และสาขาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล สรุปได้ว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ อยู่ในกลุ่มที่ควรได้รับความช่วยเหลือด้านการศึกษา จากนั้นทำการคัดกรองและวินิจฉัยโดยใช้แบบคัดกรองและวินิจฉัยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดความสามารถ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษา อายุระหว่าง 6 - 12 ปี ผลการวินิจฉัยพบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ สามารถอ่านและเขียนคำหรือข้อความง่าย ๆ ได้ แต่ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ เลือกรายละเอียดสำคัญของเรื่องไม่ได้ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน และจับใจความจากการอ่านไม่ได้ และนักเรียนยังไม่ได้รับความช่วยเหลือด้านการศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำปัญหาการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มาเป็นตัวอย่างที่ใช้ศึกษา พร้อมทั้งดำเนินการแก้ไขเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ และนำไปใช้แสวงหาความรู้และพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ต่อไป หลังจากได้ตัวอย่างที่ศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประจำชั้น เยี่ยมบ้านนักเรียน และสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างที่ใช้ศึกษา พบว่าตัวอย่างที่ใช้ศึกษา สามารถพูดโต้ตอบกับครูในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน หรือหนังสือที่มีภาพประกอบ

เมื่อได้ตัวอย่างที่ใช้ศึกษาแล้ว ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และนิทานประกอบภาพ ซึ่งประกอบด้วย หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ จำนวน 6 เล่ม และแบบฝึกการอ่านจับใจความ จำนวน 5 แบบฝึก ต่อนิทาน 1 เรื่อง โดยผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เมื่อได้เครื่องมือสำหรับพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดย ทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ (ทดสอบก่อนเรียน) แล้วดำเนินการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลโดยใช้นิทานประกอบภาพ ใช้เวลาในการทดลอง 6 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที จากนั้นทำการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ (ทดสอบหลังเรียน) นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มาหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้นิทานประกอบภาพ ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการใช้นิทานประกอบภาพ มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนการใช้นิทานประกอบภาพ โดยคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการฝึกโดยใช้นิทานประกอบภาพ ก่อนการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ผลต่างของความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา เรื่อง การใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการทดลองใช้นิทานประกอบภาพ มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสูงกว่าก่อนทำการทดลอง โดยก่อนการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจากคะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนทำได้ 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ

40.00 และหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนทำได้ 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากก่อนทำการทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนิทานเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้ เกิดความสุขและความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ทำให้สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ สมศักดิ์ ปรีบูรณ์ (2542 : 59-62) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นิทานเป็นตัวกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน เป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้ สามารถจดจำ กล่าวแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และช่วยตอบสนองความต้องการของเด็ก เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความสัมฤทธิ์ผล ความต้องการเป็นที่ยอมรับ เนื้อหาของนิทานที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการดังกล่าว จะช่วยให้เด็กสมปรารถนาและมีความสุข กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ นิทานยังช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจให้รักการอ่าน และเมื่อนำนิทานมาใช้ในการสอนอ่านจับใจความส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังที่ ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2533 : 101-102) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนไว้ว่า นิทานช่วยปลูกฝังให้เด็กมีความรักในการอ่าน สามารถใช้นิทานสอนและฝึกทักษะทางภาษา คือ ฝึกการอ่าน ฟัง พูด และเขียนได้ และ สอดคล้องกับแนวคิดของ ศ.สุกนิมิต (2522 : 28-32) ที่ว่า นิทานใช้ส่งเสริมการอ่านของเด็ก และใช้สอนหรือฝึกทักษะทางภาษา

ในหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ ทั้ง 6 เล่ม ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อเรื่องในนิทานโดยมีภาพประกอบเป็นภาพเขียนที่มีสีสันสดใส มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องต่อเนื่องกันไปตลอดทั้งเรื่องและมีภาพประกอบทุกหน้า สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตพร ชังธาดา (2531 : 44-45) ที่กล่าวว่า ภาพประกอบที่ดีในหนังสือเด็ก ควรสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เด็กดูภาพแล้วเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี สามารถเล่าเรื่องในตัวของมันเอง ควรมีภาพประกอบทุกหน้าในหนังสือสำหรับเด็ก ภาพเป็นการรับรู้ทางสายตา ดังนั้นการให้สีภาพควรให้สีสันที่สวยงามเพราะเด็กชอบภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ การนำภาพมาประกอบในนิทานสามารถจูงใจนักเรียนให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นเรื่องราวในนิทานมากยิ่งขึ้น เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องในนิทานแล้วดูภาพประกอบ จะทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องในนิทานได้ง่ายขึ้น และสามารถจดจำเนื้อเรื่องได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คินเดอร์ (Kinder 1965, อ้างถึงใน ดวงใจ วรรณสังข์ 2541 : 24) ที่กล่าวว่า ภาพสามารถจูงใจผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีมีชีวิตชีวามากขึ้น รูปภาพจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น เช่น แสดงสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ แสดงให้เห็นสิ่งที่ใกล้ตัวได้ ทั้งนี้ การใช้นิทานประกอบภาพเป็นสื่อในการกระตุ้นและเร้าความสนใจของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความสนใจ อยากรู้อ่าน และสามารถสรุปเรื่องราวจากในนิทานได้ดี ดังที่ สุพรรณิ อ่อนจาก (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน

จับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนอ่านโดยใช้นิทานประกอบภาพ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพสูงขึ้น

ข้อสังเกตที่พบในการวิจัย

1. ระหว่างการดำเนินการวิจัยพบว่า อารมณ์ของนักเรียนมีผลกระทบต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน ดังนั้น ก่อนสอนครูควรเตรียมความพร้อมด้วยการให้นักเรียนได้พักผ่อนตามอัธยาศัย เมื่อนักเรียนพร้อมจึงเริ่มทดลอง

2. จากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อนิทานประกอบภาพที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น นักเรียนมีความเห็นว่าน่าอ่าน น่าสนใจ เหมาะสมดี ภาพสีสวยงาม มีเนื้อหาที่หลากหลาย ไม่เบื่อหน่าย และสามารถอ่านจับใจความได้ดีขึ้นเพราะภาพที่มาประกอบในนิทานมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. จากการสังเกตนักเรียนระหว่างการทดลอง พบว่านักเรียนชอบอ่านนิทานประกอบภาพ และสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น ครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถนำนิทานประกอบภาพไปใช้พัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านอื่นได้ เช่น การเขียนสะกดคำ เป็นต้น

2. การนำภาพมาประกอบเนื้อหาในนิทาน เป็นการกระตุ้นความสนใจทำให้นักเรียนอยากอ่านเรื่องราวมากขึ้น นักเรียนสามารถลำดับเรื่องราวเหตุการณ์สำคัญของเรื่องที่อ่านจากภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความ ควรแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบทันที หากนักเรียนทำได้ถูกต้องครูควรให้คำชมเชย เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจสำหรับการฝึกในระดับต่อไป และหากนักเรียนทำไม่ถูกต้องครูก็ควรจะให้กำลังใจ

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลองในนิทานแต่ละเรื่อง ครูควรเฉลยแบบฝึกการอ่านจับใจความ พร้อมทั้งอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเพื่อให้ นักเรียนได้รับทราบข้อบกพร่องอันจะทำให้ นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้นิทานประกอบภาพ กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปควรทดลองกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับชั้นประถมศึกษา เพราะนิทานประกอบภาพเป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนระดับประถมศึกษา มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษา

2. ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นแนวทางให้ครูสามารถนำไปจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านเพื่อสรุปเรื่องราวได้ และส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ควรนำการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานประกอบภาพไปบูรณาการในวิชาอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.

กระทรวงศึกษาธิการ. บันทึกการตามเสด็จราชดำเนินกระแสราชดำรัสเรื่องปัญหาการใช้คำไทย
ในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย. คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2539. กรุงเทพฯ : โอ. เอส
พรินท์ติ้งเฮาส์, 2539.

กัลยา ขวนมาลัย. การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2539.

เกริก ชื่นพันธ์. การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.

เกศริน จันทร์หอม. “การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.” การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. นวัตกรรมการศึกษา ชุด จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : สถาบัน
ส่งเสริมและพัฒนาการอ่านการเขียนแห่งประเทศไทย, 2547.

ฉวีวรรณ กินาวงศ์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533.

ชาญวิทย์ พรนภดล. “ภาวการณ์เรียนรู้บกพร่อง.” เอกสารประกอบวิชา 463 430 พื้นฐานภาวะ
บกพร่อง ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548. (อัดสำเนา)

ดวงใจ วรรณสังข์. “การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหา
ทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานภาพพยัญชนะไทย.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

นพดล สังข์ทอง. แต่งเรื่องร้อยนิทานจากจินตนาการมาเป็นหนังสือ. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์,
2549.

บันลือ พลฤกษ์วัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2538.

_____. อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2530.

- เบญจพร ปัญญาขง. คู่มือช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว, 2543.
- ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2533.
- _____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไร่ไทยเพรส, 2542.
- _____. การเรียนรู้ระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- _____. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว, 2544.
- ภิญญาพร นิตยะประภา. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.
- รัตพร ชังธาดา. หนังสือสำหรับเด็ก. มหาสารคาม : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2538.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- วรัญญา เอี่ยมสำอางค์. “การศึกษาผลของการสอนอ่านภาษาไทยจากนิทานอ่านง่ายต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- ศ. สุกนิมิต (นามแฝง). “การเล่านิทานสำหรับเด็กประถม.” ประชาศึกษา. 30, 11 (มิถุนายน 2522) : 28-32 .
- ศรียา นิยมธรรม. การเรียนรู้ร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส, 2540.
- _____. รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- ศรีเรือน แก้วกั้งवाल. จิตวิทยาเด็กพิเศษแนวคิดสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- ศศิธร อินอุ่น. “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิชานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.

ศิริจันทร์ ศรีนวนนิต. “การศึกษาผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมศิลปะและการเล่าเรื่องโดยใช้ภาพประกอบที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

สมทรัพย์ สุขอนันต์. “ภาวะบกพร่องในการเรียนรู้.” เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 463 430 พื้นฐานภาวะบกพร่อง ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548. (อัดสำเนา)

สมบัติ มหาเรศ. เอกสารประกอบการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. 2523.

สมพร มั่นตะสูตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526.

สมศักดิ์ ปรีปุระณะ. นิทานสำหรับเด็ก. ราชบุรี : สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 2542.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วม.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.

สุพัชรา ชี้มเจริญ. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2545.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2543.

สุพรรณิ อ่อนจาก. “การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของเด็กที่มีปัญหา

ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนอ่านโดยใช้นิทานประกอบภาพ.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.

สุพัตรา พร้อมดิษฐ์. “ผลการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี.” วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา, 2546.

สุภัสสร วัชรคุปต์. “ชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2543.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. ภาษาไทย 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา, 2527.

เสริมศรี หอทิมาวรกุล. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1-8.

กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2539.

อัญชลี แจ่มเจริญ. วิธีสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญศิลป์, 2526.

อุษณี สติรัตน์. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2547.

ภาษาต่างประเทศ

Lerner, Jenet W. Learning Disabilities Theories Diagnosis and Teaching Strategies.

8th ed. New York : Houghton Mifflin Collage, 1997.

Tom. E. C. Smith and Others. Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School.

Boston : Allyn Bacon, 1995.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ตารางความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

.....

1. นายสมคิด อ่ำภักย์
 - ศิษยานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1
 - การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. นางวารุณี น้อยภาษี
 - ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวชิรธรรมโสภิต อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
 - การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

3. นางชญาดา นาควัชรานันท์
 - รองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเพชรบุรี
 - ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

**แบบประเมินเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้**

คำชี้แจง

แบบประเมินเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ในงานวิจัยเรื่อง “การใช้
นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่อง
ทางการเรียนรู้” มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้มีความ
เที่ยงตรง มีประสิทธิภาพ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ให้ท่านพิจารณาเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน อันประกอบด้วย แผนการ
สอน หนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ แบบฝึก และแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ว่ามี
ความเหมาะสมหรือไม่ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยพิจารณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง
คะแนนดังนี้

เกณฑ์การพิจารณาให้คะแนน

+ 1	หมายถึง	เครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานประกอบภาพมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน จับใจความโดยใช้นิทานประกอบภาพมีความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1	หมายถึง	เครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้นิทานประกอบภาพไม่มีความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

**แบบประเมินเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้**

ผู้ผลิต นางณัฐยา ภูขามคม

ผู้เชี่ยวชาญ.....

วันที่ประเมิน.....

การประเมิน	+1	0	-1
แผนการสอน			
- ขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแผนการสอนมีความน่าสนใจ			
- แผนการสอนมีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับ ม.1			
- แผนการสอนมีความชัดเจนเข้าใจง่าย			
- แผนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้จริง			
หนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ			
- เนื้อเรื่องของนิทานประกอบภาพมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้น ม.1			
- รูปเล่มของหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ มีขนาดพอเหมาะ ตัวหนังสืออ่านง่าย ภาพชัดเจน มีสีสันสวยงาม น่าสนใจ			
- เนื้อหาในนิทานประกอบภาพมีความเป็นเอกภาพ ไม่ซับซ้อน สามารถเข้าใจง่าย			
- เนื้อหาและรูปภาพมีความสอดคล้องและสื่อความหมายในเรื่องเดียวกัน			

การประเมิน	+1	0	-1
แบบฝึก			
- แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน			
- แบบฝึกมีความหลากหลาย น่าสนใจ			
- แบบฝึกสามารถใช้วัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์			
- แบบฝึกช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้			
แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน			
- แบบทดสอบสามารถใช้วัดความสามารถในการอ่านจับใจความได้			
- แบบทดสอบสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้			
- แบบทดสอบมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้น ม.1			
- แบบทดสอบมีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอที่จะใช้วัดความสามารถของนักเรียนได้			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ตารางแสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากนิทานประกอบภาพ

ข้อ	การประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC
	แผนการสอน				
1	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแผนการสอนมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	1.0
2	แผนการสอนมีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับ ม.1	+1	+1	+1	1.0
3	แผนการสอนมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.0
4	แผนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้จริง	+1	+1	+1	1.0
	หนังสือเล่มเล็กนิทานประกอบภาพ	+1	+1	+1	1.0
5	เนื้อเรื่องของนิทานประกอบภาพมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้น ม.1	+1	+1	+1	1.0
6	รูปเล่มของหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ มีขนาดพอเหมาะ ตัวหนังสืออ่านง่าย ภาพชัดเจน มีสีสันสวยงาม น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.0
7	เนื้อหาในนิทานประกอบภาพมีความเป็นเอกภาพ ไม่ซับซ้อน สามารถเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.0
8	เนื้อหาและรูปภาพมีความสอดคล้องและสื่อความหมายในเรื่องเดียวกัน	+1	+1	+1	1.0
	แบบฝึก	+1	+1	+1	1.0
9	แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน	+1	+1	+1	1.0
10	แบบฝึกมีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.0
11	แบบฝึกสามารถใช้วัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.0
12	แบบฝึกช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้	+1	+1	+1	1.0

ข้อ	การประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC
	แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน				
13	แบบทดสอบสามารถใช้วัดความสามารถในการอ่านจับใจความได้	+1	+1	+1	1.0
14	แบบทดสอบสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้	+1	+1	+1	1.0
15	แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้น ม.1	+1	+1	+1	1.0
16	แบบทดสอบมีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอที่จะใช้วัดความสามารถของนักเรียนได้	+1	+1	+1	1.0

จากตารางพบว่าแบบทดสอบแต่ละข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าเครื่องมือพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานประกอบภาพมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ยอมรับได้ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1 (ทั้งฉบับ)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. เนื้อเรื่องในนิทานที่ใช้เป็นแบบฝึกสำหรับนักเรียนมีเนื้อหาดี เหมาะสม ไม่ยากเกินไป เป็นเรื่องที่สอดแทรกคุณธรรม มีคติสอนใจให้กับนักเรียนได้ดี
2. แผนการสอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย เป็นการกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียน
3. รูปเล่มของนิทานน่าสนใจ ตัวอักษรขนาดพอเหมาะ มีภาพประกอบสวยงาม สื่อความหมายชัดเจน เหมาะสมกับนักเรียนชั้น ม.1
4. การจัดบรรทัดในแผนการสอนและแบบฝึกควรจัดกันหลังให้สวยงามและไม่ตัดคำ
5. สีพื้นในแบบฝึกควรใช้สีสว่าง จะทำให้นักเรียนอ่านตัวอักษรได้ง่ายกว่าใช้สีพื้นเข้ม ๆ

ภาคผนวก ข

หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ
แบบฝึกการอ่านจับใจความ

หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ

จำนวน 6 เล่ม

ใช้ฝึกอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม

แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๑ เรื่อง กะทิกับกะละแม ศึกษาข้อความ
ในเนื้อเรื่อง แล้วจับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยเลือกหมายเลขจากในข้อความไปใส่ใน
ให้ข้อความกับรูปภาพสัมพันธ์กัน

๑. กะละแมเป็นแมวเร่ร่อนที่รักอิสระ
วัน ๆ หนึ่งเขาใช้เวลาส่วนใหญ่ในการนอน
อาบแดดอุ่นๆ และปีนต้นไม้เล่น ผิดกับกะท
ที่มักจะนอนบนที่นอนนุ่มๆ และกินของ
อร่อยๆ ทุกวัน

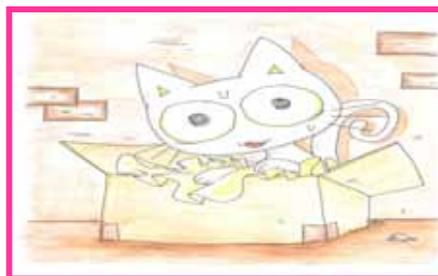
๒. แล้ววันหนึ่งชีวิตของกะทก็เปลี่ยนไป
เมื่อเด็กหญิงและครอบครัวของเธอตัดสินใจ
ย้ายที่อยู่ใหม่ เมื่อกะทลืมตาขึ้นในตอนเช้า
ก็พบว่าตัวเองอยู่ในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคยเลย
สักนิด

๓. กะทเป็นแมวสีขาวแสนสวย อาศัยอยู่
ในบ้านหลังใหญ่กับเด็กหญิงคนหนึ่ง และ
แมวจรจัดอีกตัวที่มักจะมาอาศัยนอนบน
หลังคาบ้านของเธอ กะทเอบตั้งชื่อเขาในใจ
ว่ากะละแม เพราะเขาที่เป็นสีดำตลอดทั้งตัว

๔. และกะทก็มีชีวิตที่แสนสงบสุขบนโลก
ที่เธอไม่รู้สึกลัวตกแล้วอีกต่อไป.....

๕. ทั้งสองกลายเป็นเพื่อนรักกัน
ต่างท่องเที่ยวไปด้วยกันทุกหนทุกแห่ง
อย่างรื่นเริง

๖. เย็นวันหนึ่งที่ฝนตกพริ้วๆ ขณะชุกตัว
ข้างถังขยะใบเก่า เธอก็ได้พบกับกะละแม
กะทิเริ่มรู้สึกนับถือเขาที่สามารถใช้ชีวิตอยู่
โดยไม่ต้องคอยความช่วยเหลือจากใคร ๆ

๗. มีแต่ตึกสูงเบียดเสียด และรถคันใหญ่
ที่วิ่งอย่างรวดเร็วไปมาบนท้องถนน ผู้คน
ก็มากหน้าหลายตาและเร่งรีบ ไม่มีใครสนใจ
กับแมวสีขาวตัวเล็ก ๆ ที่หิวโหยอย่างกะทิ
เลยสักคน

๘. เมื่อเวลาค่อย ๆ ผ่านไป กะทิกี้เริ่มเข้าใจ
ว่าโลกที่กว้างใหญ่นั้นสวยงาม และอิสระ
ที่ได้รับก็ทำให้เธอเข้มแข็ง

๙. เธอพยายามมองหาเด็กหญิงคนนั้น แต่ก็
ไร้แว่ว เหลือเธออยู่เพียงลำพังในโลก
ที่แสนน่ากลัว ที่เธอไม่เคยรู้จักมาก่อน

๑๐. กะทิคอยติดตามเขา และกะละแมก็
เริ่มสอนให้เธอรู้ว่าการใช้ชีวิตด้วยตัวของ
ตัวเองนั้นไม่ใช่เรื่องลำบากนัก เพียงแค่รู้จัก
ต่อสู้ดิ้นรน

นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม

แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงภาพเหตุการณ์ให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

๑.		๑. ☺	กะทิมีชีวิตที่แสนสงบสุขบน โลกที่เธอไม่รู้สึกรวดคิ้วอีกต่อไป
๒.		๒. ☺	กะละแมชอบนอนและปีนต้นไม้เล่น ส่วนกะทิจะนอนบนที่นอนและกินของอร่อยทั้งวัน
๓.		๓. ☺	กะทิพยายามมองหาเจ้าของแต่ไม่พบ กะทิสู้สึกกลัวมาก
๔.		๔. ☺	กะทิได้พบกับกะละแม เธอเริ่มนับถือเขาที่ใช้ชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากใคร
๕.		๕. ☺	กะทิและกะละแมกลายเป็นเพื่อนรักกัน ท่องเที่ยวด้วยกันอย่างมีความสุข
๖.		๖. ☺	กะทिकอยติดตามกะละแม และกะละแมก็สอนให้กะทิรู้จักใช้ชีวิตด้วยตัวเองด้วยการต่อสู้ดิ้นรน
๗.		๗. ☺	กะทิเป็นแมวสีขาวมีเจ้าของ ส่วนกะละแมเป็นแมวจรจัดมักจะมานอนบนหลังคาบ้านของกะทิ
๘.		๘. ☺	กะทิเริ่มเข้าใจว่าโลกนี้สวยงาม และกะทิก็เริ่มเข้มแข็งขึ้น
๙.		๙. ☺	ชีวิตของกะทิเปลี่ยนไป เมื่อกะทิพบว่าตนเองถูกนำไปปล่อยทิ้งไว้ในที่ที่ไม่คุ้นเคย
๑๐.		๑๐. ☺	กะทียืนง่วนท่ามกลางตึกสูง รถ และผู้คน ไม่มีใครสนใจแมวที่กำลังหิวโหยอย่างกะทิเลย

นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม
แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน - หลังได้ตั้งใจ

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยใส่หมายเลขลงในกรอบ □ ได้ภาพ
ตามลำดับเหตุการณ์ก่อน- หลัง

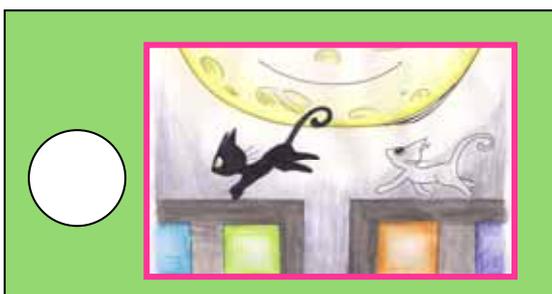
นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกหมายเลขหน้าข้อความที่สัมพันธ์กับรูปภาพมาใส่ในกรอบสี่เหลี่ยม พร้อมทั้งเรียงลำดับการเกิดเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้องโดยใส่หมายเลขลงในวงกลม

ข้อความ

๑. กะทิเป็นแมวสีขาวยุติงเจ้าของ ส่วนกะละแมเป็นแมวจรจัดมักกะมานอนบนหลังคาบ้านของกะทิ

๕. กะละแมชอบนอนและปิ่นต้นไม้เถ่ง ส่วนกะทิจะนอนบนที่นอนและกินของอร่อยทั้งวัน

๔. ชีวิตของกะทิเปลี่ยนไป เมื่อกะทิพบว่าตนเองถูกนำไปปล่อยทิ้งไว้ในที่ที่ไม่คุ้นเคย

๓. กะทิยืนง ท่ามกลางตึกสูง รถ และผู้คน ไม่มีใครสนใจแมวที่กำล้งหิวโหยอย่างกะทิเลย

๒. กะทิพยายามมองหาเจ้าของแต่ไม่พบ กะทิรู้สึกกลัวมาก

๖. กะทิได้พบกับกะละแม เธอเริ่มนับถือเขาที่ใช้ชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากใคร

๗. กะทิคอยติดตามกะละแม และกะละแมก็สอนให้กะทิรู้จักใช้ชีวิตด้วยตัวเองด้วยการต่อสู้

๑๐. กะทิเริ่มเข้าใจว่าโลกนี้สวยงาม และกะทิก็เริ่มเข้มแข็งขึ้น

๕. กะทิและกะละแมกลายเป็นเพื่อนรักกัน ท่องเที่ยวด้วยกันอย่างมีความสุข

๘. กะทิมีชีวิตที่แสนสงบสุขบนโลกที่เธอไม่รู้สึกลัวกลัวอีกต่อไป

นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. นิทานเรื่องกะทิกับกะละแม เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ชนิดใด

ก. สุนัข	ข. แมว
ค. หนู	ง. นก
๒. กะทิมีขนสีอะไร

ก. สีเทา	ข. สีดำ
ค. สีขาว	ง. สีขาวปนดำ
๓. เพราะเหตุใดกะทิจึงตั้งชื่อแมวจรจัดว่า “กะละแม”

ก. มีขนสีดำทั้งตัว	ข. ชอบกินกะละแม
ค. ตัวสกปรกมอมแมม	ง. มีกะละแมติดตัวมาด้วย
๔. กะละแมชอบนอนที่ไหน

ก. ใต้ต้นไม้	ข. ข้างบ่อเลี้ยงปลา
ค. บนต้นไม้	ง. บนหลังคาบ้านกะทิ
๕. กะทิมักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ทำอะไรมากที่สุด

ก. กินกับนอน	ข. วิ่งเล่นและหาอาหาร
ค. นอนและปีนต้นไม้	ง. จับแมวและนอน
๖. กะทิกิดอย่างไรกับความเป็นอยู่ที่สุขสบายของตัวเอง

ก. เบื่อหน่าย	ข. ภูมิใจ
ค. สิ้นหวัง	ง. ไม่พอใจ
๗. ชีวิตของกะทิเปลี่ยนไปอย่างไร

ก. กะทิมีลูกที่ต้องเลี้ยงดู	ข. กะทิย้ายบ้านใหม่
ค. กะทิถูกนำไปปล่อย	ง. กะทิถูกรถชนขาพิการ
๘. กะทิได้พบกับกะละแมที่ไหน

ก. ข้างถังขยะใบเก่า	ข. ริมถนนที่มีรถวิ่งไปมา
ค. ใกล้ตึกสูงที่มีผู้คนมากมาย	ง. บนต้นไม้ที่กะละแมชอบปีนป่าย

เฉลยแบบฝึกการอ่านจับใจความ
นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม

<u>แบบฝึกที่ ๑</u>	๓	๕	๑	๒	๔	๗	๙	๖	๑๐	๘
<u>แบบฝึกที่ ๒</u>	๑/๖	๒/๕	๓/๓	๔/๒	๕/๑๐	๖/๗	๗/๘	๘/๙	๙/๑	๑๐/๔
<u>แบบฝึกที่ ๓</u>	๕	๔	๑	๖	๗	๙	๒	๓	๑๐	๘
<u>แบบฝึกที่ ๔</u>	๓/๑๐	๖/๒	๙/๓	๔/๘	๗/๗	๑/๖	๒/๙	๑๐/๑	๘/๔	๕/๕

แบบฝึกที่ ๕

ตอนที่ ๑

๑. ข ๒. ก ๓. ก ๔. ง ๕. ก ๖. ข ๗. ก ๘. ก ๙. ข ๑๐. ง

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. ข ๑ ๖	คำ
๒. น อ น	ปี น
๓. น อ น	กิ น
๔. อู อู ก	ภู มิ ไ จ
๕. ยี่ ๑ ย	คู้ น เ ค ย
๖. คี ก	ริ ถ
๗. ก ะ ล ะ แม	ถั ง ข ย ะ
๘. ก ะ ทิ	ค่อ ลู คี น ร น .
๙. เ พิ อ น รั ก	รี น เ รี ง .
๑๐. ส ง บ ลู ข	ห ว ๑ ค ก ลั ๖

นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสื่อวิเศษ

แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ

😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๒ เรื่อง เสื่อวิเศษ ศึกษาข้อความ
ในเนื้อเรื่อง แล้วจับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยเลือกหมายเลขจากในข้อความไปใส่ใน
ให้ข้อความกับรูปภาพสัมพันธ์กัน

๑. ชาวประมงต้องการมีภรรยา เขาจึงส่งคน
ไปประกาศให้หญิงโสดมาชุมนุมที่หน้าบ้าน
ของเขาในวันรุ่งขึ้น เพื่อเลือกเป็นภรรยา
แต่น่าแปลกไม่มีหญิงคนใดมาให้เลือก

๒. ชาวประมงทนต่อความเจ็บเหงาต่อไป
ไม่ไหว จึงออกจากบ้านหลังงามนั่งรถ
คันใหญ่ ทำทางเป็นผู้ดี แต่กลับไม่มีใคร
ให้ความสนใจเขา

๓. พุดคุยกันได้สักครู่ พ่อค้าเร่ก็ขอตัวไป
ทำธุระที่หมู่บ้านถัดไป พร้อมกับได้ฝากเสื่อ
ไว้กับชาวประมงแล้วจะมารับคืน วันรุ่งขึ้น
ก่อนจาก พ่อค้าเร่บอกให้ชาวประมง
ใส่เสื่อนอนคืนนี้แล้วจะนอนหลับฝันดี

๔. เมื่อพ่อค้าเร่กลับมา ชาวประมงรีบถอด
เสื่อคืนพ่อค้าเร่ทันที พร้อมทั้งขอบคุณที่ให้
ยืมเสื่อวิเศษตัวนี้ ทำให้เขาได้รับบทเรียน
อันมีค่าว่า ไม่มีความสุขใดยิ่งใหญ่เท่า
ความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่

๕. คีนั่นชาวประมงใส่เสื้อของพ่อค้าเร่แล้วเข้านอน เมื่อตื่นขึ้นมาก็พบว่า มีกองเงินกองทองเต็มไปหมด เขาร้องอุทานด้วยความดีใจ

๖. อยู่มาไม่นาน ชาวประมงก็เบื่อหน่าย เขารู้สึกเหมือนชีวิตขาดอะไรไปบางอย่าง เขานึกขึ้นมาได้ว่า ในสวนของเขาว่างเปล่า จึงสั่งให้คนงานปลูกดอกไม้ที่งดงามที่สุดเท่าที่จะหามาได้ ปลูกต้นไม้ใหญ่ และพุดสระเลี้ยงปลา

๗. ในหมู่บ้านชาวประมงชายทะเลแห่งหนึ่ง มีชาวประมงคนหนึ่งไม่เคยพอใจในสิ่งที่เขามีอยู่เขามีความใฝ่ฝันที่จะได้เป็นเศรษฐีมีเงินมีทองมากมาย วันหนึ่งได้มีพ่อค้าเร่เข้ามาพักท่ายและพุดคุยเรื่องความเป็นอยู่ของเขา

๘. เขาคิดจะสร้างบ้านหลังใหญ่ ตั้งโดดเด่นอยู่บนยอดเขา เขาจึงสร้างบ้าน และไม่ต้องการที่จะลดตัวไปคบหากับคนจนอีก ดังนั้น เขาจึงปิดประตูบ้านและอาศัยอยู่ในนั้นตามลำพัง

๘. ชาวประมงผลอกลับไป พอดันขึ้นมา เขาพบว่าตนเองอยู่ในกระท่อมเก่าชอมช่อเหมือนเดิม เขาเพิ่งรู้ว่าตัวเองฝันไป เขารีบวิ่งออกมาจากกระท่อมด้วยความดีใจทักทายเพื่อนชาวประมงที่เดินผ่านมาอย่างร่าเริง

๑๐. ไม่นานต่อมา ชาวประมงก็รู้สึกเงิบเหงาขึ้นมาอีก เหมือนกับชีวิตเขายังขาดอะไรอยู่ เขานึกขึ้นได้ว่า บ้านหลังนี้เงิบเกินไป เขาจึงจ้างนักดนตรี และนักร้องมาขับกล่อมให้มีความสุขสนาน เพลิดเพลิน

นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ

แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงภาพเหตุการณ์ให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

๑.		๑.		๑.	ชาวประมงเกิดความเบื่อหน่ายจึงสั่งให้คนงานปลูกดอกไม้ ต้นไม้ใหญ่ และชุดสระเลี้ยงปลา
๒.		๒.		๒.	มีชาวประมงคนหนึ่ง ไม่เคยพอใจในสิ่งที่มีอยู่ เขาใฝ่ฝันจะเป็นเศรษฐี และได้เล่าให้พ่อค้าเร่ฟัง
๓.		๓.		๓.	ชาวประมงสร้างบ้านหลังใหญ่บนยอดเขา และปิดประตูอยู่ในบ้านโดยไม่คบหากับคนจน
๔.		๔.		๔.	ชาวประมงเผลอหลับไป พอตื่นขึ้นมาพบว่ากลับมาเป็นคนจนเหมือนเดิม เขาดีใจมาก
๕.		๕.		๕.	ชาวประมงรู้สึกเสียดแทง จึงจ้างนักดนตรี และนักร้อง มาขับกล่อม
๖.		๖.		๖.	ชาวประมงต้องการมีภรรยา จึงประกาศให้หญิงโสดมาให้เลือก แต่ไม่มีหญิงใดมาเลย
๗.		๗.		๗.	ชาวประมงทนต่อความเสียดแทงไม่ไหว จึงนั่งรถคันใหญ่ไปในหมู่บ้าน แต่ก็ไม่มีใครสนใจเขา
๘.		๘.		๘.	พ่อค้าเร่ฝากเสือไว้กับชาวประมง และบอกให้ชาวประมงไสนอนแล้วจะหลับฝันดี
๙.		๙.		๙.	ชาวประมงรีบถอดเสื้อคืนพ่อค้าเร่ พร้อมกับขอบคุณที่ทำให้เขารู้จักพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่
๑๐.		๑๐.		๑๐.	ชาวประมงใส่เสื้อของพ่อค้าเร่ แล้วเข้านอน พอตื่นขึ้นมาพบว่า ตนเองมีเงินทองมากมาย

นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ
แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน - หลังได้ตั้งใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยใส่หมายเลขลงในกรอบ □ ได้ภาพ
ตามลำดับเหตุการณ์ก่อน- หลัง

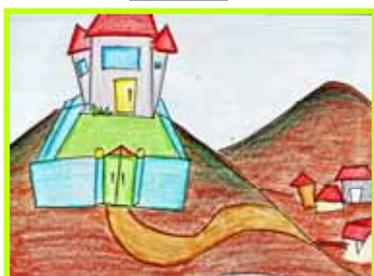

นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ

แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ

😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกหมายเลขหน้าข้อความที่สัมพันธ์กับรูปภาพมาใส่ในกรอบสี่เหลี่ยม พร้อมทั้งเรียงลำดับการเกิดเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้องโดยใส่หมายเลขลงในวงกลม

ข้อความ

๑. พ่อค้าเร่ฝากเสื้อไว้กับชาวประมง และบอกให้ชาวประมงใส่นอนแล้วจะหลับฝันดี

๒. ชาวประมงสร้างบ้านหลังใหญ่บนยอดเขา และปิดประตูอยู่ในบ้านโดยไม่คบหากับคนจน

๓. ชาวประมงเกิดความเบื่อหน่ายจึงสั่งให้คนงานปลูกดอกไม้ ต้นไม้ใหญ่ และชุดสระ
เลี้ยงปลา

๔. ชาวประมงทนต่อความเจ็บเหงาไม่ไหว จึงนั่งรถคันใหญ่ไปในหมู่บ้าน แต่ก็ไม่มีใคร
สนใจเขา

๕. ชาวประมงรีบถอดเสื้อคืนพ่อค้าเร่ พร้อมกับขอบคุณที่ทำให้เขารู้จักพอใจในสิ่งที่ตนเอง
มีอยู่

๖. มีชาวประมงคนหนึ่ง ไม่เคยพอใจในสิ่งที่มียู่ เขาใฝ่ฝันจะเป็นเศรษฐี และได้เล่าให้
พ่อค้าเร่

๗. ชาวประมงรู้สึกเจ็บเหงา จึงจ้างนักดนตรี และนักร้อง มาขับกล่อม

๘. ชาวประมงเผลอหลับไป พอตื่นขึ้นมาพบว่า กลับมาเป็นคนจนเหมือนเดิม เขาดีใจมาก

๙. ชาวประมงใส่เสื้อของพ่อค้าเร่แล้วเข้านอน พอตื่นขึ้นมา ก็พบว่า ตนเองมีเงินทองมากมาย

๑๐. ชาวประมงต้องการมีภรรยา จึงประกาศให้หญิงโสดมาให้เขาเลือก แต่ไม่มีหญิงใดมาเลย

นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสื่อวิเศษ

แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

คำชี้แจง

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๒ เรื่อง เสื่อวิเศษ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ชาวประมงประกอบอาชีพ ณ สถานที่ใด

ก. บนภูเขา	ข. ทะเล
ค. ห้างสรรพสินค้า	ง. ที่ราบลุ่ม
๒. ชายชาวประมงมีฐานะอย่างไร

ก. ยากจน	ข. ร่ำรวย
ค. ปานกลาง	ง. ร่ำรวยอยู่ไม่เป็นที่
๓. ชายชาวประมงพูดคุยเรื่องชีวิตของเขาให้ใครฟัง

ก. เทวดา	ข. ชาวนา
ค. พ่อค้าเร่	ง. หญิงสาว
๔. ก่อนเข้านอนชาวประมงทำอะไร

ก. นับเงินก่อนนอน	ข. เตรียมอาหารไว้ก่อนเช้า
ค. ปิดกวาดบ้าน	ง. ไล่เสื่อของพ่อค้าเร่ที่ฝากไว้
๕. เมื่อสร้างบ้านใหม่แล้ว ทำไมชาวประมงจึงปิดประตูบ้านไม่ยอมพูดคุยกับใคร

ก. ไม่ต้องการลดตัวไปคบกับคนจน	ข. กลัวว่าเงินทองจะถูกขโมย
ค. กลัวว่าเพื่อนบ้านจะนินทา	ง. กลัวสัตว์ป่าจะมาทำร้าย
๖. ชาวประมงจ้างใครมาจับกลุ่มเพื่อให้มีความสุขสนาน เพลิดเพลิน

ก. นักพูด	ข. นักเรียน
ค. นักดนตรี	ง. นักเขียน
๗. ชาวประมงส่งคนรับใช้ไปป่าวประกาศกลางหมู่บ้านเพื่อต้องการสิ่งใด

ก. หาสัตว์เลี้ยง	ข. หารถยนต์แพง ๆ
ค. หาดนงานมาทำสวน	ง. หากรรยา
๘. เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับชาวประมงทั้งหมด เกิดจากสิ่งใด

ก. เสื่อวิเศษ	ข. ผีสาวนางไม้
ค. พ่อค้าเร่	ง. เทวดา

เฉลยแบบฝึกการอ่านจับใจความ นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ

<u>แบบฝึกที่ ๑</u>	๓	๑	๒	๕	๔	๘	๖	๑๐	๗	๕
<u>แบบฝึกที่ ๒</u>	๑/๓	๒/๑	๓/๖	๔/๕	๕/๕	๖/๒	๗/๓	๘/๗	๙/๑๐	๑๐/๔
<u>แบบฝึกที่ ๓</u>	๕	๒	๑	๕	๑๐	๖	๔	๘	๓	๗
<u>แบบฝึกที่ ๔</u>	๒/๑	๕/๘	๑๐/๕	๔/๒	๖/๗	๗/๑๐	๕/๓	๑/๖	๓/๕	๘/๔

แบบฝึกที่ ๕

ตอนที่ ๑

๑. ข ๒. ก ๓. ก ๔. ง ๕. ก ๖. ก ๗. ง ๘. ก ๙. ข ๑๐. ง

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. ยากจน	เศรษฐี
๒. ชาวประมง	พ่อค้าเร่
๓. เสือ	นอน
๔. เงิน	ทอง
๕. บ้าน	ยอดเขา
๖. คนจน	ประจัญ
๗. เ จ็ ย บ เ ห ง ง ๑	ส น ใ จ
๘. ห ลั บ	คื น
๙. ฝั น	คื ใ จ.
๑๐. ถ อ ต	ค น เ อ ง

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ

😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๓ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า ศึกษาข้อความ
ในเนื้อเรื่อง แล้วจับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยเลือกหมายเลขจากในข้อความไปใส่ใน
ให้ข้อความกับรูปภาพสัมพันธ์กัน

๑๐. ลูกชายนางฟ้าได้ตะเกียงวิเศษก็ดีใจมาก
เขาทำตามที่แม่นางฟ้าบอก นำเงินที่ได้ไป
ใช้จ่ายในการเที่ยว และกินเหล้า มีเพื่อนฝูง
มารุมล้อมเอาใจกันมากมาย

๑๑. ส่วนลูกชาย เมื่อไม่มีพ่อและแม่ ก็ไม่มี
ใครบ่น ทำให้เขารู้สึกสบายใจ วันทั้งวัน
เอาแต่เที่ยว กินเหล้าเมายา งานก็ไม่ทำ ขาย
สมบัติของพ่อแม่ นำเงินมาใช้จ่าย

๑๒. เมื่อเงินหมด ข้าวของหมด ทำให้เขา
หมดตัว จึงต้องไปขอรทานเขากิน บางวันก็
ถูกไล่ออกมาเพราะความรังเกียจเนื้อตัวที่
สกปรกมอมแมมและเหม็นกลิ่นเหล้า จนต้อง
ไปขี้ยกองขยะหาของกินประทังชีวิตไปวัน ๆ

๑๓. ขณะที่พ่อไปเก็บฟืน ถูกสัตว์ป่าทำร้าย
จนเสียชีวิต แม่ต้องทำงานทุกอย่างแทนพ่อ
ทั้งเก็บฟืนและทำงานบ้าน ส่วนลูกชายก็
ไม่คิดกลับตัว ยังคงเที่ยวเตร่ กินเหล้า
โดยไม่ช่วยเหลืองานแม่บ้างเลย

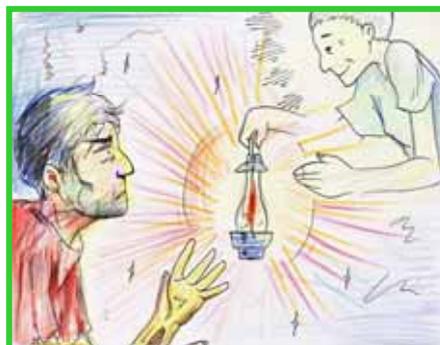
๕. ลูกชายของนางฟ้าหาเงินไปกินเหล้าอีกไม่ได้ เพราะไม่มีตะเกียงวิเศษอีกแล้ว เพื่อนที่เคยไปมาหาสู่ก็หายไหมด เขาจึงต้องกลายเป็นคนยากจนและขอทานอย่างเดิม

๖. แม่ซึ่งเป็นนางฟ้ารู้สึกเวทนาที่ลูกต้องไปขอทานเขากิน จึงนำตะเกียงวิเศษมามอบให้ลูก พร้อมทั้งสั่งให้เก็บตะเกียงให้ดี หากต้องการสิ่งใดก็นึกเอา แล้วดูตะเกียงไปมาก็จะได้สิ่งที่ต้องการ

๗. ลูกชายกินเหล้าเมามาขาดสติ เกิดนึกสนุกขึ้นมา โยนตะเกียงขึ้นไปบนอากาศแล้วรับครั้งสุดท้ายเขาเสียหลักเซไปในขณะที่โยนตะเกียงขึ้นไปบนอากาศ ทำให้ตะเกียงตกลงบนพื้นแตกกระจาย

๘. ลูกชายนางฟ้าตกใจมาก เขาร้องให้พุ่มพ่ายขอให้แม่นางฟ้านำตะเกียงวิเศษมาให้ อีกใบหนึ่ง นางฟ้าบอกกับลูกชายว่า ของวิเศษมีเพียงชิ้นเดียวเท่านั้น ลูกชายนางฟ้าถึงกับคอดกด้วยความสิ้นหวัง

๘. ณ หมู่บ้านชนบทอันไกลแสนไกล มีครอบครัวเล็ก ๆ ครอบครัวหนึ่ง พ่อมีอาชีพเก็บฟืน แม่ทำงานบ้านและชอบทำบุญให้ทานอยู่เสมอ ส่วนลูกชายชอบเที่ยวเกเรกินเหล้าเมายาเป็นประจำ

๑๐. ด้วยภาระอันหนักที่ต้องรับผิดชอบ และวัยที่ชรามาก แม่จึงล้มป่วยลงและตายไปในที่สุด ด้วยผลบุญที่แม่ทำไว้เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ จึงส่งผลให้แม่ไปเกิดเป็นนางฟ้า

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงภาพเหตุการณ์ให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

๑.		☺	☺	ครอบครัวหนึ่ง พ่อมีอาชีพเก็บฟืนแม่ทำงานบ้าน และชอบทำบุญ ลูกชายชอบเที่ยวและกินเหล้า
๒.		☺	☺	แม่ซึ่งเป็นนางฟ้า เกิดสงสารลูก จึงมอบตะเกียงวิเศษให้ เมื่อลูตตะเกียงก็จะได้สิ่งที่ต้องการ
๓.		☺	☺	ลูกชายนางฟ้าไม่มีตะเกียงวิเศษจึงไม่มีเงิน เพื่อนก็หายหมด จึงต้องไปเป็นขอทานเหมือนเดิม
๔.		☺	☺	แม่ล้มป่วยและตาย ด้วยผลบุญที่ทำไว้ แม่จึงไปเกิดเป็นนางฟ้า
๕.		☺	☺	ลูกชายนางฟ้าได้ตะเกียงวิเศษก็ดีใจมาก เขานำเงินที่ได้ไปใช้จ่ายในการเที่ยวและกินเหล้า
๖.		☺	☺	เมื่อเงินหมด ข้าวของหมด ลูกชายก็ไปขอทาน แต่ก็ถูกไล่เพราะรังเกียจ ต้องไปคุ้ยขยะกิน
๗.		☺	☺	เมื่อไม่มีพ่อแม่บ่น เขาก็เอาแต่เที่ยว กินเหล้า ไม่ทำงาน ขายสมบัติของพ่อแม่ นำเงินมาใช้จ่าย
๘.		☺	☺	เมื่อพ่อตาย แม่ต้องทำงานแทนพ่อ แต่ลูกชายก็ยังไม่กลับตัว
๙.		☺	☺	ลูกชายกินเหล้าขาดสติ นึกสนุกขึ้นมา โยนตะเกียงจนกระทั่งตะเกียงตกลงมาแตก
๑๐.		☺	☺	ลูกชายนางฟ้าตกใจมาก เขาร้องขอให้แม่ นำตะเกียงวิเศษใบใหม่มาให้ แต่นางฟ้าให้ไม่ได้

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน - หลังได้ตั้งใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยใส่หมายเลขลงในกรอบ □ ได้ภาพตามลำดับเหตุการณ์ก่อน- หลัง

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกหมายเลขหน้าข้อความที่สัมพันธ์กับรูปภาพมาใส่ในกรอบสี่เหลี่ยม พร้อมทั้งเรียงลำดับการเกิดเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้องโดยใส่หมายเลขลงในวงกลม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

ข้อความ

๑. เมื่อไม่มีพ่อแม่บ่น เขาก็เอาแต่เที่ยว กินเหล้า ไม่ทำงาน ขายสมบัติของพ่อแม่ นำเงินมาใช้จ่าย

๒. เมื่อพ่อตาย แม่ต้องทำงานแทนพ่อ แต่ลูกชายก็ยังไม่กลับตัว

๓. ลูกชายนางฟ้าได้ตะเกียงวิเศษก็ดีใจมาก เขานำเงินที่ได้ไปใช้จ่ายในการเที่ยวและกินเหล้า

๔. ลูกชายนางฟ้าตกใจมาก เขาร้องขอให้แม่ นำตะเกียงวิเศษใบใหม่มาให้ แต่นางฟ้าให้ไม่ได้

๕. ครอบครัวหนึ่ง พ่อมีอาชีพเก็บฟืน แม่ทำงานบ้านและชอบทำบุญ ลูกชายชอบเที่ยวและกินเหล้า

๖. เมื่อเงินหมด ข้าวของหมด ลูกชายก็ไปขอกทาน แต่ก็ถูกไล่เพราะรังเกียจ ต้องไปขี้ขยะกิน

๗. ลูกชายนางฟ้าไม่มีตะเกียงวิเศษ จึงไม่มีเงิน เพื่อนก็หายหมด จึงต้องไปเป็นขอกทานเหมือนเดิม

๘. แม่ล้มป่วยและตาย ด้วยผลบุญที่ทำไว้ แม่จึงไปเกิดเป็นนางฟ้า

๙. ลูกชายกินเหล้าขาดสติ นึกสนุกขึ้นมา โยนตะเกียงจนกระทั่งตะเกียงตกลงมาแตก

๑๐. แม่ซึ่งเป็นนางฟ้า เกิดสงสารลูก จึงมอบตะเกียงวิเศษให้ เมื่อถูกตะเกียงก็จะได้สิ่งที่ต้องการ

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

คำชี้แจง

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ครอบครัวนี้มีสมาชิกทั้งหมดกี่คน

ก. ๑ คน	ข. ๒ คน
ค. ๓ คน	ง. ๔ คน
๒. ใครชอบทำบุญให้ทาน

ก. พ่อ	ข. แม่
ค. ลูกชาย	ง. พ่อและแม่
๓. พ่อมีอาชีพอะไร

ก. เก็บฟืน	ข. ชาวนา
ค. เลี้ยงปลา	ง. ค้าขาย
๔. พ่อตายเพราะอะไร

ก. เมมาเหล้า	ข. ไม่สบาย
ค. ตรอมใจ	ง. สัตว์ป่าทำร้าย
๕. ลูกชายประพุดิตตัวอย่างไรหลังจากพ่อตาย

ก. กลับตัวเป็นคนดี	ข. ช่วยแม่ทำงานทุกอย่าง
ค. เทียวเตร่และกินเหล้า	ง. เสียอกเสียใจที่พ่อตาย
๖. แม่ตายแล้วไปเกิดเป็นอะไร

ก. นางฟ้า	ข. นางไม้
ค. นางรำ	ง. นางสาวไทย
๗. หลังจากแม่ไปเกิดเป็นนางฟ้าแล้ว ได้มอบอะไรให้ลูก

ก. โคมไฟวิเศษ	ข. ตะเกียงวิเศษ
ค. กระจกวิเศษ	ง. หม้อวิเศษ

เฉลยแบบฝึกการอ่านจับใจความ
นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

<u>แบบฝึกที่ ๑</u>	๓	๔	๕	๑	๒	๕	๖	๑๐	๗	๘
<u>แบบฝึกที่ ๒</u>	๑/๒	๒/๑	๓/๔	๔/๕	๕/๓	๖/๗	๗/๖	๘/๑๐	๕/๕	๑๐/๘
<u>แบบฝึกที่ ๓</u>	๓	๑	๖	๕	๘	๑๐	๕	๔	๗	๒
<u>แบบฝึกที่ ๔</u>	๑๐/๗	๗/๓	๘/๕	๒/๒	๖/๑๐	๓/๘	๕/๔	๕/๖	๔/๑	๑/๕

แบบฝึกที่ ๕

ตอนที่ ๑

๑. กิ ๒. ข ๓. กิ ๔. ง ๕. กิ ๖. กิ ๗. ข ๘. กิ ๙. ข ๑๐. ง

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. <u>เ</u> <u>ก</u> <u>บ</u> <u>พ</u> <u>น</u>	<u>ทำ</u> <u>บุญ</u>
๒. <u>เ</u> <u>ห</u> <u>ล</u> <u>้</u> <u>า</u>	<u>รั</u> <u>ก</u>
๓. <u>เ</u> <u>ก</u> <u>บ</u> <u>พ</u> <u>น</u>	<u>ทำ</u> <u>ง</u> <u>า</u> <u>น</u> <u>บ</u> <u>ั</u> <u>า</u> <u>น</u>
๔. <u>ผ</u> <u>ล</u> <u>บุญ</u>	<u>น</u> <u>า</u> <u>ง</u> <u>ฟ</u> <u>ี</u> <u>า</u>
๕. <u>ส</u> <u>ม</u> <u>บ</u> <u>ั</u> <u>ติ</u>	<u>ข</u> <u>อ</u> <u>ท</u> <u>า</u> <u>น</u>
๖. <u>ต</u> <u>ะ</u> <u>เ</u> <u>ก</u> <u>ี</u> <u>ย</u> <u>ง</u>	<u>อู</u>
๗. <u>ด</u> <u>ี</u> <u>ใ</u> <u>จ</u>	<u>เ</u> <u>จ</u> <u>ิน</u>
๘. <u>โ</u> <u>ย</u> <u>น</u>	<u>แ</u> <u>ต</u> <u>ก</u> <u>ก</u> <u>ร</u> <u>ะ</u> <u>จ</u> <u>า</u> <u>ย</u>
๙. <u>ต</u> <u>ก</u> <u>ใ</u> <u>จ</u>	<u>เ</u> <u>ศ</u> <u>ร</u> <u>ี</u> <u>า</u> <u>ห</u> <u>ม</u> <u>อ</u> <u>ง</u>
๑๐. <u>ย</u> <u>า</u> <u>ก</u> <u>จ</u> <u>น</u>	<u>ข</u> <u>อ</u> <u>ท</u> <u>า</u> <u>น</u>

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์

แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๔ เรื่อง ฟักทองยักษ์ ศึกษาข้อความ
ในเนื้อเรื่อง แล้วจับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยเลือกหมายเลขจากในข้อความไปใส่ใน
ให้ข้อความกับรูปภาพสัมพันธ์กัน

๑. กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพี่น้องสองคน
พี่ชายเป็นเจ้าของโรงสีข้าวรำรวย ส่วน
น้องชายเป็นชาวนายากจน ได้ปลูกฟักทอง
ไว้ในทุ่งนา แต่มีฟักทองลูกหนึ่งโตผิดปกติ
และไม่มีที่ท่าว่าจะหยุดโต

๒. พระราชาได้พระราชทานเงินทอง และ
ที่นาให้แก่ชาวนาทำให้เขามีฐานะร่ำรวยกว่า
ผู้เป็นพี่ชาย ชาวนาและภรรยาของเขาจึงมี
ชีวิตที่สุขสบายขึ้น

๓. เจ้าของโรงสีจึงนำ ช้างทองคำ ม้าหยก
ทองคำหีบใหญ่ และทรัพย์สมบัติที่มีทั้งหมด
รวมทั้งโรงสีของเขา ถวายแด่พระราชา เขา
ต้องได้ของขวัญกลับคืนมามากกว่าน้องชาย
ของเขาอย่างแน่นอน

๔. เมื่อกลับถึงบ้านเจ้าของโรงสีก็ได้เล่าเรื่อง
ทั้งหมดให้ภรรยาฟัง กลับโดนภรรยาด่า
ซ้ำอีก ทำให้เจ้าของโรงสี ยิ่งแค้นเคืองหนัก
ขึ้นไปอีก

๕. เจ้าของโรงสีตกตะลึง พุดไม่ออก
บอกไม่ถูก ไม่กล้าปฏิเสธของขวัญที่
พระราชามอบให้ ได้แต่รับคำ และจำใจ
ขนฟักทองยักษ์กลับบ้านด้วยความสิ้นหวัง

๖. พระราชารับของขวัญอันมีค่ามหาศาล
จากเจ้าของโรงสีด้วยความพึงพอใจ
และมอบฟักทองยักษ์ ซึ่งเป็นของขวัญที่
แปลกประหลาดที่สุดในแผ่นดินให้กับ
เจ้าของโรงสี

๗. พี่ชายทราบข่าวความร่ำรวยของน้องชาย
ก็เกิดความอิจฉา คิดว่าพระราชาน้อง
พระราชทานของขวัญที่ล้ำค่ากว่าสำหรับ
ของขวัญที่มีค่ามหาศาลที่เขาจะนำไปถวาย
อย่างแน่นอน

๘. ผู้คนต่างพากันมาชมฟักทองยักษ์
ด้วยความประหลาดใจ ชาวนาเห็นคนมาดู
ฟักทองยักษ์มากมายจึงบอกขายในราคาสูง
แต่ก็ไม่มีใครอยากซื้อฟักทองยักษ์
เพราะลูกของมันใหญ่เกินไป

๘. ตั้งแต่นั้นมา เจ้าของโรงสีก็ยากจนลง เพราะทรัพย์สิ้นเงินทองที่เคยมีมากมายนั้น ได้นำไปถวายพระราชานหมดสิ้นเขาได้รับบทรียนราคาแพงถึงความโลภมากของตน ที่เป็นเหตุให้ต้องสิ้นเนื้อประดาตัวเช่นนี้

๑๐. ชาวนาไม่รู้จะทำอย่างไรกับฟักทองยักษ์ เขาจึงปรึกษากับภรรยาแล้วจึงตัดสินใจนำฟักทองยักษ์ไปถวายพระราชินี พระราชินีพอพระทัยอย่างยิ่งที่ได้รับของขวัญแปลกประหลาดเช่นนี้

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์

แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงภาพเหตุการณ์ให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

๑.		๑.		๑.	☺	☺	เจ้าของโรงสีเล่าเรื่องทั้งหมดให้ภรรยาฟัง กลับโดนดุด่าซ้ำอีก ยิ่งทำให้เขาแค้นเคืองหนักขึ้น
๒.		๒.		๒.	☺	☺	พระราชอาพพระทัยกับของขวัญที่ได้รับจากเจ้าของโรงสี จึงมอบฟักทองยักษ์ให้แก่เขา
๓.		๓.		๓.	☺	☺	ตั้งแต่นั้นมา เจ้าของโรงสีก็ยากจนลง เพราะสมบัติทั้งหมดได้ถวายพระราชานหมดสิ้น
๔.		๔.		๔.	☺	☺	เจ้าของโรงสีตกตะลึง ไม่กล้าปฏิเสธพระราชาก็จำใจขนฟักทองยักษ์กลับบ้านอย่างสิ้นหวัง
๕.		๕.		๕.	☺	☺	พระราชาก็ให้เงินทองและที่ดินแก่ชานา ทำให้เขาร่ำรวยกว่าพี่ชาย และมีชีวิตที่สุขสบายขึ้น
๖.		๖.		๖.	☺	☺	ผู้คนมาชมฟักทองยักษ์กันมากมาย แต่ไม่มีใครซื้อ เพราะลูกมันใหญ่เกินไป
๗.		๗.		๗.	☺	☺	มีพี่น้องสองคน พี่ชายเป็นเจ้าของโรงสี น้องชายเป็นชานา แต่ที่นาของเขามีฟักทองยักษ์ ๑ ลูก
๘.		๘.		๘.	☺	☺	พี่ชายอิจฉาความร่ำรวยของน้องชาย จึงคิดจะนำของมีค่าไปถวายพระราชาน้าง
๙.		๙.		๙.	☺	☺	ชานาคัดสินใจนำฟักทองไปถวายพระราชาน ทำให้พระราชอาพพระทัยมาก
๑๐.		๑๐.		๑๐.	☺	☺	เจ้าของโรงสี นำสมบัติทั้งหมดมาถวายพระราชาน ด้วยหวังว่าพระราชานจะให้สมบัติมากมายแก่เขา

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์ แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน - หลังได้ตั้งใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยใส่หมายเลขลงในกรอบ □ ได้ภาพตามลำดับเหตุการณ์ก่อน- หลัง

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์

แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ

😊😊😊😊😊😊😊😊

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกหมายเลขหน้าข้อความที่สัมพันธ์กับรูปภาพมาใส่ในกรอบสี่เหลี่ยม พร้อมทั้งเรียงลำดับการเกิดเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้องโดยใส่หมายเลขลงในวงกลม

ข้อความ

๑. ตั้งแต่นั้นมา เจ้าของโรงสีก็ยากจนลง เพราะสมบัติทั้งหมดได้ถวายพระราชานหมดสิ้น

๒. ชาวนาตัดสินใจนำฟักทองไปถวายพระราชา ทำให้พระราชาพอพระทัยมาก

๓. พระราชาให้เงินทองและที่นาแก่ชาวนา ทำให้เขาร่ำรวยกว่าพี่ชาย และมีชีวิตที่สุขสบายขึ้น

๔. เจ้าของโรงสีนำสมบัติทั้งหมดมาถวายพระราชา ด้วยหวังว่าพระราชาจะให้สมบัติมากมายแก่เขา

๕. มีพี่น้องสองคน พี่ชายเป็นเจ้าของโรงสี น้องชายเป็นชาวนาแต่ที่นาของเขามีฟักทองยักษ์
๑ ลูก

๖. เจ้าของโรงสีตกตะลึงไม่กล้าปฏิเสธพระราชา จึงจำใจขนฟักทองยักษ์กลับบ้านอย่างสิ้นหวัง

๗. พระราชาพอพระทัยกับของขวัญที่ได้รับจากเจ้าของโรงสี จึงมอบฟักทองยักษ์ให้แก่เขา

๘. เจ้าของโรงสีเล่าเรื่องทั้งหมดให้ภรรยาฟัง กลับโดนดูค่าซ้ำอีก ยิ่งทำให้เขาแค้นเคืองหนักขึ้น

๙. พี่ชายอิจฉาความร่ำรวยของน้องชาย จึงคิดจะนำของมีค่าไปถวายพระราชาบ้าง

๑๐. ผู้คนมาชมฟักทองยักษ์กันมากมาย แต่ไม่มีใครซื้อ เพราะลูกมันใหญ่เกินไป

นิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์ แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

คำชี้แจง

ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๔ เรื่อง ฟักทองยักษ์ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

๑. ทำไมจึงไม่มีใครซื้อฟักทองยักษ์จากชวานา

ก. รสชาติไม่อร่อย	ข. ผลใหญ่เกินไป
ค. กลัวว่าจะมีผีสิง	ง. มีราคาแพง
๒. ชวานานำของสิ่งใดไปถวายพระราชธา

ก. ช้างทองคำ	ข. ม้าหยก
ค. ฟักทองยักษ์	ง. ทองคำหีบใหญ่
๓. ทำไมพระราชธาจึงพอพระทัยกับของขวัญที่ชวานานำมาถวาย

ก. เป็นของอร่อย	ข. เป็นของแปลก
ค. เป็นของมีค่า	ง. เป็นของวิเศษ
๔. พระราชธาพระราชทานอะไรตอบแทนให้ชวานา

ก. ฟักทองยักษ์	ข. บ้านและที่ดิน
ค. ช้างหยกและม้าทองคำ	ง. เงินทองและที่นา
๕. ชายเจ้าของโรงสี นำของมีค่าไปถวายพระเจ้าแผ่นดินเพราะเหตุผลในข้อใด

ก. ต้องการได้หน้า	ข. ความอิจฉา
ค. ความจงรักภักดี	ง. ต้องการเอาชนะ
๖. สิ่งใดที่เจ้าของโรงสีนำไปถวายพระราชธา

ก. ม้าทองคำ	ข. ช้างทองคำ
ค. วัวทองคำ	ง. สิ่งโตทองคำ
๗. พระราชธาพระราชทานอะไรตอบแทนให้เจ้าของโรงสี

ก. ฟักทองยักษ์	ข. บ้านและที่ดิน
ค. ช้างหยกและม้าทองคำ	ง. เงินทองและที่นา
๘. พระราชธาารู้สึกอย่างไรเมื่อได้รับของขวัญจากเจ้าของโรงสี

ก. โกรธ	ข. ไม่พอใจ	ค. พอใจ	ง. ดีใจ
---------	------------	---------	---------

เฉลยแบบฝึกการอ่านจับใจความ
นิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์

<u>แบบฝึกที่ ๑</u>	๓	๒	๑	๓	๘	๕	๔	๑๐	๖	
<u>แบบฝึกที่ ๒</u>	๑/๑๐	๒/๕	๓/๓	๔/๔	๕/๖	๖/๑	๗/๓	๘/๕	๙/๘	๑๐/๒
<u>แบบฝึกที่ ๓</u>	๑	๘	๔	๕	๕	๖	๓	๓	๑๐	๒
<u>แบบฝึกที่ ๔</u>	๕/๘	๕/๕	๖/๔	๗/๓	๑/๕	๘/๖	๓/๒	๑๐/๑	๔/๓	๒/๑๐

แบบฝึกที่ ๕

ตอนที่ ๑

๑. ข ๒. ก ๓. ข ๔. ง ๕. ข ๖. ข ๗. ก ๘. ก ๙. ก ๑๐. ง

ตอนที่ ๒

๑. <u>โ ร ง ส ี ข ำ ว</u>	<u>ช ำ ว น ำ</u>
๒. <u>ฟ ัก ท อ ง ย ักษ์</u>	<u>ป รั ะ ห ล ำ ด ใจ</u>
๓. <u>ฟ ัก ท อ ง ย ักษ์</u>	<u>พ รั ะ ร ำ ช ำ</u>
๔. <u>เ ง ี น ท อ ง</u>	<u>ที่ น ำ</u>
๕. <u>ร ำ ร ว ย</u>	<u>อ ิ จ ญ ำ</u>
๖. <u>ท อ ง ค ำ</u>	<u>ห ย ก</u>
๗. <u>ฟ ัก ท อ ง ย ักษ์</u>	<u>โ ร ง ส ี</u>
๘. <u>ข อ ง ข วั ญ</u>	<u>ผิ ด ห วั ง</u>
๙. <u>ภ รั รั ย ำ ฟ ิง</u>	<u>ภ รั รั ย ำ</u>
๑๐. <u>ย ำ ก จ น</u>	<u>โ ล ก</u>

นิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เฒ่า

แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ

😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๕ เรื่อง อุบายแม่เฒ่า ศึกษาข้อความ
ในเนื้อเรื่อง แล้วจับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยเลือกหมายเลขจากในข้อความไปใส่ใน
ให้ข้อความกับรูปภาพสัมพันธ์กัน

๑. เมื่อแม่เฒ่าอายุมากขึ้น ทำงานอย่างเดิม
ไม่ไหว ลูกหลานต่างพากันคิดว่าแม่เฒ่าคง
จะต้องมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย จึงพากันมารับ
แม่เฒ่าไปอยู่ด้วย

๒. แม่เฒ่าจึงต้องช่วยตัวเองเป็นส่วนมาก
จะไปเข้าห้องน้ำเพื่อถ่ายอุจจาระก็ไม่ได้
แกจึงถ่ายอุจจาระไว้ในไหนั้นทุกวัน แล้วก็
ปิดฝาไว้

๓. มีแม่เฒ่าคนหนึ่ง สามิเสียชีวิต ส่วน
ลูกหลานก็แยกย้ายกันไปมีครอบครัวและ
ไปอยู่ที่อื่น แม่เฒ่าต้องทำมาหากินอยู่ตัว
คนเดียวด้วยความเหนื่อยยากมาตลอด

๔. เมื่อเปิดไหออกดู ทุกคนก็ต้องตกตะลึง
และพากันผงะออกจากไห เพราะกลิ่น
เหม็นคุ้งของอุจจาระ ที่แท้ในไหมีอุจจาระ
ของแม่เฒ่านั่นเอง ลูกหลานทุกคนเสียรู้
แม่เฒ่าเสียแล้ว

๕. เมื่อเสร็จจากงานศพ ลูกหลานก็มาคิด
บัญชีค่าใช้จ่าย เพื่อจะได้แบ่งเงินในไหว้ว
ใครควรจะได้ส่วนแบ่งมากน้อยเพียงใด
แต่ก็หาข้อสรุปไม่ได้

๖. แม่เฒ่าลงไปตัดหญ้า ทำสวนอยู่คนเดียว
วันนั้นแดดร้อนจัดมาก แกรู้สึกปวดหลัง
และล้มพาดไปโดยไม่รู้ตัว นอนหมดสติ
อยู่กลางแดดเป็นเวลานานกว่าลูกหลาน
จะมาพบ และช่วยกันอุ้มขึ้นบ้าน

๗. เมื่อมีชาวบ้านมาเยี่ยม แยกก็เริ่มคุยอวด
ชาวบ้านว่า ความจริงแกยังมีเงินเหลืออยู่ใน
ไหอีก ชาวบ้านลองเอามือผลักไหดู ก็เชื่อ
ตามที่แม่เฒ่าบอก พอกลับมาบ้านต่างคนต่าง
ไปเล่าต่อ ๆ กันไปว่า แม่เฒ่ายังมีเงินเหลืออยู่
อีกมาก เพราะไหที่ใส่เงินนั้นหนักอึ้งทีเดียว

๘. เมื่อแกฟื้นขึ้นมา พบว่าแกเป็นอัมพาต
รักษาตัวอยู่เป็นเวลานานก็ไม่ดีขึ้น แยกนำเงิน
ที่เก็บสะสมไว้ในไหมาเป็นค่ารักษาตัว
จนหมด ลูกหลานคิดว่าแกคงไม่มีเงินเหลือ
อีกแล้วจึงพากันตีตัวออกห่าง

๘. แม้จะมีรายได้เพียงเล็กน้อย แต่แม่เฒ่าก็รู้จักเก็บเล็กผสมน้อย ใช้จ่ายอย่างประหยัดจนสะสมเงินทองไว้ได้พอสมควร แกจึงไปซื้อไหเก่าใบหนึ่งมาใส่เงินนั้นไว้ จะไปไหนก็จะอุ้มไหติดตัวไปด้วย และไม่เคยเปิดไหหวนดูใครเลย

๑๐. เรื่องรู้ไปถึงลูกหลานของแม่เฒ่า ด้วยความอยากได้สมบัติ จึงพากันกลับมาคอยดูแลแม่เฒ่าอีกครั้ง เพราะหวังจะครอบครองเงินทองในไห ต่อมาไม่นาน แม่เฒ่าก็สิ้นลม ลูกหลานช่วยกันจัดงานศพอย่างใหญ่โต

นิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เฒ่า

แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงภาพเหตุการณ์ให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

๑.		☺	☺	เมื่อชาวบ้านมาเยี่ยมแม่เฒ่าบอกชาวบ้านว่าตนยังมีเงินในไหอีกมาก ชาวบ้านจึงนำเรื่องนี้ไปเล่าต่อ
๒.		☺	☺	เสร็จจากงานศพ ลูกหลานก็มาคิดบัญชีค่าใช้จ่ายต่างคนที่ต้องการ ได้มาก ๆ จึงหาข้อสรุปไม่ได้
๓.		☺	☺	แม่เฒ่าต้องช่วยตัวเองเป็นส่วนมาก เข้าห้องน้ำเองก็ไม่ได้ จึงถ่ายอุจจาระไว้ในไหทุกวัน
๔.		☺	☺	ลูกหลานพอรู้ว่าแม่เฒ่ามีเงินในไหเหลืออยู่มากก็พากันมาเอาใจ พอแม่เฒ่าตายก็จัดงานศพให้
๕.		☺	☺	เมื่อเปิดไหออกดู ทุกคนก็พบว่าในไหไม่มีเงินทอง มีแต่อุจจาระของแม่เฒ่าเต็มไห
๖.		☺	☺	เมื่อแม่เฒ่าทำงานไม่ไหว ลูกหลานต่างคิดว่าแม่เฒ่ามีเงินทองมาก จึงพากันมารับไปอยู่ด้วย
๗.		☺	☺	แม่เฒ่าฟื้นขึ้นมาพบว่า เป็นอัมพาต จึงนำเงินในไหรักษาตัวจนหมด ลูกหลานพากันตีตัวออกห่าง
๘.		☺	☺	มีแม่เฒ่าคนหนึ่งต้องทำมาหากินตัวคนเดียวด้วยความเหนื่อยยาก
๙.		☺	☺	แม่เฒ่าตัดหญ้าในสวนคนเดียว แยกปวดหลังและล้มฟาดนอนหมดสติอยู่กลางแดดเป็นเวลานาน
๑๐.		☺	☺	แม้จะมีรายได้เล็กน้อย แต่แม่เฒ่าก็รู้จักเก็บสะสมเงินทองใส่ไหและอุ้มติดตัวไปด้วย

นิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เต่า แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน - หลังได้ตั้งใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยใส่หมายเลขลงในกรอบ □ ได้ภาพตามลำดับเหตุการณ์ก่อน- หลัง

นิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เต่า แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกหมายเลขหน้าข้อความที่สัมพันธ์กับรูปภาพมาใส่ในกรอบสี่เหลี่ยม พร้อมทั้งเรียงลำดับการเกิดเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้องโดยใส่หมายเลขลงในวงกลม

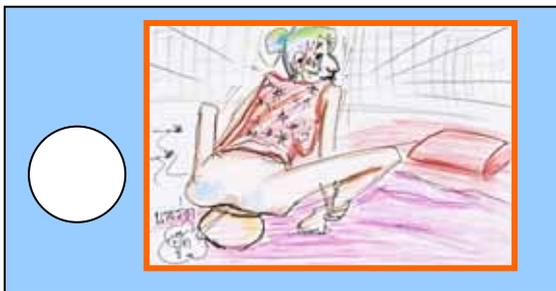

ข้อความ

๑. เมื่อชาวบ้านมาเยี่ยมแม่เฒ่าบอกชาวบ้านว่าตนยังมีเงินในไหอีกมาก ชาวบ้านจึงนำเรื่องนี้ไปเล่าต่อ

๒. เสรีจากงานศพ ลูกหลานก็มาคิดบัญชีค่าใช้จ่ายต่างคนก็ต้องการได้มาก ๆ จึงหาข้อสรุปไม่ได้

๓. แม่เฒ่าต้องช่วยตัวเองเป็นส่วนมาก เข้าห้องน้ำเองก็ไม่ได้ จึงถ่ายอุจจาระไว้ในไหทุกวัน

๔. ลูกหลานพอรู้ว่าแม่เฒ่ามีเงินในไหเหลืออยู่มากก็พากันมาเอาใจ พอแม่เฒ่าตายก็จัดงานศพให้

๕. เมื่อเปิดไหออกดู ทุกคนก็พบว่าในไหไม่มีเงินทอง มีแต่อุจจาระของแม่เฒ่าเต็มไห

๖. เมื่อแม่เฒ่าทำงานไม่ไหว ลูกหลานต่างคิดว่าแม่เฒ่ามีเงินทองมาก จึงพากันมารับไปอยู่ด้วย

๗. แม่เฒ่าฟื้นขึ้นมาพบว่าเป็นอัมพาต จึงนำเงินในไหรักษาตัวจนหมด ลูกหลานพากันตีตัวออกห่าง

๘. มีแม่เฒ่าคนหนึ่งต้องทำมาหากินตัวคนเดียวด้วยความเหน็ดเหนื่อย

๙. แม่เฒ่าตัดหญ้าในสวนคนเดียว แกว่พวดหลังและล้มฟาดนอนหมดสติอยู่กลางแดดเป็นเวลานาน

๑๐. แม้จะมีรายได้น้อย แต่แม่เฒ่าก็รู้จักเก็บสะสมเงินทองใส่ไหและอุ้มติดตัวไปด้วย

๑๙. การที่ลูกหลานทำกับแม่เฒ่าเช่นนี้เพราะต้องการสิ่งใด
ก. เงินทอง	ข. ที่ดิน
ค. บ้าน	ง. ความรัก
๒๐. ลูกหลานรู้ความจริงว่าที่แท้จริงแม่เฒ่าไม่มีเงินในไหได้อย่างไร
ก. ชาวบ้านบอก	ข. เปิดไหออกดู
ค. ไหแตกแตก	ง. แม่เฒ่ามาบอก

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. ในกาลครั้งหนึ่ง ยังมี _____ คนหนึ่ง สามิเสียชีวิต ส่วนลูกหลานก็แยกย้ายกันไป
ครอบครัวย และไปอยู่ที่อื่น _____ ต้องทำมาหากินอยู่ตัวคนเดียวด้วย
ความเหนื่อยยากมาตลอด
๒. แม้จะมีรายได้เพียงเล็กน้อย แต่แม่เฒ่าก็ใช้จ่ายอย่าง _____ จนสะสม
_____ ไว้ได้พอสมควร
๓. แกจึงไปซื้อ _____ แกไปหนึ่งมาใส่เงินนั้นไว้ ไปไหนก็จะอุ้ม _____ ติดตัวไปด้วย
๔. ครั้นเมื่อแม่เฒ่าอายุ _____ ขึ้น ทำงานอย่างเดิมไม่ไหว ลูกหลานต่างพากันคิดว่าแม่เฒ่าคง
จะต้องมี _____ มากมาย จึงพากันมารับแม่เฒ่าไปอยู่ด้วย
๕. จนวันหนึ่งแม่เฒ่าลงไป _____ ทำสวนอยู่คนเดียว วันนั้นแดดร้อนจัดมาก แกรู้สึก
ปวดหลังและ _____ ไปโดยไม่รู้ตัว
๖. เมื่อแกฟื้นขึ้นมา พบว่าแกเป็น _____ แขนำเงินที่เก็บสะสมไว้ใน _____ มาเป็น
ค่ารักษาตัวจนหมด ลูกหลานก็เริ่มตีตัวออกห่าง
๗. เมื่อลูกหลานไม่ _____ เพื่อนบ้านแถวนั้นทนไม่ได้จึงผลัดกันมาดูแลแม่เฒ่า
ด้วยความ _____ .
๘. แม่เฒ่าเริ่มคุยอวดชาวบ้านว่าแกยังมี _____ เหลืออยู่ในไหอีก ชาวบ้านจึงนำกลับมาเล่าต่อ ๆ
กันไปจนรู้ไปถึงหูลูกหลานของแม่เฒ่า ด้วยความอยากได้สมบัติ จึงพากันกลับมาคอยดูแล
แม่เฒ่าอีกครั้ง ต่อมาไม่นาน แม่เฒ่าก็ _____ ลูกหลานช่วยกันจัดงานศพอย่างใหญ่โต
๙. เสร็จจากงานศพ ลูกหลานก็มาคิดบัญชีค่าใช้จ่ายเพื่อจะได้แบ่ง _____ ใน _____ แต่ก็หา
ข้อสรุปไม่ได้ เพราะแต่ละคนก็อยากได้ส่วนแบ่งที่มากที่สุด
๑๐. ลูกหลานของแม่เฒ่าจึงเปิดไหออกดู ทุกคนก็ต้องตกตะลึง และพากัน _____ ออกจากไห
เพราะกลิ่นเหม็นคloy ของ _____ ลูกหลานทุกคนเสียรู้แม่เฒ่าเสียแล้ว

เฉลยแบบฝึกการอ่านจับใจความ
นิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เฒ่า

แบบฝึกที่ ๑ ๔ ๖ ๕ ๑ ๘ ๓ ๗ ๑๐ ๕ ๒

แบบฝึกที่ ๒ ๑/๘ ๒/๕ ๓/๑ ๔/๕ ๕/๔ ๖/๑๐ ๗/๒ ๘/๖ ๙/๓ ๑๐/๗

แบบฝึกที่ ๓ ๘ ๗ ๑ ๕ ๖ ๔ ๓ ๒ ๑๐ ๕

แบบฝึกที่ ๔ ๑/๘ ๒/๑๐ ๓/๖ ๔/๕ ๕/๗ ๖/๓ ๗/๑ ๘/๔ ๙/๒ ๑๐/๕

แบบฝึกที่ ๕

ตอนที่ ๑

๑. ก ๒. ก ๓. ง ๔. ข ๕. ก ๖. ข ๗. ก ๘. ง ๙. ก ๑๐. ข

ตอนที่ ๒

๑. แม่เฒ่า

แม่เฒ่า

๒. ประหลาด

เงินทอง

๓. ไห

ไห

๔. มาก

ทรัพย์สมบัติ

๕. ตัดหญ้า

ล้มฟาด

๖. อัมพาต

ไห

๗. เหยี่ยวแล

สงสาร

๘. เงิน

ล้มลง

๙. เงิน

ไห

๑๐. งู

อุจจาระ

นิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ

แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๖ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ ศึกษาข้อความ
ในเนื้อเรื่อง แล้วจับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยเลือกหมายเลขจากในข้อความไปใส่ใน
ให้ข้อความกับรูปภาพสัมพันธ์กัน

๑. สามีกลับมาบ้าน พบภรรยา นั่งหน้าบึ้ง
หัวเสีย เพราะในบ้านไม่มีอาหารเหลืออีก
แล้ว เงินก็ไม่มี วันนั้นสองสามีภรรยาต้อง
อดข้าวทั้งวัน

๒. ก่อนที่นกพิราบจะบินจากไป ได้คาย
ก้อนกรวดก้อนหนึ่งมาให้เขา เขาเก็บมันไว้
และคิดว่ามันก็คงจะเหมือนก้อนกรวดทั่วไป
จึงโยนไปบนกองดินที่ขุดไว้อย่างไม่สนใจ

๓. หลังจากนั้น สามีก็ปลูกมะเขือเทศในไร่
ตามปกติ หากครั้งใดต้นมะเขือเทศแห้งตาย
เขาก็จะเข้าไปเก็บมะเขือเทศทองคำไปขาย
เอาเงินมาให้ภรรยา ภรรยาก็ไม่ดูค่าเขาก็
เขาจึงมีชีวิตที่มีความสุขไปชั่วชีวิต

๔. ทุกเช้า สามีจะเข้าไปในไร่มะเขือเทศ
เพื่อเฝ้าดูแลรดน้ำพรวนดินเป็นประจำ แต่ก็
น่าแปลก ทุกครั้งที่มะเขือเทศใกล้จะออกผล
ต้นมะเขือเทศก็จะเหี่ยวเฉาและแห้งตาย

๕. สองสามีภรรยา ร่ำรวยเงินทองใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย แต่ภรรยายังไม่พอใจต้องการอวดให้ชาวบ้านได้เห็นถึงความร่ำรวย จึงจัดงานเลี้ยงแบบไม่เลิกรา และเชิญคนทั้งหมดในบ้านมาร่วมงาน

๖. ภรรยา ก็จะบ่นว่าและซ้ำเดิมอยู่เสมอ เขาเดินคอตกกลับบ้านมาบ้านด้วยความท้อแท้เงินก็ไม่มีจะซื้อข้าวซื้ออาหาร เพราะไม่มีรายได้มาหลายวันแล้ว ภรรยาเห็นท่าทางของเขาก็เดาได้ว่า ต้นมะเขือเทศแห้งตายอีกแล้ว นางจึงดุด่าเขามากขึ้นกว่าเดิม

๗. สามีภรรยาคนหนึ่ง สามีมืออาชีพทำไร่มะเขือเทศ ส่วนภรรยาทำหน้าที่ดูแลบ้าน ทั้งคู่มีฐานะยากจน ฝ่ายสามีนั้นเป็นคนที่ไม่พอใจกับชีวิตที่พอเพียงและสงบสุข ส่วนภรรยา กลับมีนิสัยที่ตรงกันข้ามกับสามี

๘. เช้าวันต่อมา สามีไปไร่เหมือนทุกวัน เขาพบว่า กองดินที่เขาขุดไว้มีต้นมะเขือเทศโผล่ขึ้นมาและที่น่าประหลาดใจอย่างยิ่งก็คือ มะเขือเทศออกผลเป็นทองคำ เขาดีใจมากวิ่งไปเรียกภรรยาที่บ้านให้มาดู ทั้งสองช่วยกันเก็บมะเขือเทศทองคำไปขาย

๘. สามีออกไปทำไร่มะเขือเทศเช่นเคย แต่
ไม่ว่าเขาจะขุดดินและพรวนดินอย่างไรดินก็
ไม่ร่วนเหมือนทุกครั้ง เขานั่งหมดแรงและ
หือแฮ้อยู่กลางไร่ ทันใดนั้นมีนกพิราบบินมา
ตกลงด้านหลังของเขา เขาเห็นมันบาดเจ็บ
จึงช่วยเหลือจนมันสามารถบินไปได้

๑๐. สามีผู้ซึ่งรักความสงบ เห็นภรรยา
จัดงานเลี้ยงไม่เลิกราเชนนั้ จึงตัดสินใจ
ขุดต้นมะเขือเทศทองคำไปปลูกในป่าลึก
ที่ไม่มีใครรู้จัก ภรรยาตื่นเช้าขึ้นมาพบว่า
ต้นมะเขือเทศทองคำหายไป เธอแค้นเคือง
อย่างหนักและดุด่าอย่างรุนแรงแต่สามีทำเฉย
ไม่ยอมรับฟังเสียงใดให้เข้าหูแม่แต่คำเดียว

นิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ

แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงภาพเหตุการณ์ให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

๑.		๑. เมื่อร่ำรวยสุขสบาย ภรรยาจึงจัดงานเลี้ยงเพื่ออวดให้ชาวบ้านเห็นถึงความร่ำรวยของตน
๒.		๒. สามีไปไร่ พบว่าก้อนกรวดที่นกพิราบให้ กลายเป็นต้นมะเขือเทศออกผลเป็นทองคำ
๓.		๓. สามีเฝ้าดูแลรดน้ำพรวันดินมะเขือเทศเป็นประจำ แต่ต้นมะเขือเทศกลับเหี่ยวเฉาและแห้งตาย
๔.		๔. สามีและภรรยาต้องอดข้าวทั้งวัน เพราะไม่มีเงิน และในบ้านก็ไม่มีอาหารเหลืออีกแล้ว
๕.		๕. ขณะกำลังนั่งท้อแท้อยู่นั้น นกพิราบบินมาตกด้านหลังเขา เขาช่วยเหลือจนมันบินได้
๖.		๖. นกพิราบให้ก้อนกรวดแก่เขา แต่เขาไม่สนใจจึงโยนก้อนกรวดทิ้งไปบนกองดินที่ขุดทิ้งไว้
๗.		๗. สามีเดินคอตกกลับบ้านเพราะมะเขือเทศตาย ทำให้ไม่มีเงิน ภรรยาจึงดุว่าเขามากขึ้นกว่าเดิม
๘.		๘. สามีปลูกมะเขือเทศอย่างมีความสุข ภรรยาไม่ดุคำอีกเพราะเขานำเงินมาให้ภรรยาทุกวัน
๙.		๙. สามีนำต้นมะเขือเทศทองคำไปปลูกในป่าลึก โดยไม่สนใจเสียงดุคำของภรรยา
๑๐.		๑๐. สามีทำไร่มะเขือเทศชอบความสงบสุข แต่ภรรยามินิสัยตรงข้ามกับสามี

นิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน - หลังได้ตั้งใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง โดยใส่หมายเลขลงในกรอบ □ ได้ภาพตามลำดับเหตุการณ์ก่อน- หลัง

นิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ

แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกหมายเลขหน้าข้อความที่สัมพันธ์กับรูปภาพมาใส่ในกรอบสี่เหลี่ยม พร้อมทั้งเรียงลำดับการเกิดเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้องโดยใส่หมายเลขลงในวงกลม

ข้อความ

๑. สามีนีไปไร่ พบว่าก้อนกรวดที่นกพิราบให้ กลายเป็นต้นมะเขือเทศออกผลเป็นทองคำ

๒. เมื่อร่ำรวยสุขสบาย ภรรยาจึงจัดงานเลี้ยงเพื่ออวดให้ชาวบ้านเห็นถึงความร่ำรวยของตน

๓. สามีนำต้นมะเขือเทศทองคำไปปลูกในป่าลึกโดยไม่สนใจเสียงคุ่ค่าของภรรยา

๔. สามีนำไร่มะเขือเทศชอบความสงบสุข แต่ภรรยามีนิสัยตรงข้ามกับสามีนี

๕. สามีนีปลูกมะเขือเทศอย่างมีความสุข ภรรยาไม่คุ่ค่าอีกเพราะเขานำเงินมาให้ภรรยาทุกวัน

๖. สามีนีเดินคอตกกลับบ้านเพราะมะเขือเทศตาย ทำให้ไม่มีเงิน ภรรยาจึงคุ่ค่าเขามากขึ้นกว่าเดิม

๗. ขณะกำลังนั่งท้อแท้อยู่นั้น นกพิราบบินมาตกด้านหลังเขา เขาช่วยเหลือจนมันบินได้

๘. นกพิราบให้ก้อนกรวดแก่เขา แต่เขาไม่สนใจจึงโยนก้อนกรวดทิ้งไปบนกองดินที่คุ่คุ่ทิ้งไว้

๙. สามีนีและภรรยาต้องอดข้าวทั้งวัน เพราะไม่มีเงินและในบ้านก็ไม่มีอาหารเหลืออีกแล้ว

๑๐. สามีนีเฝ้าดูแลรดน้ำพรวนดินมะเขือเทศเป็นประจำ แต่ต้นมะเขือเทศกลับเหี่ยวเฉาและแห้งตาย

๙. เช้าวันต่อมา สามีไปไร่เหมือนทุกวัน เขาต้องตกตะลึง เมื่อพบว่า กองดินที่เขาขุดไว้มี
 ต้น _____ โผล่ขึ้นมา และที่น่าประหลาดใจอย่างยิ่งก็คือ มันออกผลเป็น
 _____.
๑๐. สองสามีภรรยา รักรวยเงินทองใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย แต่ภรรยายังไม่พอใจ นางต้องการ
 อดให้ชาวบ้านได้เห็นถึงความ _____ ของตน จึงจัด _____ .
 แบบไม่เลิกรา และเชิญคนทั้งหมู่บ้านมาร่วมงาน
๑๑. คั้นวันนั้น สามีผู้ซึ่งรักความ _____ เห็นภรรยาจัดงานเลี้ยงไม่เลิกราเช่นนั้น
 จึงตัดสินใจขุดต้นมะเขือเทศทองคำไปปลูกใน _____ ที่ไม่มีใครรู้จัก
๑๒. หลังจากนั้น สามีก็ปลูกมะเขือเทศในไร่ตามปกติ หากครั้งใดต้นมะเขือเทศแห้งตาย เขาก็
 จะเข้าไปเก็บ _____ ไปขายเอาเงินมาให้ภรรยา ภรรยาก็
 ไม่ _____ เขาอีก เขาจึงมีชีวิตที่มีความสงบสุขไปชั่วชีวิต

เฉลยแบบฝึกการอ่านจับใจความ
นิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ

แบบฝึกที่ ๑ ๔ ๓ ๖ ๕ ๑ ๒ ๕ ๘ ๓ ๑๐

แบบฝึกที่ ๒ ๑/๓ ๒/๕ ๓/๒ ๔/๑๐ ๕/๑ ๖/๘ ๗/๓ ๘/๕ ๙/๖ ๑๐/๔

แบบฝึกที่ ๓ ๘ ๕ ๕ ๒ ๑ ๔ ๖ ๓ ๑๐ ๓

แบบฝึกที่ ๔ ๓/๑ ๕/๓ ๔/๘ ๑/๔ ๑๐/๕ ๘/๒ ๕/๓ ๒/๑๐ ๓/๖ ๖/๕

แบบฝึกที่ ๕

ตอนที่ ๑

๑. ง ๒. ข ๓. ก ๔. ง ๕. ก ๖. ข ๗. ง ๘. ก ๙. ก ๑๐. ก

ตอนที่ ๒ ให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. พ อ เ พ็ ย ง	ต ร ง กั น ขี้ ำ ม
๒. ม ะ เ ขี อ เ ท ศ	แ ห้ ง ต ำ ย
๓. ป ลู ก	ท ้อ แ ท้ .
๔. น ก พิ ร ำ บ	บ ำ ด เ จี บ
๕. น ก พิ ร ำ บ	กั อ น ก ร ว ด
๖. ก อ ง ดิ น	เ ม ลี ด พั น ธุ์ วิ เ ศ ษ .
๗. ม ะ เ ขี อ เ ท ศ	ท อ ง กั ำ
๘. ร ำ ร ว ย	ง ำ น เ ลี ย ง
๙. ส ง บ	ป ำ ลี ก
๑๐. ม ะ เ ขี อ เ ท ศ ท อ ง กั ำ	คู ด ำ

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความ

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ (ทดสอบก่อนเรียน)

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑ – ๕

ลาตัวหนึ่ง มีความพอใจในเสียงร้องของจ๊กจั่นมาก และอยากมีเสียงไพเราะ
เช่นนั้นบ้าง จึงถามจ๊กจั่นว่ากินอะไรมาจึงมีเสียงไพเราะเช่นนั้น จ๊กจั่นตอบว่า ไม่ได้กิน
อะไรเลยนอกจากน้ำค้าง ตั้งแต่นั้นมา ลาก็กินแต่น้ำค้างอย่างเดียว และไม่นานก็ตาย
เพราะอดอาหาร

๑. ใครมีเสียงไพเราะ

ก. ลา	ข. จ๊กจั่น
ค. เไรไร	ง. จิ้งหรีด

๒. สิ่งที่ลาพอใจคืออะไร

ก. น้ำค้าง	ข. จ๊กจั่น
ค. อาหาร	ง. เสียงร้องของจ๊กจั่น

๓. ทำไมจ๊กจั่นจึงมีเสียงไพเราะ

ก. เพราะกินน้ำค้าง	ข. เพราะกินหญ้า
ค. เพราะกินน้ำหวาน	ง. เพราะฝึกร้องเป็นประจำ

๔. การที่ลาเออย่างจ๊กจั่นทำให้เกิดผลอย่างไร

ก. ผอม	ข. ไม่สบาย
ค. ตาย	ง. ร้องไพเราะ

๕. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. ลาจึงถามจ๊กจั่นว่ากินอะไรมาจึงมีเสียงไพเราะ
๒. ลากินแต่น้ำค้างอย่างเดียว
๓. ลาอยากมีเสียงร้องไพเราะเหมือนจ๊กจั่นบ้าง
๔. จ๊กจั่นตอบว่าไม่ได้กินอะไรเลยนอกจากน้ำค้าง
๕. ไม่นานลาก็ตายเพราะอดอาหาร

ก. ๓ ๑ ๔ ๒ ๕	ข. ๒ ๑ ๔ ๓ ๕
ค. ๑ ๓ ๔ ๒ ๕	ง. ๔ ๕ ๓ ๑ ๒

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๖ – ๑๐

ใบหม่อนเป็นอาหารของตัวไหม ถ้าเราจะเลี้ยงไหม ก็ต้องปลูกต้นหม่อน เพราะตัวไหมกินใบหม่อน ต้นหม่อนจะขึ้นงอกงามดีในหน้าฝน ตัวไหมจะทำใยไหมเป็นรังหุ้มตัว เขาจะนำเอาใยไหมไปทอเป็นผ้าไหม ผ้าไหมใช้ตัดเสื้อผ้า

๖. ถ้าเราจะเลี้ยงไหมเราต้องปลูกต้นอะไร

ก. ต้นไหม	ข. ต้นหม่อน
ค. ต้นฝ้าย	ง. ต้นใยไหม

๗. ต้นหม่อนจะขึ้นงอกงามดีในฤดูใด

ก. ฤดูร้อน	ข. ฤดูฝน
ค. ฤดูหนาว	ง. ปลายฤดูฝนต้นฤดูหนาว

๘. เราจะเอาส่วนไหนของไหมมาทอเป็นผ้าไหม

ก. ตัวไหม	ข. ใยไหม
ค. ใยไหม	ง. ตัวอ่อนของไหม

๙. เรานำผ้าไหมไปทำอะไร

ก. ตัดเสื้อผ้า	ข. ฝ้ายที่นอน
ค. ฝ้ายหมอน	ง. ผ้าเช็ดหน้า

๑๐. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. ต้นหม่อนขึ้นงอกงามดีในหน้าฝน
๒. เขาเอาใยไหมไปทอเป็นผ้าไหม
๓. ถ้าเราจะเลี้ยงไหม ก็ต้องปลูกต้นหม่อน
๔. ตัวไหมจะทำใยไหมเป็นรังหุ้มตัว
๕. ผ้าไหมใช้ตัดเสื้อผ้า

ก. ๓ ๑ ๔ ๒ ๕	ข. ๒ ๕ ๓ ๑ ๔
ค. ๑ ๓ ๔ ๒ ๕	ง. ๕ ๔ ๓ ๑ ๒

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑๑-๑๕

ฉันตื่นนอนแต่เช้าทุกวัน เพื่อช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน แล้วก็เตรียมตัวไปโรงเรียน โรงเรียนของฉันมีครูหลายคน มีห้องเรียนมากมาย คือ มีห้องเรียน อนุบาล ถึง ม.๓ มีห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องจริยศึกษา ห้องประชุม

นอกจากห้องเรียนแล้ว ยังมีสวนสมุนไพร ที่พวกเราช่วยกันปลูก ก็มี ตะไคร้ กะเพรา ว่านหางจระเข้ และมีอื่น ๆ อีกหลายอย่าง นอกจากนี้ ก็ยังมีแปลงเกษตรที่ปลูกผักสวนครัว พวกต้นหอม ผักชี ผักคะน้า ผักกาด ผักบุ้ง นี้แหละคือ โรงเรียนของฉัน

๑๑. ฉันในเรื่องนี้น่าจะเป็นใคร

ก. ครู	ข. นักเรียน
ค. แม่	ง. โรงเรียน

๑๒. ก่อนไปโรงเรียนฉันทำอะไรก่อน

ก. ช่วยพ่อแม่ทำงาน	ข. รับประทานอาหารเช้า
ค. ตื่นนอนอาบน้ำแต่งตัว	ง. ให้อาหารสัตว์

๑๓. ข้อใดเป็นพืชสมุนไพรที่ช่วยกันปลูกที่โรงเรียน

ก. ตะไคร้	ข. บานชื่น
ค. ผักคะน้า	ง. ดอกมะลิ

๑๔. ผักสวนครัวที่ปลูกที่โรงเรียนมีอะไรบ้าง

ก. ผักกระเฉด	ข. มะเขือเทศ
ค. พริก	ง. ผักกาด

๑๕. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน
๒. ฉันตื่นนอนแต่เช้าทุกวัน
๓. มีสวนสมุนไพรและแปลงเกษตร
๔. แล้วก็เตรียมตัวไปโรงเรียน
๕. ที่โรงเรียนมีห้องเรียนมากมาย

ก. ๒ ๔ ๑ ๕ ๓	ข. ๒ ๑ ๔ ๕ ๓
ค. ๒ ๓ ๕ ๑ ๔	ง. ๒ ๕ ๓ ๑ ๔

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๒๖– ๓๐

ฉันเป็นคนหนึ่งที่ชอบฤดูหนาว ในฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นลมพัดสบาย เราต้องใส่เสื้อผ้าหนา ๆ ร่างกายจะได้อบอุ่น เวลานอนควรห่มผ้าหนา ๆ ทางภาคเหนือ ภาคอีสาน อากาศจะหนาวเย็นมาก คนส่วนใหญ่จะเป็นไข้หวัดในช่วงฤดูหนาวกันมาก

๒๖. ฉันชอบฤดูใด

ก. ฤดูหนาว

ข. ฤดูฝน

ค. ฤดูร้อน

ง. ฤดูใบไม้ร่วง

๒๗. ในฤดูหนาวเราต้องปฏิบัติอย่างไรร่างกายจะได้อบอุ่น

ก. ใส่เสื้อผ้าบางเบา

ข. ใส่เสื้อผ้าหนา ๆ

ค. เล่นสกี

ง. อาบน้ำเย็น

๒๘. ทางภาคใดของประเทศไทยที่มีอากาศหนาวเย็นมาก

ก. ภาคเหนือ ภาคใต้

ข. ภาคกลาง ภาคใต้

ค. ภาคอีสาน ภาคกลาง

ง. ภาคเหนือ ภาคอีสาน

๒๙. คนส่วนใหญ่เป็นโรคอะไรในช่วงฤดูหนาว

ก. ไข้เลือดออก

ข. ไข้สมองอักเสบ

ค. ไข้หวัด

ง. ไข้มาลาเรีย

๓๐. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. คนส่วนใหญ่จะเป็นไข้หวัดในช่วงฤดูหนาวกันมาก

๒. ฉันเป็นคนหนึ่งที่ชอบฤดูหนาว

๓. เราต้องใส่เสื้อผ้าหนา ๆ ร่างกายจะได้อบอุ่น

๔. ในฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นลมพัดสบาย

๕. ทางภาคเหนือ ภาคอีสาน อากาศจะหนาวเย็นมาก

ก. ๑ ๒ ๓ ๔ ๕

ข. ๔ ๒ ๓ ๑ ๕

ค. ๕ ๒ ๔ ๓ ๑

ง. ๒ ๔ ๓ ๕ ๑

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๓๑- ๓๕

ฉันและเพื่อนได้ไปอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ ที่ค่ายพักแรมมีเพื่อนๆ หลายคนทั้งที่มาจากโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนด้วย ในตอนกลางคืนอากาศจะหนาวเย็นเล็กน้อย เราจะนอนกันในเต็นท์รวมกัน ๒-๓ คน จะอบอุ่นดี ตอนกลางคืนจะมีการแสดงรอบกองไฟของลูกเสือแต่ละหมู่ พวกเราสนุกสนานมาก เพราะได้เห็นการแสดงของเพื่อนลูกเสือหมู่ต่าง ๆ วันเดินทางกลับเราทุกคนรู้สึกเสียดาย อยากให้มีการอยู่ค่ายพักแรมหลายๆ วัน ซึ่งทำให้เราได้รับความรู้มากมาย

๓๑. นักเรียนทำกิจกรรมอะไร

ก. ทักษะศึกษา	ข. เข้าค่ายพักแรมลูกเสือ
ค. ไปเที่ยวบ้านเพื่อน	ง. แสดงละคร

๓๒. นักเรียนนอนพักที่ใด

ก. บ้านพักตากอากาศ	ข. ค่ายทหาร
ค. เต็นท์	ง. โรงแรม

๓๓. นักเรียนชอบกิจกรรมใดมากที่สุด

ก. รอบกองไฟ	ข. เดินทางไกล
ค. เข้าฐาน	ง. ทำอาหาร

๓๔. ตอนกลางคืนอากาศเป็นอย่างไร

ก. ร้อนมาก	ข. ร้อนเล็กน้อย
ค. หนาวมาก	ง. หนาวเล็กน้อย

๓๕. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. ฉันและเพื่อนได้ไปอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ
๒. ตอนกลางคืนจะมีการแสดงรอบกองไฟ
๓. ฉันและเพื่อนอยากให้มีการอยู่ค่ายพักแรมหลายๆ วัน
๔. เรานอนรวมกันในเต็นท์ ๒-๓ คน
๕. พวกเราสนุกสนานมาก

ก. ๑ ๓ ๔ ๕ ๒	ข. ๑ ๔ ๒ ๕ ๓
ค. ๓ ๒ ๔ ๕ ๑	ง. ๓ ๔ ๒ ๕ ๑

**เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความ
(ทดสอบก่อนเรียน)**

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	ข	11	ข	21	ค	31	ข
2	ง	12	ก	22	ง	32	ค
3	ก	13	ก	23	ค	33	ก
4	ค	14	ง	24	ก	34	ง
5	ก	15	ข	25	ค	35	ข
6	ข	16	ก	26	ก	36	ข
7	ข	17	ค	27	ข	37	ค
8	ค	18	ก	28	ง	38	ง
9	ก	19	ง	29	ค	39	ก
10	ก	20	ข	30	ง	40	ค

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ (ทดสอบหลังเรียน)

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑ – ๕

นารีเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เธออาศัยอยู่กับยายแก่ ๆ ตามลำพัง ทั้งสองมีชีวิตความเป็นอยู่ค่อนข้างลำบากเพราะฐานะยากจน การหารายได้ของครอบครัวมาจากในตอนเช้าไปรับจ้างแบกสินค้าให้พ่อค้าแม่ค้าเพื่อนำไปขาย ได้ค่าจ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ พอซื้ออาหารประทังชีวิต นารีมีความหวังว่าสักวันสภาพความเป็นอยู่ของเขาคงดีขึ้นบ้าง

๑. นารีเรียนอยู่ชั้นอะไร

ก. ประถมศึกษาปีที่ ๓	ข. ประถมศึกษาปีที่ ๔
ค. ประถมศึกษาปีที่ ๕	ง. ประถมศึกษาปีที่ ๖
๒. นารีอาศัยอยู่กับใคร

ก. พ่อ	ข. แม่
ค. ย่า	ง. ยาย
๓. รายได้ของครอบครัวมาจากอะไร

ก. พับถุงกระดาษ	ข. ขายของ
ค. รับจ้างแบกของ	ง. ขายอาหาร
๔. นารีตั้งความหวังในชีวิตอย่างไร

ก. มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	ข. มีคนมาช่วยเหลือ
ค. มีร้านขายของเป็นของตัวเอง	ง. อยู่พร้อมหน้าพ่อแม่ลูก
๕. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง
 ๑. ได้ค่าจ้างพอประทังชีวิต
 ๒. ทั้งสองหวังว่าชีวิตของเขาจะดีขึ้น
 ๓. ฐานะครอบครัวเธอยากจน
 ๔. นารีอาศัยอยู่กับยาย
 ๕. ยายกับหลานรับจ้างแบกสินค้า

ก. ๔ ๒ ๓ ๕ ๑	ข. ๔ ๑ ๓ ๒ ๕
ค. ๔ ๓ ๕ ๑ ๒	ง. ๔ ๕ ๓ ๑ ๒

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑๑ – ๑๕

ลาตัวหนึ่ง มีความพอใจในเสียงร้องของจ๊กจั่นมาก และอยากมีเสียงไพเราะเช่นนั้นบ้าง จึงถามจ๊กจั่นว่ากินอะไรมาจึงมีเสียงไพเราะเช่นนั้น จ๊กจั่นตอบว่าไม่ได้กินอะไรเลย นอกจากน้ำค้าง ตั้งแต่นั้นมา ลาก็กินแต่น้ำค้างอย่างเดียว และไม่นานก็ตายเพราะอดอาหาร

๑๑. ใครมีเสียงไพเราะ

ก. ลา	ข. จ๊กจั่น
ค. เไรไร	ง. จิ้งหรีด

๑๒. สิ่งที่ลาพอใจคืออะไร

ก. น้ำค้าง	ข. จ๊กจั่น
ค. อาหาร	ง. เสียงร้องของจ๊กจั่น

๑๓. ทำไมจ๊กจั่นจึงมีเสียงไพเราะ

ก. เพราะกินน้ำค้าง	ข. เพราะกินหญ้า
ค. เพราะกินน้ำหวาน	ง. เพราะฝึกร้องเป็นประจำ

๑๔. การที่ลาเอาอย่างจ๊กจั่นทำให้เกิดผลอย่างไร

ก. ผอม	ข. ไม่สบาย
ค. ตาย	ง. ร้องไพเราะ

๑๕. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. ลาจึงถามจ๊กจั่นว่ากินอะไรมาจึงมีเสียงไพเราะ
๒. ลากินแต่น้ำค้างอย่างเดียว
๓. ลาอยากมีเสียงร้องไพเราะเหมือนจ๊กจั่นบ้าง
๔. จ๊กจั่นตอบว่าไม่ได้กินอะไรเลยนอกจากน้ำค้าง
๕. ไม่นานลาก็ตายเพราะอดอาหาร

ก. ๓ ๑ ๔ ๒ ๕	ข. ๒ ๑ ๔ ๓ ๕
ค. ๑ ๓ ๔ ๒ ๕	ง. ๔ ๕ ๓ ๑ ๒

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑๖ – ๒๐

ใบหม่อนเป็นอาหารของตัวไหม ถ้าเราจะเลี้ยงไหม ก็ต้องปลูกต้นหม่อน เพราะตัวไหมกินใบหม่อน ต้นหม่อนจะขึ้นงอกงามดีในหน้าฝน ตัวไหมจะทำใยไหมเป็นรังหุ้มตัว เขาจะนำเอาใยไหมไปทอเป็นผ้าไหม ผ้าไหมใช้ตัดเสื้อผ้า

๑๖. ถ้าเราจะเลี้ยงไหมเราต้องปลูกต้นอะไร

ก. ต้นไหม	ข. ต้นหม่อน
ค. ต้นฝ้าย	ง. ต้นใยไหม

๑๗. ต้นหม่อนจะขึ้นงอกงามดีในฤดูใด

ก. ฤดูร้อน	ข. ฤดูฝน
ค. ฤดูหนาว	ง. ปลายฤดูฝนต้นฤดูหนาว

๑๘. เราจะเอาส่วนไหนของไหมมาทอเป็นผ้าไหม

ก. ตัวไหม	ข. ใยไหม
ค. ใยไหม	ง. ตัวอ่อนของไหม

๑๙. เรานำผ้าไหมไปทำอะไร

ก. ตัดเสื้อผ้า	ข. ฝ้ายที่นอน
ค. ฝ้ายหมอนนอน	ง. ผ้าเช็ดหน้า

๒๐. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. ต้นหม่อนขึ้นงอกงามดีในหน้าฝน
๒. เขาเอาใยไหมไปทอเป็นผ้าไหม
๓. ถ้าเราจะเลี้ยงไหม ก็ต้องปลูกต้นหม่อน
๔. ตัวไหมจะทำใยไหมเป็นรังหุ้มตัว
๕. ผ้าไหมใช้ตัดเสื้อผ้า

ก. ๓ ๑ ๔ ๒ ๕	ข. ๒ ๕ ๓ ๑ ๔
ค. ๑ ๓ ๔ ๒ ๕	ง. ๕ ๔ ๓ ๑ ๒

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๒๑-๒๕

ฉันและเพื่อนได้ไปอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ ที่ค่ายพักแรมมีเพื่อนๆ หลายคนทั้งที่มาจากโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนด้วย ในตอนกลางคืนอากาศจะหนาวเย็นเล็กน้อย เราจะนอนกันในเต็นท์รวมกัน ๒-๓ คน จะอบอุ่นดี ตอนกลางคืนจะมีการแสดงรอบกองไฟของลูกเสือแต่ละหมู่ พวกเราสนุกสนานมาก เพราะได้เห็นการแสดงของเพื่อนลูกเสือหมู่ต่าง ๆ วันเดินทางกลับเราทุกคนรู้สึกเสียดาย อยากให้มีการอยู่ค่ายพักแรมหลายๆ วัน ซึ่งทำให้เราได้รับความรู้มากมาย

๒๑. นักเรียนทำกิจกรรมอะไร

ก. ทักษะศึกษา	ข. เข้าค่ายพักแรมลูกเสือ
ค. ไปเที่ยวบ้านเพื่อน	ง. แสดงละคร

๒๒. นักเรียนนอนพักที่ใด

ก. บ้านพักตากอากาศ	ข. ค่ายทหาร
ค. เต็นท์	ง. โรงแรม

๒๓. นักเรียนชอบกิจกรรมใดมากที่สุด

ก. รอบกองไฟ	ข. เดินทางไกล
ค. เข้าฐาน	ง. ทำอาหาร

๒๔. ตอนกลางคืนอากาศเป็นอย่างไร

ก. ร้อนมาก	ข. ร้อนเล็กน้อย
ค. หนาวมาก	ง. หนาวเล็กน้อย

๒๕. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. ฉันและเพื่อนได้ไปอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ
๒. ตอนกลางคืนจะมีการแสดงรอบกองไฟ
๓. ฉันและเพื่อนอยากให้มีการอยู่ค่ายพักแรมหลายๆ วัน
๔. เรานอนรวมกันในเต็นท์ ๒-๓ คน
๕. พวกเราสนุกสนานมาก

ก. ๑ ๓ ๔ ๕ ๒	ข. ๑ ๔ ๒ ๕ ๓
ค. ๓ ๒ ๔ ๕ ๑	ง. ๓ ๔ ๒ ๕ ๑

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๓๑- ๓๕

ฉันตื่นนอนแต่เช้าทุกวัน เพื่อช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน แล้วก็เตรียมตัวไปโรงเรียน โรงเรียนของฉันมีครูหลายคน มีห้องเรียนมากมาย คือ มีห้องเรียน อนุบาล ถึง ม.๓ มีห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องจริยศึกษา ห้องประชุม

นอกจากห้องเรียนแล้วยังมีส่วนสมุนไพรที่พวกเราช่วยกันปลูก ก็มี ตะไคร้ กะเพรา ว่านหางจระเข้ และมีอื่นๆ อีกหลายอย่าง นอกจากนี้ ก็ยังมีแปลงเกษตรที่ปลูกผักสวนครัว พริกต้นหอม ผักชี ผักคะน้า ผักกาด ผักบุ้ง นี่แหละคือ โรงเรียนของฉัน

๓๑. ฉันในเรื่องนี้น่าจะเป็นใคร

ก. ครู	ข. นักเรียน
ค. แม่	ง. โรงเรียน

๓๒. ก่อนไปโรงเรียนฉันทำอะไรก่อน

ก. ช่วยพ่อแม่ทำงาน	ข. รับประทานอาหาร
ค. ตื่นนอนอาบน้ำแต่งตัว	ง. ให้อาหารสัตว์

๓๓. ข้อใดเป็นพืชสมุนไพรที่ช่วยกันปลูกที่โรงเรียน

ก. ตะไคร้	ข. บานชื่น
ค. ผักคะน้า	ง. ดอกมะลิ

๓๔. ผักสวนครัวที่ปลูกที่โรงเรียนมีอะไรบ้าง

ก. ผักกระเฉด	ข. มะเขือเทศ
ค. พริก	ง. ผักกาด

๓๕. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน
๒. ฉันตื่นนอนแต่เช้าทุกวัน
๓. มีสวนสมุนไพรและแปลงเกษตร
๔. แล้วก็เตรียมตัวไปโรงเรียน
๕. ที่โรงเรียนมีห้องเรียนมากมาย

ก. ๒ ๔ ๑ ๕ ๓	ข. ๒ ๑ ๔ ๕ ๓
ค. ๒ ๓ ๕ ๑ ๔	ง. ๒ ๕ ๓ ๑ ๔

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๓๖- ๔๐

ฉันเป็นคนหนึ่งที่ชอบฤดูหนาว ในฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นลมพัดสบาย เราต้องใส่เสื้อผ้าหนา ๆ ร่างกายจะได้อบอุ่น เวลานอนควรห่มผ้าหนา ๆ ทางภาคเหนือ ภาคอีสาน อากาศจะหนาวเย็นมาก คนส่วนใหญ่จะเป็นไข้หวัดในช่วงฤดูหนาวกันมาก

๓๖. ฉันชอบฤดูใด

ก. ฤดูหนาว	ข. ฤดูฝน
ค. ฤดูร้อน	ง. ฤดูใบไม้ร่วง

๓๗. ในฤดูหนาวเราต้องปฏิบัติอย่างไรร่างกายจะได้อบอุ่น

ก. ใส่เสื้อผ้าบางเบา	ข. ใส่เสื้อผ้าหนา ๆ
ค. เล่นสกี	ง. อาบน้ำเย็น

๓๘. ทางภาคใดของประเทศไทยที่มีอากาศหนาวเย็นมาก

ก. ภาคเหนือ ภาคใต้	ข. ภาคกลาง ภาคใต้
ค. ภาคอีสาน ภาคกลาง	ง. ภาคเหนือ ภาคอีสาน

๓๙. คนส่วนใหญ่เป็นโรคอะไรในช่วงฤดูหนาว

ก. ไข้เลือดออก	ข. ไข้สมองอักเสบ
ค. ไข้หวัด	ง. ไข้มาลาเรีย

๔๐. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

๑. คนส่วนใหญ่จะเป็นไข้หวัดในช่วงฤดูหนาวกันมาก
๒. ฉันเป็นคนหนึ่งที่ชอบฤดูหนาว
๓. เราต้องใส่เสื้อผ้าหนา ๆ ร่างกายจะได้อบอุ่น
๔. ในฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นลมพัดสบาย
๕. ทางภาคเหนือ ภาคอีสาน อากาศจะหนาวเย็นมาก

ก. ๑ ๒ ๓ ๔ ๕	ข. ๔ ๒ ๓ ๑ ๕
ค. ๕ ๒ ๔ ๓ ๑	ง. ๒ ๔ ๓ ๕ ๑

**กระดาษคำตอบ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ
(ทดสอบหลังเรียน)**

ชื่อ นามสกุล..... ชั้น ม...../..... เลขที่.....

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
๑					๒๑				
๒					๒๒				
๓					๒๓				
๔					๒๔				
๕					๒๕				
๖					๒๖				
๗					๒๗				
๘					๒๘				
๙					๒๙				
๑๐					๓๐				
๑๑					๓๑				
๑๒					๓๒				
๑๓					๓๓				
๑๔					๓๔				
๑๕					๓๕				
๑๖					๓๖				
๑๗					๓๗				
๑๘					๓๘				
๑๙					๓๙				
๒๐					๔๐				

**เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ
(ทดสอบหลังเรียน)**

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	ค	11	ข	21	ข	31	ข
2	ง	12	ง	22	ค	32	ก
3	ค	13	ก	23	ก	33	ก
4	ก	14	ค	24	ง	34	ง
5	ค	15	ก	25	ข	35	ข
6	ข	16	ข	26	ก	36	ก
7	ค	17	ข	27	ค	37	ข
8	ง	18	ค	28	ก	38	ง
9	ก	19	ก	29	ง	39	ค
10	ค	20	ก	30	ข	40	ง

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ภาคผนวก ง

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

แผนการสอนที่ ๑ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
 เวลา ๑ ชั่วโมง ภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๕๒

๑. สาระการเรียนรู้ (ความคิดรวบยอด)

การอ่านนิทานนอกจากจะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว หากผู้อ่าน อ่านด้วยความรู้สึกชอบ มีความสุข และสนุกกับการอ่าน ก็จะช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ทั้งนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหา และจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้อย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทำให้สื่อสารได้ตรงกัน จึงควรฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

๒. สาระสำคัญ (เนื้อหา)

หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถจับคู่ข้อความกับรูปภาพจากเรื่องที่อ่านได้
๒. นักเรียนสามารถจับคู่รูปภาพกับข้อความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนสามารถเรียงลำดับภาพเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
๔. นักเรียนสามารถเลือกข้อความกับรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กันและนำมาเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้
๕. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

๔. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

๕. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน พร้อมทั้งโยงไปสู่การอ่าน นิทานประกอบภาพ และแนะนำหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่องกะทิกับกะละแม

ขั้นสอน

๑. ครูอธิบายขั้นตอนการทำแบบฝึกการอ่านจับใจความ
๒. ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่องที่ ๑ กะทิกับกะละแม
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยกำหนดข้อความและรูปภาพ จากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนจับคู่ข้อความและรูปภาพให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๔. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง โดยมีรูปภาพ และเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ โดยกำหนดรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนใส่หมายเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๖. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๗. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดจากตัวเลือกที่มีให้ และตอนที่ ๒ เป็นแบบเขียนเติมคำตอบลงในช่องว่าง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านนิทานประกอบภาพ เรื่องกะทิกับกะละแม

๖. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๑ เรื่อง กะทิกับกะละแม
๒. แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ
๓. แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
๔. แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลัง ได้ตั้งใจ
๕. แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ
๖. แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

๗. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

ครูตรวจผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ของนักเรียน พร้อมบันทึกผลคะแนนจากการทำแบบฝึกลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๗๐

เครื่องมือประเมิน

แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน

โดยใช้นิทานประกอบภาพ เรื่อง กะทิกับกะละแม

แบบฝึกหัดที่	ผลการประเมิน			ผลการประเมิน	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๒	๑๐	๘	๘๐	✓	
๓	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๔	๑๐	๖	๖๐		✓
๕	๒๐	๑๕	๗๕	✓	
รวม	๖๐	๔๕	๘๑.๖๗		
สรุปผลการประเมิน				✓	

เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ
แบบฝึกหัดที่ ๑ - ๔

คะแนน ๗ - ๑๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน
คะแนน ๐ - ๖ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน
เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐

เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ
แบบฝึกหัดที่ ๕

คะแนน ๑๔ - ๒๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน
คะแนน ๐ - ๑๓ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน
เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐

แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางณัฐยา ภูขามคม)

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

แผนการสอนที่ ๒ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
 เวลา ๑ ชั่วโมง ภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๕๒

๑. สาระการเรียนรู้ (ความคิรวบยอด)

การอ่านนิทานนอกจากจะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว หากผู้อ่าน อ่านด้วยความรู้สึกชอบ มีความสุข และสนุกกับการอ่าน ก็จะช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ทั้งนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหา และจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้อย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทำให้สื่อสารได้ตรงกัน จึงควรฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

๒. สาระสำคัญ (เนื้อหา)

หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถจับคู่ข้อความกับรูปภาพจากเรื่องที่อ่านได้
๒. นักเรียนสามารถจับคู่รูปภาพกับข้อความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนสามารถเรียงลำดับภาพเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
๔. นักเรียนสามารถเลือกข้อความกับรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กันและนำมาเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้
๕. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

๔. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

๕. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแนะนำหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพเรื่อง เสือวิเศษ

ขั้นสอน

๑. ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่องที่ ๒ เสือวิเศษ
๒. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยกำหนดข้อความและรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนจับคู่ข้อความและรูปภาพให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๔. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ โดยกำหนดรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนใส่หมายเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๖. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดจากตัวเลือกที่มีให้ และตอนที่ ๒ เป็นแบบเขียนเติมคำตอบลงในช่องว่าง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ

๖. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๒ เรื่อง เสือวิเศษ
๒. แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ
๓. แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

๔. แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลัง ได้ตั้งใจ
๕. แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ
๖. แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

๗. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

ครูตรวจผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ของนักเรียน พร้อมบันทึกผลคะแนนจากการทำแบบฝึกลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๗๐

เครื่องมือประเมิน

แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน

โดยใช้นิทานประกอบภาพ เรื่อง เสือวิเศษ

แบบฝึกชุดที่	ผลการประเมิน			ผลการประเมิน	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑	๑๐	๖	๖๐		✓
๒	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๓	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๔	๑๐	๘	๘๐	✓	
๕	๒๐	๑๘	๙๐	✓	
รวม	๖๐	๕๒	๘๖.๖๗		
สรุปผลการประเมิน				✓	

<p>เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบฝึกชุดที่ ๑ - ๔</p> <p>คะแนน ๗ - ๑๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน คะแนน ๐ - ๖ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐</p>
--

<p>เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบฝึกชุดที่ ๕</p> <p>คะแนน ๑๔ - ๒๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน คะแนน ๐ - ๑๓ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐</p>
--

แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางณัฐยา ภูขามคม)

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

แผนการสอนที่ ๓ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
 เวลา ๑ ชั่วโมง ภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๕๒

๑. สาระการเรียนรู้ (ความคิรวบยอด)

การอ่านนิทานนอกจากจะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว หากผู้อ่าน อ่านด้วยความรู้สึกชอบ มีความสุข และสนุกกับการอ่าน ก็จะช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ทั้งนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหา และจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้อย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทำให้สื่อสารได้ตรงกัน จึงควรฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

๒. สาระสำคัญ (เนื้อหา)

หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถจับคู่ข้อความกับรูปภาพจากเรื่องที่อ่านได้
๒. นักเรียนสามารถจับคู่รูปภาพกับข้อความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนสามารถเรียงลำดับภาพเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
๔. นักเรียนสามารถเลือกข้อความกับรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กันและนำมาเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้
๕. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

๔. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

๕. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแนะนำหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพเรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

ขั้นสอน

๑. ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่องที่ ๓ ตะเกียงนางฟ้า
๒. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยกำหนดข้อความและรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนจับคู่ข้อความและรูปภาพให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๔. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ โดยกำหนดรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนใส่หมายเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๖. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดจากตัวเลือกที่มีให้ และตอนที่ ๒ เป็นแบบเขียนเติมคำตอบลงในช่องว่าง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

๖. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๓ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า
๒. แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ
๓. แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

- ๔. แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลัง ได้ตั้งใจ
- ๕. แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ
- ๖. แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

๗. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

ครูตรวจผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ของนักเรียน พร้อมบันทึกผลคะแนนจากการทำแบบฝึกลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๗๐

เครื่องมือประเมิน

แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน

โดยใช้นิทานประกอบภาพ เรื่อง ตะเกียงนางฟ้า

แบบฝึกชุดที่	ผลการประเมิน			ผลการประเมิน	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑	๑๐	๘	๘๐	✓	
๒	๑๐	๘	๘๐	✓	
๓	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๔	๑๐	๘	๘๐	✓	
๕	๒๐	๑๗	๘๕	✓	
รวม	๖๐	๕๑	๘๕		
สรุปผลการประเมิน				✓	

เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ
แบบฝึกชุดที่ ๑ - ๔

คะแนน ๗ - ๑๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน
คะแนน ๐ - ๖ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน
เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐

เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ
แบบฝึกชุดที่ ๕

คะแนน ๑๔ - ๒๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน
คะแนน ๐ - ๑๓ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน
เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐

แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางณัฐยา ภูขามคม)

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

แผนการสอนที่ ๔ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
 เวลา ๑ ชั่วโมง ภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๕๒

๑. สาระการเรียนรู้ (ความคิดรวบยอด)

การอ่านนิทานนอกจากจะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว หากผู้อ่าน อ่านด้วยความรู้สึกชอบ มีความสุข และสนุกกับการอ่าน ก็จะช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ทั้งนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหา และจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้อย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทำให้สื่อสารได้ตรงกัน จึงควรฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

๒. สาระสำคัญ (เนื้อหา)

หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถจับคู่ข้อความกับรูปภาพจากเรื่องที่อ่านได้
๒. นักเรียนสามารถจับคู่รูปภาพกับข้อความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนสามารถเรียงลำดับภาพเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
๔. นักเรียนสามารถเลือกข้อความกับรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กันและนำมาเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้
๕. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

๔. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

๕. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแนะนำหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพเรื่อง ฟักทองยักษ์

ขั้นสอน

๑. ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่องที่ ๔ ฟักทองยักษ์
๒. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยกำหนดข้อความและรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนจับคู่ข้อความและรูปภาพให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๔. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ โดยกำหนดรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนใส่หมายเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๖. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดจากตัวเลือกที่มีให้ และตอนที่ ๒ เป็นแบบเขียนเติมคำตอบลงในช่องว่าง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง ฟักทองยักษ์

๖. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๔ เรื่อง ฟักทองยักษ์
๒. แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ
๓. แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

๔. แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลัง ได้ตั้งใจ
๕. แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ
๖. แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

๗. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

ครูตรวจผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ของนักเรียน พร้อมบันทึกผลคะแนนจากการทำแบบฝึกลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๗๐

เครื่องมือประเมิน

แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน

โดยใช้นิทานประกอบภาพ เรื่อง พักทองยักษ์

แบบฝึกชุดที่	ผลการประเมิน			ผลการประเมิน	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๒	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๓	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๔	๑๐	๘	๘๐	✓	
๕	๒๐	๑๖	๘๐	✓	
รวม	๖๐	๕๔	๙๐.๐๐		
สรุปผลการประเมิน				✓	

<p>เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบฝึกชุดที่ ๑ - ๔</p> <p>คะแนน ๗ - ๑๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน คะแนน ๐ - ๖ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐</p>
--

<p>เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบฝึกชุดที่ ๕</p> <p>คะแนน ๑๔ - ๒๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน คะแนน ๐ - ๑๓ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐</p>
--

แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางณัฐยา ภูขามคม)

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

แผนการสอนที่ ๕ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เฒ่า
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
 เวลา ๑ ชั่วโมง ภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๕๒

๑. สาระการเรียนรู้ (ความคิดรวบยอด)

การอ่านนิทานนอกจากจะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว หากผู้อ่าน อ่านด้วยความรู้สึกชอบ มีความสุข และสนุกกับการอ่าน ก็จะช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ทั้งนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหา และจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้อย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทำให้สื่อสารได้ตรงกัน จึงควรฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

๒. สาระสำคัญ (เนื้อหา)

หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เฒ่า

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถจับคู่ข้อความกับรูปภาพจากเรื่องที่อ่านได้
๒. นักเรียนสามารถจับคู่รูปภาพกับข้อความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนสามารถเรียงลำดับภาพเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
๔. นักเรียนสามารถเลือกข้อความกับรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กันและนำมาเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้
๕. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

๔. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

๕. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแนะนำหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพเรื่อง อุบายแม่เฒ่า

ขั้นสอน

๑. ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่องที่ ๕ อุบายแม่เฒ่า
๒. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยกำหนดข้อความและรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนจับคู่ข้อความและรูปภาพให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๔. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ โดยกำหนดรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนใส่หมายเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ
๖. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดจากตัวเลือกที่มีให้ และตอนที่ ๒ เป็นแบบเขียนเติมคำตอบลงในช่องว่าง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เฒ่า

๖. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๕ เรื่อง อุบายแม่เฒ่า
๒. แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ
๓. แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

- ๔. แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลัง ได้ตั้งใจ
- ๕. แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ
- ๖. แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

๗. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

ครูตรวจผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ของนักเรียน พร้อมบันทึกผลคะแนนจากการทำแบบฝึกลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๗๐

เครื่องมือประเมิน

แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน

โดยใช้นิทานประกอบภาพ เรื่อง อุบายแม่เต่า

แบบฝึกชุดที่	ผลการประเมิน			ผลการประเมิน	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๒	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๓	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๔	๑๐	๘	๘๐	✓	
๕	๒๐	๑๘	๙๐	✓	
รวม	๖๐	๕๖	๙๓.๓๓		
สรุปผลการประเมิน				✓	

<p>เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบฝึกชุดที่ ๑ - ๔</p> <p>คะแนน ๗ - ๑๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน คะแนน ๐ - ๖ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐</p>
--

<p>เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบฝึกชุดที่ ๕</p> <p>คะแนน ๑๔ - ๒๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน คะแนน ๐ - ๑๓ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐</p>
--

แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางณัฐยา ภูขามคม)

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

(Individual Implementation Plan : IIP)

แผนการสอนที่ ๖ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
 เวลา ๑ ชั่วโมง ภาคเรียนที่ ๑ / ๒๕๕๒

๑. สาระการเรียนรู้ (ความคิดรวบยอด)

การอ่านนิทานนอกจากจะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว หากผู้อ่าน อ่านด้วยความรู้สึกชอบ มีความสุข และสนุกกับการอ่าน ก็จะช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ทั้งนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหา และจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้อย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทำให้สื่อสารได้ตรงกัน จึงควรฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

๒. สาระสำคัญ (เนื้อหา)

หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์นำทาง

๑. นักเรียนสามารถจับคู่ข้อความกับรูปภาพจากเรื่องที่อ่านได้
๒. นักเรียนสามารถจับคู่รูปภาพกับข้อความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนสามารถเรียงลำดับภาพเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
๔. นักเรียนสามารถเลือกข้อความกับรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กันและนำมาเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้
๕. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

๔. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

๕. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแนะนำหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพเรื่อง มะเขือเทศทองคำ

ขั้นสอน

๑. ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เรื่องที่ ๖ มะเขือเทศทองคำ

๒. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ โดยกำหนดข้อความและรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนจับคู่ข้อความและรูปภาพให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

๓. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

๔. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ โดยกำหนดรูปภาพจากในเนื้อเรื่อง แล้วให้นักเรียนใส่หมายเลขเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ โดยมีรูปภาพและเนื้อเรื่องที่สรุปย่อสั้น ๆ มาแล้วให้นักเรียนจับคู่ให้ถูกต้อง แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังให้ถูกต้อง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

๖. ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดจากตัวเลือกที่มีให้ และตอนที่ ๒ เป็นแบบเขียนเติมคำตอบลงในช่องว่าง ครูตรวจแบบฝึก บันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมทั้งบอกคะแนนให้นักเรียนทราบ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านนิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ

๖. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเล่มเล็ก นิทานประกอบภาพ เล่มที่ ๖ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ
๒. แบบฝึกที่ ๑ จับคู่ข้อความกับรูปภาพ
๓. แบบฝึกที่ ๒ จับคู่ภาพเหตุการณ์สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
๔. แบบฝึกที่ ๓ ลำดับภาพก่อน-หลังได้ตั้งใจ
๕. แบบฝึกที่ ๔ เชี่ยวชาญเหตุการณ์สำคัญ
๖. แบบฝึกที่ ๕ อ่านแล้วจำตอบคำถาม

๗. กระบวนการวัดและประเมินผล

วิธีวัด

ครูตรวจผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ของนักเรียน พร้อมบันทึกผลคะแนนจากการทำแบบฝึกลงในแบบบันทึกผลการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน

ผลงานการทำแบบฝึกที่ ๑ – ๕ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

เครื่องมือประเมิน

แบบบันทึกผลการเรียนรู้

แบบบันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน

โดยใช้นิทานประกอบภาพ เรื่อง มะเขือเทศทองคำ

แบบฝึกชุดที่	ผลการประเมิน			ผลการประเมิน	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
๑	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๒	๑๐	๘	๘๐	✓	
๓	๑๐	๑๐	๑๐๐	✓	
๔	๑๐	๘	๘๐	✓	
๕	๒๐	๑๕	๗๕	✓	
รวม	๖๐	๕๑	๘๕		
สรุปผลการประเมิน				✓	

<p>เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบฝึกชุดที่ ๑ - ๔</p> <p>คะแนน ๗ - ๑๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน คะแนน ๐ - ๖ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐</p>
--

<p>เกณฑ์การประเมินแบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบฝึกชุดที่ ๕</p> <p>คะแนน ๑๔ - ๒๐ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ผ่าน คะแนน ๐ - ๑๓ คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ไม่ผ่าน เกณฑ์ผ่าน ร้อยละ ๗๐</p>
--

แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางฉวีญา ภูขามคม)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางณัฐิยา ภูขามคม
วัน เดือน ปีเกิด	25 พฤษภาคม 2512
ที่อยู่	23/13 หมู่บ้านเทพพานิช หมู่ 1 ตำบลโพไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000 โทร 0-3249-3815 , 08-7408-9794
ที่ทำงาน	โรงเรียนวชิรธรรมโสภิต หมู่ 4 ตำบลบางครก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี 76110 โทร 0-3240-9043 โทรสาร 0-3240-9082
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2534	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับ 2 วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
พ.ศ. 2547	ศึกษาดำเนินการปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา การศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2534 – 2537	ครูโรงเรียนโพนทองวิทยา อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา
พ.ศ. 2537 – 2539	ครูโรงเรียนหนองจอกวิทยา อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี
พ.ศ. 2539 – ปัจจุบัน	ครูชำนาญการ (คศ.2) โรงเรียนวชิรธรรมโสภิต อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี